

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2033/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1887/96 περί χορηγήσεως φυτικού ελαίου ως επισιτιστική βοήθεια 1

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2034/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης 2

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2035/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για τον καθορισμό του ενιαίου συντελεστή μείωσης για τον προσδιορισμό της προσωρινής ποσότητας μπανάνας που πρόκειται να χορηγηθεί σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης για το 1997⁽¹⁾ 6

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2036/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για τον καθορισμό προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεων αποδόσεως από τους επιχειρηματίες που έχουν εισάγει κατά το 1995 προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2309 90 31, καταγωγής Νορβηγίας, στο πλαίσιο δασμολογικής ποσόστωσης 8

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2037/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 10

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2038/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων 12

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2039/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων, των πλιγουριών και των σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως 21

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2040/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό του διορθωτικού στοιχείου που εφαρμόζεται κατά την επιστροφή για τα σιτηρά	24
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2041/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών στην παραγωγή στους τομείς των σιτηρών και του ρυζιού	26
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2042/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά	27
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2043/96 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα.....	29
* Οδηγία 96/66/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 1996, για τροποποίηση της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των προσθέτων υλών στη διατροφή των ζώων (¹)	32
* Οδηγία 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας	36

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

96/614/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1996, για ορισμένες κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία στην Breda Fucine Meridionali SpA (¹)

46

96/615/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1996, σχετικά με την ανανέωση, για το χρονικό διάστημα 1993-1997, του φόρου επί ορισμένων πετρελαϊκών προϊόντων υπέρ του Institut Français du Pétrole (¹)

53

(¹) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2033/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1887/96 περί χορηγήσεως φυτικού ελαίου ως
επισιτιστική δοθήθεια

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης
Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της
επισιτιστικής δοθήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης
για την επισιτιστική ασφάλεια⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 24
παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1887/96 της
Επιτροπής⁽²⁾ άρχισε ένα διαγωνισμό για την παράδοση με
μορφή επισιτιστικής δοθήθειας φυτικού ελαίου· ότι θα πρέπει
να τροποποιηθούν ορισμένοι όροι στο παράρτημα του εν
λόγω κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις παρτίδες Γ, Δ και Ε το σημείο 21 του παραρτήματος
του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1887/96 αντικαθίσταται από το
ακόλουθο κείμενο:

«21. Σε περίπτωση διεξαγωγής δεύτερου διαγωνισμού:

α) ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την
υποβολή των προσφορών: 29. 10. 1996, στις 12.00
(ώρα Βρυξελλών)·

β) περίοδος κατά την οποία το εμπόρευμα πρέπει
να είναι διαθέσιμο στο λιμάνι φόρτωσης: Γ: 2 —
15. 12. 1996· Δ: 16 — 29. 12. 1996· Ε: 30. 12. 1996
— 12. 1. 1997·

γ) προθεσμία για την εκτέλεση της προμήθειας: —».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημο-
σίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε
κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 5. 7. 1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 249 της 1. 10. 1996, σ. 24.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2034/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 6, 7 και 8,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90, πρέπει να θεσπιστούν, σταδιακά, ανώτατα όρια καταλοίπων για όλες τις φαρμακολογικώς ενεργούς ουσίες που χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα σε κτηνιατρικά φάρμακα που προορίζονται να χορηγηθούν σε ζώα από τα οποία παράγονται τρόφιμα·

ότι τα ανώτατα όρια καταλοίπων πρέπει να θεσπιστούν μόνο αφού εξεταστούν στο πλαίσιο της επιτροπής κτηνιατρικών φαρμάκων όλα τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία που αφορούν την ασφάλεια των καταλοίπων της συγκεκριμένης ουσίας για τον καταναλωτή τροφίμων ζωικής προέλευσης, καθώς και η επίδραση των καταλοίπων στη βιομηχανική επεξεργασία των τροφίμων·

ότι, κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων για τα κατάλοιπα των κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης, είναι αναγκαίο να καθοριστούν τα ζωικά είδη στα οποία επιτρέπεται η παρουσία των καταλοίπων, οι ποσότητες που μπορούν να ανευρίσκονται σε καθέναν από τους ιστούς που λαμβάνονται από το ζώο στο οποίο χορηγήθηκε το φάρμακο (ιστός-στόχος) και η φύση του καταλοίπου εκείνου που είναι κατάλληλο για την παρακολούθηση των καταλοίπων (κατάλοιπο-ανιχνευτής)·

ότι για να διευκολυνθεί ο έλεγχος των καταλοίπων, όπως προβλέπει η οικεία κοινοτική νομοθεσία, θα πρέπει συνήθως να θεσπίζονται ανώτατα όρια καταλοίπων για ιστούς-στόχους ήπατος και νεφρών· ότι, ωστόσο, επειδή συχνά το ήπαρ και τα νεφρά αφαιρούνται από τα σφάγια που αποτελούν αντικείμενο διεθνούς εμπορίου, πρέπει να καθορίζονται πάντα ανώτατα όρια καταλοίπων και για τους μυς ή τους λιπώδεις ιστούς·

ότι, όσον αφορά τα κτηνιατρικά φάρμακα που προορίζονται να χορηγηθούν σε πτηνά που βρίσκονται σε περίοδο ωοτο-

κίας, σε ζώα που βρίσκονται σε περίοδο γαλακτοπαραγωγής ή σε μέλισσες, πρέπει επίσης να καθοριστούν ανώτατα όρια καταλοίπων και για τα αυγά, το γάλα ή το μέλι·

ότι η πενεδαμάτη (για τους ιστούς βοοειδών) πρέπει να προστεθεί στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90·

ότι το βορικό οξύ και τα βορικά άλατα, η πολυθειική γλυκοζαμινογλυκάνη, η ριφαξιμίνη και το τ-fluvalinate πρέπει να προστεθούν στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90, δεδομένου ότι επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται σήμερα στην κτηνιατρική πρακτική·

ότι ορισμένες ουσίες είχαν αξιολογηθεί προηγουμένως με διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως η επιστημονική επιτροπή τροφίμων· ότι ορισμένες από τις ουσίες αυτές κρίθηκαν αποδεκτές για να προστεθούν σε τρόφιμα για τον άνθρωπο και τους αποδόθηκε αριθμός Ε· ότι η χορήγηση τους ως κτηνιατρικά φάρμακα σε ζώα παραγωγής τροφίμων δεν είναι πιθανό να έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης καταλοίπων είτε σημαντικά διαφορετικών από το πρόσθετο, είτε σε συγκεντρώσεις που υπερβαίνουν εκείνες του προσθέτου που προσετέθη απευθείας στο τρόφιμο· ότι οι ουσίες που έχουν εγκριθεί ως πρόσθετα τροφίμων προοριζόμενων για τον άνθρωπο με αντίστοιχο αριθμό Ε, θα πρέπει να περιληφθούν στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 δεδομένου ότι επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται σήμερα στην κτηνιατρική πρακτική·

ότι, για να καταστεί δυνατή η ολοκλήρωση των επιστημονικών μελετών, η ριφαξιμίνη (για το γάλα αγελάδας) πρέπει να προστεθεί στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90·

ότι πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη προθεσμία 60 ημερών πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού ώστε να μπορέσουν να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες τροποποιήσεις στις άδειες κυκλοφορίας των συγκεκριμένων κτηνιατρικών φαρμάκων οι οποίες χορηγήθηκαν σύμφωνα με την οδηγία 81/851/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/40/ΕΟΚ⁽⁴⁾, ώστε να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής κτηνιατρικών φαρμάκων,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 269 της 22. 10. 1996, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 317 της 6. 11. 1981, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 214 της 24. 8. 1993, σ. 31.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I, II και III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 τροποποιούνται όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Martin BANGEMANN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 τροποποιείται ως εξής:

Α. Το παράρτημα Ι τροποποιείται ως εξής:

1. Φάρμακα εναντίον των λοιμώξεων
- 1.2. Αντιβιοτικά
- 1.2.1. Πενικιλίνες

Φαρμακολογικός ενεργός(οι) ουσία(ες)	Κατάλοιπο-ανιχνευτής	Ζωικά είδη	ΑΟΚ	Ιστοί-στόχοι	Άλλες διατάξεις
«1.2.1.7. Πενεδαμίνη	Βενζυλοπενικιλίνη	Βοοειδή	50 µg/kg	Νεφρά, ήπαρ, μύες, λιπώδεις ιστοί	
			4 µg/kg	Γάλα»	

Β. Το παράρτημα ΙΙ τροποποιείται ως εξής:

1. Ανόργανες χημικές ουσίες

Φαρμακολογικός ενεργός(οι) ουσία(ες)	Ζωικά είδη	Άλλες διατάξεις
«1.8. Βορικό οξύ και δορικά άλατα	Όλα τα είδη παραγωγής τροφίμων»	

2. Οργανικές ενώσεις

Φαρμακολογικός ενεργός(οι) ουσία(ες)	Ζωικά είδη	Άλλες διατάξεις
«2.34. Πολυθετική γλυκοζαμινογλυκάνη	Ίπποι	
2.35. Ριφαξιμίνη	Βοοειδή	Για ενδομαστική χρήση — εκτός εάν ο μαστός ενδέχεται να χρησιμοποιηθεί ως τρόφιμο που προορίζεται για τον άνθρωπο — και ενδομητρική χρήση μόνο
2.36. t-fluvalinate	Μέλισσες»	

5. Ουσίες χρησιμοποιούμενες ως πρόσθετα τροφίμων προοριζόμενων για κατανάλωση από τον άνθρωπο

Φαρμακολογικός ενεργός(οι) ουσία(ες)	Ζωικά είδη	Άλλες διατάξεις
«5.1. Ουσίες με αριθμό E	Όλα τα είδη παραγωγής τροφίμων	Μόνο ουσίες που έχουν εγκριθεί ως πρόσθετα τροφίμων προοριζόμενων για κατανάλωση από τον άνθρωπο, με εξαίρεση τα συντηρητικά που απαριθμούνται στο παράρτημα III μέρος Γ της οδηγίας 95/2/EK του Συμβουλίου (*)
(*) ΕΕ αριθ. L 61 της 18. 3. 1995, σ. 1»		

Γ. Το παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

1. Φάρμακα εναντίον των λοιμώξεων
- 1.2. Αντιβιοτικά
- 1.2.7. Ανασφυκτική με ναφθαλινικό δακτύλιο

Φαρμακολογικός ενεργός(οι) ουσία(ες)	Κατάλοιπο-ανιχνευτής	Ζωικά είδη	ΑΟΚ	Ιστοί-στόχοι	Άλλες διατάξεις
«1.2.7.1. Ριφαξιμίνη	Ριφαξιμίνη	Βοοειδή	60 µg/kg	Γάλα	Η ισχύς των προσορισμών ΑΟΚ λήγει στις 1. 6. 1998.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2035/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για τον καθορισμό του ενιαίου συντελεστή μείωσης για τον προσδιορισμό της προσωρινής ποσότητας μπανάνας που πρόκειται να χορηγηθεί σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης για το 1997

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 20,

Εκτιμώντας:

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/93 της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1993, περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής μπανάνας στην Κοινότητα⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1409/96⁽⁴⁾, η Επιτροπή, σε συνάρτηση με τον όγκο της ετήσιας δασμολογικής ποσόστωσης και του συνολικού ποσού των ποσοτικών αναφορών των επιχειρηματιών, που προσδιορίζονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 3 και επόμενα του ιδίου κανονισμού, καθορίζει εφόσον συντρέχει λόγος, για κάθε κατηγορία επιχειρηματιών, τον ενιαίο συντελεστή μείωσης που πρέπει να εφαρμοστεί στην ποσοτική αναφορά κάθε επιχειρηματία, προκειμένου να προσδιοριστεί η ποσότητα που θα χορηγηθεί σε αυτόν για το σχετικό έτος·

ότι, στις 4 Απριλίου 1995, η Επιτροπή διαδίδασε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού για την προσαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 404/93 όσον αφορά τον όγκο της ετήσιας δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής μπανάνας στην Κοινότητα στη συνέχεια της προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας· ότι, μέχρι σήμερα το Συμβούλιο, παρά τις προσπάθειες που κατέβαλε η Επιτροπή, δεν έλαβε καμία απόφαση σχετικά με την αύξηση της δασμολογικής ποσόστωσης, βάσει της προαναφερθείσας πρότασης·

ότι, με την επιφύλαξη των μέτρων που πρόκειται να αποφασιστούν από το Συμβούλιο, ενδείκνυται επί προσωρινής βάσης, να προσδιοριστούν οι ποσοτικές αναφορές των επιχειρηματιών που ανήκουν στις κατηγορίες Α και Β για το έτος 1997, προκειμένου να καταστεί δυνατή η έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής για τα πρώτα τρίμηνα του εν λόγω έτους· ότι σκόπιμο είναι για το σκοπό αυτό να υπολογιστεί ο συντελεστής μείωσης για κάθε κατηγορία επιχειρηματιών, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/93, βάσει δασμολογικής ποσόστωσης 2 200 000 τόνων, καθώς και της κατανομής που προβλέ-

πεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 404/93·

ότι ο συνολικός αριθμός των ποσοτήτων αναφοράς που υπολογίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο ανέρχεται σε 2 433 274 τόνους, για το σύνολο των επιχειρηματιών της κατηγορίας Α, και σε 1 403 126 τόνους, για το σύνολο των επιχειρηματιών της κατηγορίας Β·

ότι, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/93, σχετικά με το συνολικό ποσό, αφενός μεν, των ποσοτήτων αναφοράς που διατέθηκαν στους επιχειρηματίες που είναι καταχωρημένοι σ' αυτά, αφετέρου δε, των μπανανών, που διατέθηκαν στο εμπόριο για κάθε εμπορική δραστηριότητα από τους τελευταίους, διαπιστώνονται διπλές μετρήσεις των ιδίων ποσοτήτων για την ίδια δραστηριότητα υπέρ διαφορετικών επιχειρηματιών σε πολλά κράτη μέλη·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα στοιχεία όπως ανακοινώθηκαν από ορισμένα κράτη μέλη, θα οδηγούμεθα, λόγω των διπλών μετρήσεων, στον καθορισμό ενιαίου συντελεστή μείωσης ο οποίος θα ήταν υπερβολικός και θα τιμωρούσε ορισμένους επιχειρηματίες· ότι, προκειμένου να αποφευχθεί αισθητή στρέβλωση, η οποία θα είναι επιζήμια και θα είναι δύσκολο να αποκατασταθεί εις βάρος ορισμένων επιχειρηματιών, πρέπει να προσδιοριστεί ο συντελεστής μείωσης βάσει των ανακοινώσεων των κρατών μελών, μειωμένων κατά τις διπλές μετρήσεις που έχουν εκτιμηθεί από την Επιτροπή·

ότι, πρέπει να προβλεφθεί η άμεση εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, ώστε οι επιχειρηματίες να μπορέσουν να επωφεληθούν από τις διατάξεις αυτές το συντομότερο δυνατό·

ότι η επιτροπή διαχείρισης μπανανών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης που προβλέπεται στα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 404/93, η προσωρινή ποσότητα που πρέπει να χορηγηθεί σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β, βάσει της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997, υπολογίζεται εφαρμόζοντας στην ποσοτική αναφορά του επιχειρηματία, η οποία προσδιορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/93, τον ακόλουθο ενιαίο συντελεστή μείωσης:

— για κάθε επιχειρηματία της κατηγορίας Α: 0,601248,

— για κάθε επιχειρηματία της κατηγορίας Β: 0,470378.

(¹) ΕΕ αριθ. L 47 της 25. 2. 1993, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.

(³) ΕΕ αριθ. L 142 της 12. 6. 1993, σ. 6.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 181 της 20. 7. 1996, σ. 13.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται με την επιφύλαξη, αφενός, των προσαρμογών που προκύπτουν από τους συμπληρωματικούς ελέγχους και αφετέρου, των μέτρων που θα θεσπισθούν ενδεχομένως για την εφαρμογή μετέπειτα αποφάσεων του Συμβουλίου.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2036/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για τον καθορισμό προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεων αποδόσεως από τους επιχειρηματίες που έχουν εισάγει κατά το 1995 προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2309 90 31, καταγωγής Νορβηγίας, στο πλαίσιο δασμολογικής ποσόστωσης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση 95/582/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1995, για τη σύναψη συμφωνιών με τη μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αφενός, και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας αφετέρου, σχετικά με ορισμένα γεωργικά προϊόντα⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2,

Εκτιμώντας:

ότι, μετά τη συμφωνία που έχει συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και του Βασιλείου της Νορβηγίας, έχει υπάρξει εγγύηση, από την 1η Ιανουαρίου 1995, της προσφυγής όλων των εισαγωγών της Κοινότητας στην ετήσια δασμολογική ποσόστωση των 1 177 τόνων τροφών για ψάρια, καταγωγής Νορβηγίας, που προβλέπεται στο παράρτημα II της εν λόγω συμφωνίας: ότι, στην ποσόστωση αυτή προβλέπεται δασμός 0 Ecu ανά τόνο·

ότι, στην απόφαση 95/582/ΕΚ προβλέπεται αναδρομικό άνοιγμα της εν λόγω ποσόστωσης: ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ποσόστωσης έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 306/96 της Επιτροπής⁽²⁾: ότι, κατά το 1995, ορισμένοι κοινοτικοί εισαγωγείς έχουν εισάγει τα εν λόγω προϊόντα καταγωγής Νορβηγίας καταβάλλοντας τον πλήρη δασμό που εφαρμόζεται εκτός της ποσόστωσης: ότι ορισμένοι εισαγωγείς, στη συνέχεια, έχουν ζητήσει την απόδοση των καταβληθέντων δασμών, προσκομίζοντας τα σχετικά τελωνειακά έγγραφα για τις εν λόγω εισαγωγές·

ότι οι ποσότητες που εισήχθησαν με τον τρόπο αυτό υπερβαίνουν τον όγκο της εν λόγω ποσόστωσης: ότι, συνεπώς, η απόδοση των πληρωθέντων δασμών είναι δυνατή μόνο μέσω συντελεστού μειώσεως·

ότι, για να αποδοθούν τα χρήματα στους εν λόγω εισαγωγείς, πρέπει να γνωρίζουμε ακριβώς τον όγκο των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν το 1995 στο πλαίσιο της εν λόγω δασμολογικής ποσόστωσης: ότι πρέπει, συνεπώς, να

κληθούν όλοι οι εισαγωγείς των προϊόντων αυτών να γνωρίσουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχουν εκδοθεί τα πιστοποιητικά εισαγωγής το 1995 τον όγκο αυτών, καθώς και το ποσό των καταβληθέντων δασμών εντός λογικής προθεσμίας: ότι, επιπλέον, πρέπει να καθορισθεί προθεσμία ανακοινώσεως των εν λόγω στοιχείων από τις αρχές των σχετικών κρατών μελών στις υπηρεσίες της Επιτροπής·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι επιχειρηματίες που έχουν εισάγει στην Κοινότητα, κατά το 1995, προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2309 90 31, καταγωγής Νορβηγίας, και έχουν πληρώσει για το σκοπό αυτό δασμό εισαγωγής, πρέπει να υποβάλουν στις αρμόδιες αρχές εκδόσεως των πιστοποιητικών του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά εισαγωγής, αίτηση για απόδοση των πληρωθέντων δασμών, συνοδευόμενη από δικαιολογητικά στοιχεία, το αργότερο στις 15 Νοεμβρίου 1996.

Οι επιχειρηματίες που έχουν ήδη περατώσει τη διαδικασία αυτή δεν υποχρεούνται να υποβάλουν αίτηση.

2. Το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές των συγκεκριμένων κρατών μελών ανακοινώνουν στις υπηρεσίες της Επιτροπής και ιδίως στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας (VI-Γ-2), τις ποσότητες των εισαχθέντων προϊόντων και τα ποσά των καταβληθέντων δασμών.

3. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται ή ανακοινώνονται εκτός των προθεσμιών που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους θα απορρίπτονται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 327 της 30. 12. 1995, σ. 17.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 43 της 21. 2. 1996, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2037/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1890/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

(²) ΕΕ αριθ. L 249 της 1. 10. 1996, σ. 29.

(³) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 40	204	51,0
	999	51,0
ex 0707 00 30	052	82,2
	999	82,2
0709 90 79	052	98,7
	999	98,7
0805 30 30	052	65,7
	388	66,4
	512	53,8
	524	71,8
	528	62,2
	600	59,8
	999	63,3
0806 10 40	052	95,3
	400	227,1
	999	161,2
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	68,3
	060	62,6
	064	46,6
	400	70,5
	404	73,7
	804	94,2
	999	69,3
0808 20 57	052	73,6
	064	79,4
	999	76,5

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 68/96 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 14 της 19. 1. 1996, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2038/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, η διαφορά μεταξύ των τιμών στο διεθνές εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού και των τιμών των προϊόντων αυτών εντός της Κοινότητας δύναται να καλυφθεί με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή εντός των ορίων που προκύπτουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης·

ότι, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, οι επιστροφές για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού τα οποία εξάγονται ως έχουν καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη:

- η κατάσταση και οι προοπτικές εξελίξεως στην αγορά της Κοινότητας όσον αφορά την τιμή του γάλακτος, των γαλακτοκομικών προϊόντων και των διαθεσίμων ποσοτήτων, καθώς και στο διεθνές εμπόριο, όσον αφορά τις τιμές του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων,
- τα έξοδα εμπορίας και τα πλέον συμφέροντα έξοδα μεταφοράς από την αγορά της Κοινότητας μέχρι τους λιμένες ή άλλους τόπους εξαγωγής της Κοινότητας καθώς και τις δαπάνες διοχετεύσεως μέχρι τις χώρες προορισμού,
- οι στόχοι της κοινής οργάνωσης αγοράς, στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι αποβλέπουν στην εξασφάλιση ισορροπίας και κανονικών εξελίξεων των τιμών και των συναλλαγών στις αγορές αυτές,
- τα όρια που προκύπτουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης,
- η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας,
- η οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών·

ότι, κατά το άρθρο 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, οι τιμές εντός της Κοινότητας καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη οι εφαρμοζόμενες τιμές που αποδεικνύονται οι πλέον ευνοϊκές για την εξαγωγή, οι δε τιμές στο διεθνές εμπόριο καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη ιδίως:

- α) οι τιμές που εφαρμόζονται στις αγορές τρίτων χωρών·
- β) οι τιμές οι πλέον ευνοϊκές κατά την εισαγωγή, προελεύσεως από τρίτες χώρες, στις τρίτες χώρες προορισμού·
- γ) οι τιμές στην παραγωγή που διαπιστώνονται στις τρίτες χώρες εξαγωγείς, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις επιδοτήσεις που χορηγούνται από τις χώρες αυτές·
- δ) οι τιμές προσφοράς «ελεύθερο στα σύνορα» της Κοινότητας·

ότι, κατά το άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι το άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 προβλέπει ότι ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία χορηγείται μια επιστροφή κατά την εξαγωγή και το ποσό της επιστροφής αυτής καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά κάθε τέσσερις εβδομάδες· ότι το ποσό της επιστροφής δύναται να διατηρηθεί στο αυτό επίπεδο περισσότερο από τέσσερις εβδομάδες·

ότι, βάσει του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/95 της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 1995 περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1875/96⁽⁴⁾, η επιστροφή που χορηγείται στα ζαχαρούχα γαλακτοκομικά προϊόντα ισούται με το άθροισμα των δύο στοιχείων, το ένα εκ των οποίων έχει σκοπό να λάβει υπόψη την ποσότητα των γαλακτοκομικών προϊόντων και το άλλο έχει σκοπό να λάβει υπόψη την ποσότητα της ζαχαρόζης που έχει προστεθεί· ότι, ωστόσο, αυτό το τελευταίο στοιχείο λαμβάνεται υπόψη εάν η ζαχαρόζη που έχει προστεθεί έχει παραχθεί από ζαχαρότευτλα ή ζαχαροκάλαμο που έχει συγκομισθεί στην Κοινότητα· ότι για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 0402 99 11, ex 0402 99 19, ex 0404 90 51, ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 και ex 0404 90 93 περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες μικρότερης ή ίσης από 9,5 % και περιεκτικότητας σε μη λιπαρή ξηρή γαλακτική ουσία μικρότερης ή ίσης από 15 % κατά βάρος, το πρώτο στοιχείο που προαναφέρθηκε καθορίζεται ανά 100 χιλιόγραμμα του πλήρους προϊόντος· ότι για τα άλλα ζαχαρούχα προϊόντα των κωδικών ΣΟ 0402 και 0404, το στοιχείο αυτό υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το βασικό ποσό με την περιεκτικότητα σε γαλακτοκομικά προϊόντα του εν λόγω προϊόντος· ότι αυτό το βασικό ποσό ισούται με την επιστροφή που θα καθορισθεί για ένα χιλιόγραμμο γαλακτοκομικών προϊόντων που περιέχεται στο πλήρες προϊόν·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 21.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 144 της 28. 6. 1995, σ. 22.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 247 της 28. 9. 1996, σ. 36.

ότι το δεύτερο στοιχείο υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας με την περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη ολοκλήρου του προϊόντος το ποσό βάσεως της επιστροφής που ισχύει την ημέρα της εξαγωγής για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/96⁽²⁾.

ότι το ποσό επιστροφής για τα τυριά υπολογίζεται για τα προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση· ότι η κρούστα και τα υπολείμματα δεν είναι προϊόντα που ανταποκρίνονται στον προορισμό αυτόν· ότι για να αποφευχθεί κάθε σύγχυση ερμηνείας πρέπει να διευκρινισθεί ότι τα τυριά αξίας ελεύθερο στα σύνορα μικρότερης από 230,00 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα δεν απολαμβάνουν επιστροφής·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 896/84 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 222/88⁽⁴⁾ προέβλεπε συμπληρωματικά μέτρα όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά τις αλλαγές περιόδου· ότι οι διατάξεις αυτές προβλέπουν τη δυνατότητα διαφοροποίησης των επιστροφών των αποδόσεων συναρτήσει της ημερομηνίας παρασκευής των προϊόντων·

ότι, για τον υπολογισμό του ποσού της επιστροφής για τα λιωμένα τυριά, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι, στην περίπτωση που έχουν προστεθεί καζεΐνη ή/και καζεϊνικά άλατα, η ποσότητα αυτή δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής για τα προϊόντα και τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ)

αριθ. 1380/95⁽⁶⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁷⁾· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι, προκειμένου να υπάρξει καλύτερη διαχείριση των εξαγωγών των τυριών και λαμβάνοντας υπόψη τους νέους περιορισμούς όσον αφορά τις επιδοτούμενες εξαγωγές, μειώνεται η επιστροφή που ισχύει για ορισμένα τυριά προς ορισμένους προορισμούς·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή σε φυσική κατάσταση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.
2. Δεν καθορίζεται επιστροφή για τις εξαγωγές προς τον προορισμό αριθ. 400 για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 και 2309.
3. Δεν καθορίζεται επιστροφή για τις εξαγωγές προς τους προορισμούς αριθ. 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 και 804 για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0406.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 91 της 1. 4. 1984, σ. 71.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 28 της 1. 2. 1988, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

(Ecu/100 kg καθαρού βάρους, εκτός άλλης ενδείξεως)

Κώδικας του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κώδικας του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
0401 10 10 000	+	4,748	0402 21 99 600	+	131,29
0401 10 90 000	+	4,748	0402 21 99 700	+	137,24
0401 20 11 100	+	4,748	0402 21 99 900	+	143,96
0401 20 11 500	+	7,340	0402 29 15 200	+	0,6300
0401 20 19 100	+	4,748	0402 29 15 300	+	0,9530
0401 20 19 500	+	7,340	0402 29 15 500	+	1,0040
0401 20 91 100	+	9,775	0402 29 15 900	+	1,0802
0401 20 91 500	+	11,39	0402 29 19 200	+	0,6300
0401 20 99 100	+	9,775	0402 29 19 300	+	0,9530
0401 20 99 500	+	11,39	0402 29 19 500	+	1,0040
0401 30 11 100	+	14,62	0402 29 19 900	+	1,0802
0401 30 11 400	+	22,55	0402 29 91 100	+	1,0878
0401 30 11 700	+	33,87	0402 29 91 500	+	1,1851
0401 30 19 100	+	14,62	0402 29 99 100	+	1,0878
0401 30 19 400	+	22,55	0402 29 99 500	+	1,1851
0401 30 19 700	+	33,87	0402 91 11 110	+	4,748
0401 30 31 100	+	40,34	0402 91 11 120	+	9,775
0401 30 31 400	+	63,00	0402 91 11 310	+	14,00
0401 30 31 700	+	69,47	0402 91 11 350	+	17,15
0401 30 39 100	+	40,34	0402 91 11 370	+	20,85
0401 30 39 400	+	63,00	0402 91 19 110	+	4,748
0401 30 39 700	+	69,47	0402 91 19 120	+	9,775
0401 30 91 100	+	79,18	0402 91 19 310	+	14,00
0401 30 91 400	+	116,37	0402 91 19 350	+	17,15
0401 30 91 700	+	135,80	0402 91 19 370	+	20,85
0401 30 99 100	+	79,18	0402 91 31 100	+	19,31
0401 30 99 400	+	116,37	0402 91 31 300	+	24,65
0401 30 99 700	+	135,80	0402 91 39 100	+	19,31
0402 10 11 000	+	63,00	0402 91 39 300	+	24,65
0402 10 19 000	+	63,00	0402 91 51 000	+	22,55
0402 10 91 000	+	0,6300	0402 91 59 000	+	22,55
0402 10 99 000	+	0,6300	0402 91 91 000	+	79,18
0402 21 11 200	+	63,00	0402 91 99 000	+	79,18
0402 21 11 300	+	95,30	0402 99 11 110	+	0,0475
0402 21 11 500	+	100,40	0402 99 11 130	+	0,0978
0402 21 11 900	+	108,00	0402 99 11 150	+	0,1336
0402 21 17 000	+	63,00	0402 99 11 310	+	16,14
0402 21 19 300	+	95,30	0402 99 11 330	+	19,37
0402 21 19 500	+	100,40	0402 99 11 350	+	25,75
0402 21 19 900	+	108,00	0402 99 19 110	+	0,0475
0402 21 91 100	+	108,78	0402 99 19 130	+	0,0978
0402 21 91 200	+	109,53	0402 99 19 150	+	0,1336
0402 21 91 300	+	110,88	0402 99 19 310	+	16,14
0402 21 91 400	+	118,51	0402 99 19 330	+	19,37
0402 21 91 500	+	121,15	0402 99 19 350	+	25,75
0402 21 91 600	+	131,29	0402 99 31 110	+	0,2094
0402 21 91 700	+	137,24	0402 99 31 150	+	26,81
0402 21 91 900	+	143,96	0402 99 31 300	+	0,4034
0402 21 99 100	+	108,78	0402 99 31 500	+	0,6947
0402 21 99 200	+	109,53	0402 99 39 110	+	0,2094
0402 21 99 300	+	110,88	0402 99 39 150	+	26,81
0402 21 99 400	+	118,51	0402 99 39 300	+	0,4034
0402 21 99 500	+	121,15			

Κώδικας του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κώδικας του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
0402 99 39 500	+	0,6947	0404 90 29 160	+	136,02
0402 99 91 000	+	0,7918	0404 90 29 180	+	142,66
0402 99 99 000	+	0,7918	0404 90 81 100	+	0,6194
0403 10 11 400	+	4,748	0404 90 81 910	+	0,0475
0403 10 11 800	+	7,340	0404 90 81 950	+	16,00
0403 10 13 800	+	9,775	0404 90 83 110	+	0,6194
0403 10 19 800	+	14,62	0404 90 83 130	+	0,9445
0403 10 31 400	+	0,0475	0404 90 83 150	+	0,9950
0403 10 31 800	+	0,0734	0404 90 83 170	+	1,0703
0403 10 33 800	+	0,0978	0404 90 83 911	+	0,0475
0403 10 39 800	+	0,1462	0404 90 83 913	+	0,0978
0403 90 11 000	+	61,94	0404 90 83 915	+	0,1462
0403 90 13 200	+	61,94	0404 90 83 917	+	0,2255
0403 90 13 300	+	94,45	0404 90 83 919	+	0,3387
0403 90 13 500	+	99,50	0404 90 83 931	+	16,00
0403 90 13 900	+	107,03	0404 90 83 933	+	19,20
0403 90 19 000	+	107,83	0404 90 83 935	+	25,52
0403 90 31 000	+	0,6194	0404 90 83 937	+	26,55
0403 90 33 200	+	0,6194	0404 90 89 130	+	1,0783
0403 90 33 300	+	0,9445	0404 90 89 150	+	1,1746
0403 90 33 500	+	0,9950	0404 90 89 930	+	0,4843
0403 90 33 900	+	1,0703	0404 90 89 950	+	0,6947
0403 90 39 000	+	1,0783	0404 90 89 990	+	0,7918
0403 90 51 100	+	4,748	0405 10 11 500	+	185,37
0403 90 51 300	+	7,340	0405 10 11 700	+	190,00
0403 90 53 000	+	9,775	0405 10 19 500	+	185,37
0403 90 59 110	+	14,62	0405 10 19 700	+	190,00
0403 90 59 140	+	22,55	0405 10 30 100	+	185,37
0403 90 59 170	+	33,87	0405 10 30 300	+	190,00
0403 90 59 310	+	40,34	0405 10 30 500	+	185,37
0403 90 59 340	+	63,00	0405 10 30 700	+	190,00
0403 90 59 370	+	69,47	0405 10 50 100	+	185,37
0403 90 59 510	+	79,18	0405 10 50 300	+	190,00
0403 90 59 540	+	116,37	0405 10 50 500	+	185,37
0403 90 59 570	+	135,80	0405 10 50 700	+	190,00
0403 90 61 100	+	0,0475	0405 10 90 000	+	196,95
0403 90 61 300	+	0,0734	0405 20 90 500	+	173,78
0403 90 63 000	+	0,0978	0405 20 90 700	+	180,73
0403 90 69 000	+	0,1462	0405 90 10 000	+	240,00
0404 90 21 100	+	61,94	0405 90 90 000	+	190,00
0404 90 21 910	+	4,748	0406 10 20 100	+	—
0404 90 21 950	+	13,87	0406 10 20 230	037	—
0404 90 23 120	+	61,94		039	—
0404 90 23 130	+	94,45		099	24,03
0404 90 23 140	+	99,50		400	24,72
0404 90 23 150	+	107,03		***	36,05
0404 90 23 911	+	4,748			
0404 90 23 913	+	9,775			
0404 90 23 915	+	14,62			
0404 90 23 917	+	22,55			
0404 90 23 919	+	33,87			
0404 90 23 931	+	13,87	0406 10 20 290	037	—
0404 90 23 933	+	17,00		039	—
0404 90 23 935	+	20,66		099	22,36
0404 90 23 937	+	24,43		400	22,99
0404 90 23 939	+	25,54		***	33,54
0404 90 29 110	+	107,83			
0404 90 29 115	+	108,54	0406 10 20 610	037	—
0404 90 29 120	+	109,89		039	—
0404 90 29 130	+	117,46		099	41,70
0404 90 29 135	+	120,05		400	50,04
0404 90 29 150	+	130,11		***	62,55

Κώδικας του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κώδικας του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
0406 10 20 620	037	—	0406 30 10 150	037	—
	039	—		039	—
	099	45,73		099	5,885
	400	54,87		400	5,885
	***	68,59		***	8,824
0406 10 20 630	037	—	0406 30 10 200	037	—
	039	—		039	—
	099	51,63		099	12,55
	400	61,95		400	12,55
	***	77,44		***	18,82
0406 10 20 640	037	—	0406 30 10 250	037	—
	039	—		039	—
	099	60,59		099	12,55
	400	72,70		400	12,55
	***	90,88		***	18,82
0406 10 20 650	037	—	0406 30 10 300	037	—
	039	—		039	—
	099	63,07		099	18,41
	400	38,26		400	18,41
	***	94,61		***	27,62
0406 10 20 660	+	—	0406 30 10 350	037	—
0406 10 20 810	037	—		039	—
	039	—		099	12,55
	099	9,820		400	12,55
	400	11,78		***	18,82
	***	14,73	0406 30 10 400	037	—
0406 10 20 830	037	—		039	—
	039	—		099	18,41
	099	16,77		400	18,41
	400	20,12		***	27,62
	***	25,15	0406 30 10 450	037	—
0406 10 20 850	037	—		039	—
	039	—		099	26,79
	099	20,33		400	26,79
	400	24,39		***	40,18
	***	30,49	0406 30 10 500	+	—
0406 10 20 870	+	—	0406 30 10 550	037	—
0406 10 20 900	+	—		039	—
0406 20 90 100	+	—		099	12,55
0406 20 90 913	037	—		400	12,55
	039	—		***	18,82
	099	39,59	0406 30 10 600	037	—
	400	47,50		039	—
	***	59,38		099	18,41
0406 20 90 915	037	—		400	18,41
	039	—		***	27,62
	099	52,78	0406 30 10 650	037	—
	400	63,34		039	—
	***	79,17		099	26,79
0406 20 90 917	037	—		400	26,79
	039	—		***	40,18
	099	56,07	0406 30 10 700	037	—
	400	67,29		039	—
	***	84,11		099	26,79
0406 20 90 919	037	—		400	26,79
	039	—		***	40,18
	099	62,67		037	—
	400	75,21		039	—
	***	94,01		099	26,79
0406 20 90 990	+	—		400	26,79
0406 30 10 100	+	—		***	40,18

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
0406 30 10 750	037	—	0406 30 39 700	037	—
	039	—		039	—
	099	31,78		099	26,79
	400	31,78		400	26,79
	***	47,66		***	40,18
0406 30 10 800	037	—	0406 30 39 930	037	—
	039	—		039	—
	099	31,78		099	26,79
	400	31,78		400	26,79
	***	47,66		***	40,18
0406 30 31 100	+	—	0406 30 39 950	037	—
0406 30 31 300	037	—		039	—
	039	—		099	31,78
	099	5,885		400	31,78
	400	5,885		***	47,66
	***	8,824	0406 30 90 000	037	—
0406 30 31 500	037	—		039	—
	039	—		099	31,78
	099	12,55		400	31,78
	400	12,55		***	47,66
	***	18,82	0406 40 50 000	037	—
0406 30 31 710	037	—		039	—
	039	—		099	58,96
	099	12,55		400	49,60
	400	12,55		***	88,44
	***	18,82	0406 40 90 000	037	—
0406 30 31 730	037	—		039	—
	039	—		099	58,96
	099	18,41		400	49,60
	400	18,41		***	88,44
	***	27,62	0406 90 07 000	037	—
0406 30 31 910	037	—		039	—
	039	—		099	68,69
	099	12,55		400	97,72
	400	12,55		***	103,03
	***	18,82	0406 90 08 100	037	—
0406 30 31 930	037	—		039	—
	039	—		099	72,30
	099	18,41		400	102,86
	400	18,41		***	108,45
	***	27,62	0406 90 08 900	+	—
0406 30 31 950	037	—	0406 90 09 100	037	—
	039	—		039	—
	099	26,79		099	68,69
	400	26,79		400	97,72
	***	40,18		***	103,03
0406 30 39 100	+	—	0406 90 09 900	+	—
0406 30 39 300	037	—	0406 90 12 000	037	—
	039	—		039	—
	099	12,55		099	68,69
	400	12,55		400	97,72
	***	18,82		***	103,03
0406 30 39 500	037	—	0406 90 14 100	037	—
	039	—		039	—
	099	18,41		099	72,30
	400	18,41		400	102,86
	***	27,62	0406 90 14 900	***	108,45
				+	—

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
0406 90 16 100	037	—	0406 90 35 190	037	30,47
	039	—		039	30,47
	099	68,69		099	75,47
	400	97,72		400	79,25
	***	103,03		***	113,21
0406 90 16 900	+	—	0406 90 35 990	037	—
0406 90 21 900	037	—		039	—
	039	—		099	57,56
	099	70,69		400	60,44
	400	66,96		***	86,34
	***	106,04	0406 90 37 000	037	—
0406 90 23 900	037	—		039	—
	039	—		099	74,25
	099	48,04		400	102,86
	400	27,93		***	111,38
	***	72,06	0406 90 61 000	037	42,75
0406 90 25 900	037	—		039	42,75
	039	—		099	82,02
	099	58,34		400	86,12
	400	31,81		***	123,03
	***	87,51	0406 90 63 100	037	39,07
0406 90 27 900	037	—		039	39,07
	039	—		099	67,25
	099	48,04		400	100,88
	400	27,93		***	100,88
	***	72,06	0406 90 63 900	037	31,07
0406 90 31 119	037	—		039	31,07
	039	—		099	46,62
	099	45,07		400	69,93
	400	34,60		***	69,93
	***	67,61	0406 90 69 100	+	—
0406 90 31 151	037	—	0406 90 69 910	037	—
	039	—		039	—
	099	42,01		099	51,51
	400	32,34		400	77,27
	***	63,02		***	77,27
0406 90 31 159	+	—	0406 90 73 900	037	—
0406 90 33 119	037	—		039	—
	039	—		099	70,37
	099	45,07		400	73,89
	400	34,60		***	105,56
	***	67,61	0406 90 75 900	037	—
0406 90 33 151	037	—		039	—
	039	—		099	58,71
	099	42,01		400	33,48
	400	32,34		***	88,06
	***	63,02	0406 90 76 100	037	—
0406 90 33 919	037	—		039	—
	039	—		099	43,06
	099	39,83		400	27,27
	400	30,57		***	64,59
	***	59,74	0406 90 76 300	037	—
0406 90 33 951	037	—		039	—
	039	—		099	52,73
	099	39,08		400	30,26
	400	30,08		***	79,09
	***	58,62	0406 90 76 500	037	—
				039	—
				099	52,73
				400	34,92
				***	79,09

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
0406 90 78 100	037	—	0406 90 86 400	037	—
	039	—		039	—
	099	43,06		099	49,09
	400	27,27		400	51,54
	***	64,59		***	73,63
0406 90 78 300	037	—	0406 90 86 900	037	—
	039	—		039	—
	099	52,73		099	57,63
	400	30,26		400	60,52
	***	79,09		***	86,45
0406 90 78 500	037	—	0406 90 87 100	+	—
	039	—	0406 90 87 200	037	—
	099	52,73		039	—
	400	34,92		099	36,61
	***	79,09		400	38,44
0406 90 79 900	037	—		***	54,92
	039	—	0406 90 87 300	037	—
	099	53,45		039	—
	400	28,91		099	40,13
	***	80,17		400	42,13
0406 90 81 900	037	—		***	60,19
	039	—	0406 90 87 400	037	—
	099	57,56		039	—
	400	60,44		099	45,41
	***	86,34		400	47,68
0406 90 85 910	037	30,47		***	68,11
	039	30,47	0406 90 87 951	037	—
	099	75,47		039	—
	400	79,25		099	66,49
	***	113,21		400	69,82
0406 90 85 991	037	—		***	99,74
	039	—	0406 90 87 971	037	—
	099	57,56		039	—
	400	60,44		099	55,36
	***	86,34		400	51,74
0406 90 85 995	037	—		***	83,04
	039	—	0406 90 87 972	099	21,09
	099	59,92		400	20,55
	400	31,81		***	31,64
	***	89,88	0406 90 87 979	037	—
0406 90 85 999	+	—		039	—
	+	—		099	55,36
0406 90 86 100	037	—		400	36,22
	039	—		***	83,04
	099	39,59	0406 90 88 100	+	—
	400	41,57		037	—
	***	59,38		039	—
0406 90 86 200	037	—		099	39,59
	039	—		400	41,57
	099	39,59		***	59,38
	400	41,57	0406 90 88 200	037	—
	***	59,38		039	—
0406 90 86 300	037	—		099	39,59
	039	—		400	41,57
	099	43,39		***	59,38
	400	45,56	0406 90 88 300	037	—
	***	65,08		039	—
				099	43,39
				400	45,56
				***	65,08

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών (**)
2309 10 15 010	+	—	2309 90 35 010	+	—
2309 10 15 100	+	—	2309 90 35 100	+	—
2309 10 15 200	+	—	2309 90 35 200	+	—
2309 10 15 300	+	—	2309 90 35 300	+	—
2309 10 15 400	+	—	2309 90 35 400	+	—
2309 10 15 500	+	—	2309 90 35 500	+	—
2309 10 15 700	+	—	2309 90 35 700	+	—
2309 10 19 010	+	—	2309 90 39 010	+	—
2309 10 19 100	+	—	2309 90 39 100	+	—
2309 10 19 200	+	—	2309 90 39 200	+	—
2309 10 19 300	+	—	2309 90 39 300	+	—
2309 10 19 400	+	—	2309 90 39 400	+	—
2309 10 19 500	+	—	2309 90 39 500	+	—
2309 10 19 600	+	—	2309 90 39 600	+	—
2309 10 19 700	+	—	2309 90 39 700	+	—
2309 10 19 800	+	—	2309 90 39 800	+	—
2309 10 70 010	+	—	2309 90 70 010	+	—
2309 10 70 100	+	14,58	2309 90 70 100	+	14,58
2309 10 70 200	+	19,44	2309 90 70 200	+	19,44
2309 10 70 300	+	24,30	2309 90 70 300	+	24,30
2309 10 70 500	+	29,16	2309 90 70 500	+	29,16
2309 10 70 600	+	34,02	2309 90 70 600	+	34,02
2309 10 70 700	+	38,88	2309 90 70 700	+	38,88
2309 10 70 800	+	42,77	2309 90 70 800	+	42,77

(*) Οι κωδικοί αριθμοί των προορισμών είναι εκείνοι που εμφανίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 68/96 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 14 της 19. 1. 1996, σ. 6.)

Εντούτοις, ο κωδικός «009» συγκεντρώνει όλους τους κωδικούς προορισμών από τον 053 έως και τον 096.

Για τους άλλους προορισμούς από εκείνους που εμφανίζονται για κάθε «κωδικό προϊόντος», το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται εμφανίζεται με ***.

Στην περίπτωση κατά την οποία δεν εμφανίζεται κανένας προορισμός («+»), το ποσό της επιστροφής εφαρμόζεται προς οιονδήποτε προορισμό πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 3.

(**) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96.

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2039/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων, των πλιγουριών και των σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 95/96⁽⁴⁾·

ότι, για τα άλευρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως, η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζόμενων προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιάμεσως·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1380/95⁽⁶⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁷⁾· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προϊόντων, εκτός της δύνης, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 18 της 24. 1. 1996, σ. 10.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)			(Ecu/τόνο)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός ⁽¹⁾	Επιστροφή ⁽²⁾	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός ⁽¹⁾	Επιστροφή ⁽²⁾
0709 90 60 000	—	—	1101 00 11 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1101 00 15 100	01	17,00
1001 10 00 200	—	—	1101 00 15 130	01	16,50
1001 10 00 400	—	—	1101 00 15 150	01	15,00
1001 90 91 000	—	—	1101 00 15 170	01	14,00
1001 90 99 000	01	0	1101 00 15 180	01	13,00
1002 00 00 000	01	0	1101 00 15 190	—	—
1003 00 10 000	—	—	1101 00 90 000	—	—
1003 00 90 000	01	0	1102 10 00 500	01	41,00
1004 00 00 200	—	—	1102 10 00 700	—	—
1004 00 00 400	—	—	1102 10 00 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 200	01	17,00 ⁽³⁾
1005 90 00 000	—	—	1103 11 10 400	—	— ⁽³⁾
1007 00 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1008 20 00 000	—	—	1103 11 90 200	01	17,00 ⁽³⁾
			1103 11 90 800	—	—

(¹) Προορισμοί:

01 όλες οι τρίτες χώρες.

(²) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τους τροποποιημένους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και (ΕΚ) αριθ. 462/96.

(³) Όταν αυτό το προϊόν περιέχει σιμιγδάλι συσσωματωμένο, ουδεμία επιστροφή κατά την εξαγωγή χορηγείται.

NB: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2040/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό του διορθωτικού στοιχείου που εφαρμόζεται κατά την επιστροφή για τα σιτηρά

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 8,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η επιστροφή που εφαρμόζεται κατά τις εξαγωγές σιτηρών την ημέρα καταθέσεως της αιτήσεως πιστοποιητικού, εφαρμόζεται, κατόπιν αιτήσεως, σε μια εξαγωγή που πρόκειται να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της ισχύος του πιστοποιητικού· ότι στην περίπτωση αυτή το διορθωτικό στοιχείο πιθανόν εφαρμόζεται στην επιστροφή·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 95/96⁽⁴⁾, επέτρεψε τον καθορισμό ενός διορθωτικού στοιχείου για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92· ότι το διορθωτικό αυτό στοιχείο πρέπει να υπολογιστεί λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγ-

καία τη διαφοροποίηση του διορθωτικού στοιχείου ανάλογα με τον προορισμό·

ότι το διορθωτικό στοιχείο καθορίζεται ταυτόχρονα με την επιστροφή και σύμφωνα με την ίδια διαδικασία· ότι δύναται να τροποποιηθεί κατά το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ δύο καθορισμών·

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁶⁾, χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το ποσό που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1482/96⁽⁸⁾·

ότι από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι το διορθωτικό στοιχείο καθορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το διορθωτικό στοιχείο που εφαρμόζεται στις επιστροφές που καθορίστηκαν εκ των προτέρων για τις εξαγωγές σιτηρών, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, με εξαίρεση τη βύνη, καθορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.
⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.
⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.
⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 18 της 24. 1. 1996, σ. 10.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.
⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.
⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.
⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 188 της 27. 7. 1996, σ. 22.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό του διορθωτικού στοιχείου που εφαρμόζεται κατά την επιστροφή για τα σιτηρά

(Εcu/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός ⁽¹⁾	Τρέχων 10	1η προθεσμία 11	2η προθεσμία 12	3η προθεσμία 1	4η προθεσμία 2	5η προθεσμία 3	6η προθεσμία 4
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Προορισμοί:

01 όλες οι τρίτες χώρες.

NB: Οι ζώνες είναι εκείνες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2041/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών στην παραγωγή στους τομείς των σιτηρών και του ρυζιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του ρυζιού⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 2,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1993, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στις επιστροφές στην παραγωγή στους τομείς των σιτηρών και του ρυζιού⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1516/95⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93 καθόρισε τους όρους χορηγήσεως της επιστροφής στην παραγωγή ότι η βάση υπολογισμού καθορίστηκε στο άρθρο 3 του κανονισμού αυτού· ότι η κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενη επιστροφή πρέπει να καθορίζεται μία φορά το μήνα και μπορεί να τροποποιείται εάν οι τιμές του αραβοσίτου ή/και του σίτου ή/και του σόργου μεταβάλλονται κατά τρόπο σημαντικό·

ότι οι επιστροφές στην παραγωγή που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό πρέπει να προσαρμοσθούν με τους συντελεστές που αναφέρονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93, προκειμένου να καθοριστεί το ακριβές ποσό που πρέπει να πληρωθεί·

ότι η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η επιστροφή, εκφραζόμενη ανά τόνο αμύλου αραβοσίτου, σίτου, γεωμήλων, ρυζιού ή θραυσμάτων ρυζιού, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93, καθορίζεται σε 19,12 Ecu ανά τόνο.

2. Η επιστροφή, εκφραζόμενη ανά τόνο αμύλου κριθής ή βρώμης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93, καθορίζεται σε 13,38 Ecu ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 329 της 30. 12. 1995, σ. 18.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 112.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 49.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2042/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η διαφορά μεταξύ των τιμών στη διεθνή αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα είναι δυνατόν να καλύπτεται με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1517/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 σχετικά με το καθεστώς εισαγωγών και εξαγωγών που εφαρμόζεται στις σύνθετες ζωοτροφές με βάση τα σιτηρά και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1162/95 περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα των σιτηρών και του ρυζιού⁽³⁾ καθορίζει στο άρθρο 2 τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό της επιστροφής για τα προϊόντα αυτά·

ότι, για τον υπολογισμό αυτό λαμβάνεται επίσης υπόψη η περιεκτικότητα σε προϊόντα σιτηρών· ότι, για την απλούστευση των διαδικασιών, πρέπει να καταβάλλεται η επιστροφή για δύο κατηγορίες «προϊόντων σιτηρών» κυρίως για τον αραβόσιτο, το κατεχοχόν χρησιμοποιούμενο σιτηρό για την παρασκευή των εξαγομένων συνθέτων ζωοτροφών και τα προϊόντα που παράγονται από αυτό και για τα «άλλα σιτηρά» που θα είναι τα επιλεγμένα προϊόντα σιτηρών εκτός από τον αραβόσιτο και τα παραγόμενα από αυτόν προϊόντα· ότι πρέπει να χορηγηθεί επιστροφή βάσει της ποσότητας των προϊόντων σιτηρών που υπάρχουν στις σύνθετες ζωοτροφές·

ότι, για τον καθορισμό του ποσού της επιστροφής, λαμβάνονται, επίσης, υπόψη οι δυνατότητες και οι όροι πώλησής

των εν λόγω προϊόντων στη διεθνή αγορά, η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας και η οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών·

ότι, εντούτοις, για τον καθορισμό της επιστροφής είναι σκόπιμο στην παρούσα κατάσταση να βασισθούμε στη διαπιστωμένη διαφορά, στην κοινοτική και τη διεθνή αγορά, του κόστους των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται γενικά για την παρασκευή σύνθετων ζωοτροφών, πράγμα το οποίο θα επιτρέψει να ληφθεί καλύτερα υπόψη η οικονομική πραγματικότητα σε σχέση με τις εξαγωγές των προϊόντων αυτών·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι είναι δυνατόν να τροποποιείται ενδιάμεσα·

ότι, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1380/95⁽⁵⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7 και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁶⁾· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και υπάγονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1517/95 καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 51.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των συνθέτων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά

Κωδικός προϊόντος που επωφελείται των επιστροφών κατά την εξαγωγή⁽¹⁾:

2309 10 11 000, 2309 10 13 000, 2309 10 31 000,
2309 10 33 000, 2309 10 51 000, 2309 10 53 000,
2309 90 31 000, 2309 90 33 000, 2309 90 41 000,
2309 90 43 000, 2309 90 51 000, 2309 90 53 000.

(σε Ecu ανά τόνο)

Προϊόντα σιτηρών ⁽²⁾	Ποσό της επιστροφής ⁽³⁾
Αραβόσιτος και προϊόντα αραβοσίτου: Κωδικοί ΣΟ 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	36,65
Προϊόντα σιτηρών ⁽²⁾ εκτός του αραβοσίτου και των προϊόντων αραβοσίτου	17,84

⁽¹⁾ Ο κωδικός του προϊόντος καθορίζεται στον τομέα 5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

⁽²⁾ Για τους σκοπούς της επιστροφής λαμβάνονται υπόψη μόνο τα άμυλα κάθε είδους που προέρχονται από προϊόντα σιτηρών. Ως «προϊόντα σιτηρών» νοούνται τα προϊόντα τα οποία υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0709 90 60 και 0712 90 19, κεφάλαιο 10, και στους κωδικούς 1101, 1102, 1103 και 1104 (εξαιρουμένου του κωδικού ΣΟ 1104 30) και το περιεχόμενο στα σιτηρά των προϊόντων που περιλαμβάνονται στους κωδικούς 1904 10 10 και 1904 10 90. Το περιεχόμενο σε σιτηρά των προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1904 10 10 και 1904 10 90 θεωρείται ότι είναι ίσο με το βάρος των τελικών αυτών προϊόντων. Δεν καταβάλλεται επιστροφή για σιτηρά για τα οποία δεν μπορεί σαφώς να εξακριβωθεί μέσω ανάλυσης ότι προέρχονται από σιτηρά.

⁽³⁾ Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 όπως τροποποιήθηκε και (ΕΚ) αριθ. 462/96.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2043/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Οκτωβρίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς της όρυζας⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, η διαφορά μεταξύ των τιμών στη διεθνή αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 των κανονισμών αυτών και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα είναι δυνατόν να καλύπτεται από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 οι επιστροφές καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη αφενός η κατάσταση και οι προοπτικές εξέλιξης των διαθέσιμων ποσοτήτων των σιτηρών, της όρυζας και των θραυσμάτων της, καθώς και οι τιμές τους στην αγορά της Κοινότητας, και αφετέρου οι τιμές των σιτηρών, της όρυζας, των θραυσμάτων της και των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά· ότι κατά τα ίδια αυτά άρθρα έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών και της όρυζας ισορροπία και κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και επιπλέον να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών και η ανάγκη για αποφυγή διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1518/95 του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς της εισαγωγής και εξαγωγής μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2993/95⁽⁵⁾, όριζε, στο άρθρο 4, τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό της επιστροφής για τα προϊόντα αυτά·

ότι πρέπει να κλιμακωθεί η επιστροφή που παρέχεται σε ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα σε συνάρτηση, ανάλογα με τα προϊόντα, με την περιεκτικότητά τους σε τέφρες, σε ακατέργαστη κυτταρίνη, σε λευκώματα, σε λιπαρές ουσίες ή σε άμυλο, η περιεκτικότητα δε αυτή είναι ειδικά αντιπροσω-

πευτική για την ποσότητα του προϊόντος βάσεως που ενσωματώνεται πράγματι στο μεταποιημένο προϊόν·

ότι για τις ρίζες μανιόκας και άλλες ρίζες και κονδύλους, καθώς και για τα άλευρα αυτών, η οικονομική πλευρά των εξαγωγών που θα μπορούσαν να σχεδιασθούν, αφού ληφθούν ιδιαίτερα υπόψη η φύση και η προέλευση των προϊόντων αυτών, δεν καθιστά προς το παρόν αναγκαίο τον καθορισμό μιας επιστροφής κατά την εξαγωγή· ότι για ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα σιτηρά η ασημαντή συμμετοχή της Κοινότητας στο διεθνές εμπόριο δεν καθιστά προς το παρόν αναγκαίο τον καθορισμό μιας επιστροφής κατά την εξαγωγή·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών είναι δυνατόν να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι είναι δυνατόν να τροποποιείται ενδιάμεσα·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1380/95⁽⁷⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁸⁾· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα με βάση τον αραβόσιτο είναι δυνατόν να υποστούν θερμική επεξεργασία από την οποία υπάρχει κίνδυνος να οδηγηθούμε στην χορήγηση επιστροφής που δεν αντιστοιχεί στην ποιότητα του προϊόντος· ότι πρέπει να προσδιοριστεί ότι τα προϊόντα αυτά, τα οποία περιέχουν προξελατινοποιημένο άμυλο δεν δύνανται να επωφεληθούν των επιστροφών κατά την εξαγωγή·

ότι η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 και υπάγονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1518/95 καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 329 της 30. 12. 1995, σ. 18.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 55.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 312 της 23. 12. 1995, σ. 25.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 25 Οκτωβρίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με δάση τα σιτηρά και την όρυζα

(Ecu/τόνο)		(Ecu/τόνο)	
Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή (¹)	Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή (¹)
1102 20 10 200 (²)	51,31	1104 23 10 100	54,98
1102 20 10 400 (²)	43,98	1104 23 10 300	42,15
1102 20 90 200 (²)	43,98	1104 29 11 000	6,51
1102 90 10 100	43,94	1104 29 51 000	6,38
1102 90 10 900	29,88	1104 29 55 000	6,38
1102 90 30 100	48,35	1104 30 10 000	1,60
1103 12 00 100	48,35	1104 30 90 000	9,16
1103 13 10 100 (²)	65,97	1107 10 11 000	11,36
1103 13 10 300 (²)	51,31	1107 10 91 000	52,14
1103 13 10 500 (²)	43,98	1108 11 00 200	12,76
1103 13 90 100 (²)	43,98	1108 11 00 300	12,76
1103 19 10 000	30,02	1108 12 00 200	58,64
1103 19 30 100	45,40	1108 12 00 300	58,64
1103 21 00 000	6,51	1108 13 00 200	58,64
1103 29 20 000	29,88	1108 13 00 300	58,64
1104 11 90 100	43,94	1108 19 10 200	70,22
1104 12 90 100	53,72	1108 19 10 300	70,22
1104 12 90 300	42,98	1109 00 00 100	0,00
1104 19 10 000	6,51	1702 30 51 000 (³)	60,80
1104 19 50 110	58,64	1702 30 59 000 (³)	46,54
1104 19 50 130	47,65	1702 30 91 000	60,80
1104 21 10 100	43,94	1702 30 99 000	46,54
1104 21 30 100	43,94	1702 40 90 000	46,54
1104 21 50 100	58,58	1702 90 50 100	60,80
1104 21 50 300	46,86	1702 90 50 900	46,54
1104 22 20 100	42,98	1702 90 75 000	63,71
1104 22 30 100	45,66	1702 90 79 000	44,22
		2106 90 55 000	46,54

(¹) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96.

(²) Δεν χορηγείται καμία επιστροφή στα προϊόντα που έχουν υποστεί θερμική επεξεργασία η οποία συνεπάγεται προξυλατινοποίηση του αμύλου.

(³) Οι επιστροφές χορηγούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2730/75 (ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε.

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

ΟΔΗΓΙΑ 96/66/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Οκτωβρίου 1996

για τροποποίηση της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των προσθέτων υλών στη διατροφή των ζώων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1970, περί των προσθέτων υλών στη διατροφή των ζώων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/51/ΕΚ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι οι διατάξεις της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ προβλέπουν ότι το περιεχόμενο των παραρτημάτων πρέπει να προσαρμόζεται διαρκώς στις εξελίξεις των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων· ότι τα παραρτήματα έχουν κωδικοποιηθεί από την οδηγία 91/248/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽³⁾·

ότι έχουν δοκιμαστεί με επιτυχία σε ορισμένα κράτη μέλη νέες χρήσεις προσθέτων υλών που ανήκουν στην ομάδα των «κοκκιδιοστατικών και άλλων φαρμακευτικών ουσιών»· ότι πρέπει να επιτραπούν προσωρινά αυτές οι νέες χρήσεις σε εθνικό επίπεδο εν αναμονή της δυνατότητας να γίνουν αποδεκτές σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι το ατύχημα του Τσερνομπίλ προκάλεσε ραδιενεργές καταπτώσεις κεσίου που μόλυναν τις χορτονομές σε ορισμένες περιοχές της Βορείου Ευρώπης· ότι, για την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και για την εφαρμογή προληπτικών μέτρων έναντι μιας μόλυνσης από τα ραδιενεργά νουκλεϊδια του κεσίου, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια νέα ομάδα προσθέτων υλών, δηλαδή οι «συνδετικοί παράγοντες των ραδιονουκλεϊδίων»· ότι μία νέα πρόσθετη ύλη που ανήκει σε αυτήν την ομάδα και επιτρέπει να μειώνεται σημαντικά η απορρόφηση νουκλεϊδίων κεσίου από τα ζώα δοκιμάστηκε με επιτυχία σε ορισμένα κράτη μέλη· ότι πρέπει να επιτραπεί προσωρινά αυτή η νέα πρόσθετη ύλη σε εθνικό επίπεδο εν αναμονή της δυνατότητας να γίνει αποδεκτή σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι η μελέτη των διαφόρων προσθέτων υλών που είναι εγγεγραμμένες στο παράρτημα II της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ και οι οποίες μπορούν στο πλαίσιο αυτό να εγκριθούν σε εθνικό επίπεδο δεν έχει ολοκληρωθεί· ότι, για το λόγο αυτό, πρέπει να παραταθεί η προθεσμία έγκρισης των εν λόγω ουσιών για μία ορισμένη χρονική περίοδο·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής ζωοτροφών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς το παράρτημα της παρούσας οδηγίας το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 1997. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, που θεσπίζουν, στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 14 Οκτωβρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 270 της 14. 12. 1970, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 235 της 17. 9. 1996, σ. 39.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 124 της 18. 5. 1991, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Στο παράρτημα I:

1.1. «Αφορά μόνο το αγγλικό κείμενο».

2. Στο παράρτημα II:

2.1. Στο μέρος A «Αντιβιοτικά»:

2.1.1. Στη θέση αριθ. 30 «Virginiamycin», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Θηλυκοί χοίροι».

2.1.2. Στη θέση αριθ. 31 «Βακτριακίνη, άλας με ψευδάργυρο», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, κάθε φορά, από την ημερομηνία «30. 11. 1997», σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες των ζώων «Κοτόπουλα προς πάχυνση και χοίροι».

2.1.3. Στη θέση αριθ. 32 «Aldacin», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Κοτόπουλα προς πάχυνση».

2.2. Στο μέρος Δ «Κοκκιοδιοστατικά και λοιπές φαρμακευτικές ουσίες»:

2.2.1. Στη θέση αριθ. 25 «Halofuginone», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «12. 7. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Πουλάδες προορισμένες για την ωτοκία».

2.2.2. α) Στη θέση αριθ. 26 «Salinomycin-sodium», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Κουνέλια προς πάχυνση».

β) η θέση αριθ. 26 «Salinomycin-sodium» συμπληρώνεται ως εξής:

Αριθμός	Προσθετικό	Χημικός τύπος, περιγραφή	Είδος ή κατηγορία ζώων	Μέγιστη ηλικία	Ελάχιστη περιεκτικότητα	Μέγιστη περιεκτικότητα	Άλλες προϋποθέσεις	Διάρκεια της έγκρισης
					σε mg/kg πλήρων ζωοτροφών			
				12 εβδομάδες	30	50	Οι οδηγίες χρήσης πρέπει να περιέχουν τις διατάξεις: — “Επικίνδυνο για τα ιπποειδή” — “Η τροφή αυτή περιέχει πρόσθετο της ομάδας των ιονοφόρων· η ταυτόχρονη χορήγησή της με ορισμένα φάρμακα (την ταμυλίνη για παράδειγμα) μπορεί να αντεδεικνύεται.”	30. 11. 1997»

γ) «αφορά μόνο το αγγλικό κείμενο».

2.2.3. Στη θέση αριθ. 27 «Dichlazuril», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Ινδιάνου».

2.2.4. Προστίθεται η ακόλουθη νέα θέση:

Αριθμός	Προσθετικό	Χημικός τύπος, περιγραφή	Είδος ή κατηγορία ζώων	Μέγιστη ηλικία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε mg/kg πλήρων ζωοτροφών		Μέγιστη περιεκτικότητα	Άλλες προϋποθέσεις	Διάρκεια της έγκρισης
					5	5			
«28	Maduramicine ammonium	$C_{47}H_{83}O_{17}N$ (Αμιμονιακό άλας ενός πολυαιθέρα μονοκαρβοξυλικού οξέος που παράγεται από τον <i>Actinomadura gammaensis</i>)	Ινδιάνοι	16 εβδομάδες			5	Απαγορεύεται η χορήγηση τουλάχιστον πέντε μέρες πριν από τη σφαγή. Οι οδηγίες χρήσης πρέπει να περιέχουν τις ενδείξεις: — “Επικίνδυνα για τα υποειδή” — “Η τροφή αυτή περιέχει πρόσθετο της ομάδας των ιονοφόρων η ταυτόχρονη χορήγησή της με ορισμένα φάρμακα (την τιαμιλίνη για παράδειγμα) μπορεί να αντεδίδονται”	30. 11. 1997»

3. Στο μέρος ΣΤ «Χρωστικές ύλες συμπεριλαμβανομένων των χρωμάτων επιστρώσεως (pigments)» στη θέση αριθ. 11 «*Rhaffia rhodozyma* πλούσια σε asaxanthine», η ημερομηνία «30. 11. 1996», που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια της έγκρισης» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30. 11. 1997», σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Σολομοί και πέστροφες».

4. Στο μέρος ΙΒ «Συνδυετικές, λυτικές και πιητικές ουσίες»:

4.1. Στη θέση αριθ. 1 «Συνδυετικές αργλικές ενώσεις του ασβεστίου», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «12. 7. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Αγέλαδες γαλακτοπαραγωγής, βοοειδή για πάχυνση, μοσχάρια, αρνιά, κατσίκια».

4.2. Στη θέση αριθ. 2 «Natrolite-phonolite», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30. 11. 1997».

5. Στο μέρος ΙΔ «Ενζύμια», στη θέση αριθ. 1 «3-Φωτάση (EC 3.1.3.8)», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, κάθε φορά, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες ζώων «Χοίροι» (όλες οι κατηγορίες ζώων) και «Ορνίθες» (όλες οι κατηγορίες ζώων).

6. Στο μέρος ΙΕ «Μικροοργανισμοί»:

6.1. Στη θέση αριθ. 1 «*Bacillus cereus var. toyoi* (NCIM 1-1012/NCIB 40112)», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, κάθε φορά, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες ζώων «Χοιρίδια», «Χοίροι» και «Θηλυκοί Χοίροι».

6.2. Στη θέση αριθ. 2 «*Bacillus licheniformis* (DSM 5749)/*Bacillus subtilis* (DSM 5750) (σε αναλογία 1/1)», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Χοιρίδια».

6.3. Στη θέση αριθ. 3 «*Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47)», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά την κατηγορία ζώων «Βοοειδή για πάχυνση».

6.4. Στη θέση αριθ. 4 «*Bacillus cereus* (ATCC 14893/CIP 5832)», η ημερομηνία «30. 11. 1996» που εμφανίζεται στη στήλη «Διάρκεια έγκρισης» αντικαθίσταται, κάθε φορά, από την ημερομηνία «30. 11. 1997» σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες των ζώων «Κουνέλια για πάχυνση», και «Κουνέλια αναπαραγωγής».

7. Προστίθεται η ακόλουθη ομάδα και η ακόλουθη θέση:

Αριθμός	Προσβετικό	Χημικός τύπος, περιγραφή	Είδος ή κατηγορία ζώων	Μέγιστη ηλικία	Ελάχιστη περιεκτικότητα	Μέγιστη περιεκτικότητα	Άλλες προϋποθέσεις	Διάρκεια της έγκρισης
					σε mg/kg πλήρων ζωοτροφών			
I I.1. I.1.1.	«Ρ. Συνδεδετικοί παράγοντες των ραδιονουκλιδίων							
	Ραδιενεργοί συνδεδετικοί παράγοντες cesium (¹³⁷ Cs και ¹³⁴ Cs)							
	Σιδηροεξακυανιούχος (II) αμμωνιοσιδήρος (III)	NH ₄ Fe(III)Fe(II)(CN) ₆]	Μηρυκαστικά (κατοικίδια και άγρια) Μόσχοι πριν την έναρξη του μηρυκασμού Αρνιά πριν την έναρξη του μηρυκασμού Ερίφια πριν την έναρξη του μηρυκασμού Χοίροι (κατοικίδια και άγρια)	— — — — —	50	500	Οι οδηγίες χρήσης πρέπει να περιέχουν τις ενδείξεις: “Η ποσότητα σιδηροεξακυανιούχου (II) αμμωνιοσιδήρου (III) στην ημερήσια μερίδα πρέπει να είναι μεταξύ 10 mg και 150 mg ανά 10 kg ζωικού δάρους”	30. 11. 1997 30. 11. 1997 30. 11. 1997 30. 11. 1997 30. 11. 1997»

Οι οδηγίες χρήσης πρέπει να περιέχουν τις ενδείξεις:
 «Η ποσότητα σιδηροεξακυανιούχου (II) αμμωνιοσιδήρου (III) στην ημερήσια μερίδα πρέπει να είναι μεταξύ 10 mg και 150 mg ανά 10 kg ζωικού δάρους»

ΟΔΗΓΙΑ 96/67/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Οκτωβρίου 1996

σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η Κοινότητα καθιέρωσε προοδευτικά μια κοινή πολιτική αεροπορικών μεταφορών με σκοπό να ολοκληρωθεί σύμφωνα με το άρθρο 7 Α της συνθήκης η εσωτερική αγορά που με τη σειρά της θα προωθήσει μια δίδισμη οικονομική και κοινωνική πρόοδο·
- (2) ότι στόχος του άρθρου 59 της συνθήκης είναι να καταργηθούν οι περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στην Κοινότητα και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 61 της συνθήκης, τούτο πρέπει να επιτευχθεί στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής μεταφορών·
- (3) ότι, με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2407/92⁽⁴⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92⁽⁵⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2409/92⁽⁶⁾ του Συμβουλίου, ο στόχος αυτός επετεύχθη σε ό,τι αφορά τις κυρίως υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών·
- (4) ότι οι υπηρεσίες εδάφους είναι απαραίτητες για την ομαλή διενέργεια των αερομεταφορών και ότι συντελούν ουσιαστικά στην αποτελεσματική χρήση της υποδομής των αεροπορικών μεταφορών·
- (5) ότι το άνοιγμα της αγοράς των υπηρεσιών εδάφους αναμένεται να συμβάλει στη μείωση του κόστους λειτουργίας των αεροπορικών εταιρειών και να βελτιώσει την προσφερόμενη στους χρήστες ποιότητα·
- (6) ότι, με βάση την αρχή της επικουρικότητας, η ολοκλήρωση της πρόσβασης στην αγορά υπηρεσιών εδάφους είναι απαραίτητο να επιτευχθεί σε κοινοτικό πλαίσιο, αφήνοντας ταυτόχρονα στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να λαμβάνουν υπόψη την ιδιαιτερότητα του τομέα·
- (7) ότι, στην ανακοίνωσή της του Ιουνίου του 1994 με τίτλο «Οι προοπτικές της πολιτικής αεροπορίας στην Ευρώπη», η Επιτροπή έκανε γνωστή την πρόθεσή της να λάβει πρωτοβουλία, πριν από το τέλος του 1994, με σκοπό να υλοποιηθεί η πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας, και ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 24ης Οκτωβρίου 1994⁽⁷⁾ σχετικά με την κατάσταση της πολιτικής αεροπορίας επανέλαβε ότι, στην υλοποίηση του ανοίγματος αυτού, χρειάζεται να ληφθούν υπόψη οι περιορισμοί που συνδέονται με την κατάσταση των αερολιμένων·
- (8) ότι στο ψήφισμά του της 14ης Φεβρουαρίου 1995 για την πολιτική αεροπορία στην Ευρώπη⁽⁸⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπενθύμισε ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις της πρόσβασης στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στις συνθήκες απασχόλησης και ασφάλειας στα κοινοτικά αεροδρόμια·
- (9) ότι η ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους συμβιβάζεται με την καλή λειτουργία των κοινοτικών αερολιμένων·
- (10) ότι η ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους πρέπει να γίνει κατά τρόπο σταδιακό και προσαρμοσμένο στις ανάγκες του τομέα·
- (11) ότι, για ορισμένες κατηγορίες υπηρεσιών, η πρόσβαση στην αγορά όπως και η εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων, ενδέχεται να προσκρούουν σε περιορισμούς ασφάλειας, δυναμικού και διαθέσιμου χώρου· ότι, επομένως, πρέπει να περιορίζεται ο αριθμός των φορέων στους οποίους θα επιτρέπεται να παρέχουν αυτές τις κατηγορίες υπηρεσιών· ότι ομοίως πρέπει να μπορεί να περιορίζεται και η εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων με βάση κριτήρια κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα·
- (12) ότι, ο πραγματικός ανταγωνισμός απαιτεί, εάν ο αριθμός των παρεχόντων υπηρεσιών είναι περιορισμένος, ο ένας τουλάχιστον από αυτούς να είναι εν τέλει ανεξάρτητος από την αερολιμενική αρχή και από τον δεσπόζοντα μεταφορέα·
- (13) ότι, για την καλή λειτουργία τους, οι αερολιμένες πρέπει να μπορούν να αναλαμβάνουν τη διαχείριση ορισμένων υποδομών που για λόγους τεχνικούς, αποδοτικότητας ή περιβαλλοντικούς δεν μπορούν να διαιρεθούν ή να πολλαπλασιαστούν· ότι, ωστόσο, η συγκεντρωτική τους διαχείριση δεν πρέπει να εμποδίσει τη χρήση των υποδομών αυτών από τους παρέχοντες υπηρεσίες και από τους χρήστες που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 142 της 8. 6. 1995, σ. 7 και ΕΕ αριθ. C 124 της 27. 4. 1996, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 301 της 13. 11. 1995, σ. 28.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 323 της 4. 12. 1995, σ. 106), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 134 της 6. 5. 1996, σ. 30) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Ιουλίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 261 της 9. 9. 1996).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 240 της 24. 8. 1992, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 240 της 24. 8. 1992, σ. 8· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1994.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 240 της 24. 8. 1992, σ. 15.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. C 309 της 5. 11. 1994, σ. 2.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. C 56 της 6. 3. 1995, σ. 28.

- (14) ότι, ενίοτε οι προαναφερόμενες δυσχέρειες μπορούν να είναι τόσο έντονες ώστε να δικαιολογούν ορισμένους περιορισμούς στην πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους ή στην εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων, εφόσον οι περιορισμοί είναι κατάλληλοι, αντικειμενικοί διαφανείς και αμερόληπτοι·
- (15) ότι στόχος των παρεκκλίσεων αυτών είναι να επιτρέπουν στις αερολιμενικές αρχές να ανταπεξέρχονται τις δυσχέρειες αυτές ή τουλάχιστον να τις μετριάζουν· ότι οι παρεκκλίσεις πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή συνεπικουρούμενη από συμβουλευτική επιτροπή και να ισχύουν επί καθορισμένο χρονικό διάστημα·
- (16) ότι, για να διατηρηθεί πραγματικός και θεμιτός ανταγωνισμός, πρέπει, σε περίπτωση περιορισμού του αριθμού των παρεχόντων υπηρεσιών, οι φορείς αυτοί να επιλέγονται με διαφανή και αμερόληπτη διαδικασία· ότι κατά την επιλογή αυτή πρέπει να ζητείται η γνώμη των χρηστών, δεδομένου ότι είναι οι πρώτοι που ενδιαφέρονται για την ποιότητα και την τιμή των υπηρεσιών που χρησιμοποιούν·
- (17) ότι, συνεπώς, χρειάζεται αντιπροσώπευση των χρηστών και διαβουλεύσεις μαζί τους κατά την επιλογή των εγκεκριμένων παρεχόντων υπηρεσιών, με τη σύσταση επιτροπής αντιπροσώπων τους·
- (18) ότι σε ορισμένες περιστάσεις και υπό συγκεκριμένους όρους, είναι δυνατόν, στα πλαίσια της επιλογής των παρεχόντων υπηρεσιών σε ένα αεροδρόμιο, να επεκτείνεται η υποχρέωση της παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας και σε άλλα αεροδρόμια της ίδιας γεωγραφικής περιοχής ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους·
- (19) ότι ο οργανισμός διαχείρισης του αερολιμένα μπορεί επίσης να παρέχει υπηρεσίες εδάφους και ότι μπορεί, με τις αποφάσεις του, να επηρεάζει σημαντικά τον ανταγωνισμό μεταξύ των παρεχόντων υπηρεσιών· ότι, επομένως, για να εξασφαλιστεί θεμιτός ανταγωνισμός, είναι απαραίτητο να επιβληθεί στους αερολιμένες λογιστικός διαχωρισμός των δραστηριοτήτων διαχείρισης και ρύθμισης των υποδομών αφενός και της παροχής υπηρεσιών εδάφους αφετέρου·
- (20) ότι ένα αεροδρόμιο δεν μπορεί να χρηματοδοτεί τις υπηρεσίες εδάφους που παρέχει από έσοδα προερχόμενα από την αποστολή του ως αερολιμενική αρχή·
- (21) ότι οι ίδιες απαιτήσεις διαφάνειας πρέπει να ισχύουν για όλους τους παρέχοντες υπηρεσίες που επιθυμούν να παρέχουν υπηρεσίες εδάφους σε τρίτους·
- (22) ότι, για να επιτραπεί στους αερολιμένες να εκπληρώνουν την αποστολή τους ως διαχειριστές των υποδομών και να εξασφαλίζουν την προστασία και την ασφάλεια στο χώρο του αερολιμένα, καθώς και προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία του περιβάλλοντος και της κοινωνικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να θέτουν ως προϋπόθεση την απόκτηση άδειας για την άσκηση δραστηριότητας
- φορέα παροχής υπηρεσιών εδάφους με κριτήρια αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα·
- (23) ότι, για τους ίδιους λόγους, τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν πάντοτε να καθορίζουν και να επιβάλλουν την τήρηση των κανόνων που είναι αναγκαίοι για την ορθή λειτουργία των αερολιμενικών υποδομών· ότι, οι κανόνες αυτοί πρέπει να είναι ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο στόχο και να μην περιορίζουν στην πράξη την πρόσβαση στην αγορά ή την εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων σε επίπεδο χαμηλότερο εκείνου της παρούσας οδηγίας και να τηρούν τις αρχές της αντικειμενικότητας, της διαφάνειας και της αμεροληψίας·
- (24) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν τη δυνατότητα να διασφαλίζουν επαρκή κοινωνική προστασία στο προσωπικό των επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες εδάφους·
- (25) ότι η πρόσβαση στις αερολιμενικές εγκαταστάσεις πρέπει να εξασφαλίζεται στους φορείς που έχουν άδεια παροχής υπηρεσιών εδάφους και στους χρήστες που έχουν άδεια να εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων, στο βαθμό που είναι αναγκαίο για την άσκηση των δικαιωμάτων τους και τη διασφάλιση πραγματικού και θεμιτού ανταγωνισμού· η πρόσβαση αυτή πρέπει, ωστόσο, να μπορεί να εξαρτηθεί από την καταβολή αμοιβής·
- (26) ότι είναι θεμιτό τα αναγνωρισμένα από την παρούσα οδηγία δικαιώματα να χορηγούνται και σε παρέχοντες υπηρεσίες και σε χρήστες τρίτων χωρών· μόνον αν υπάρχει αυστηρή αμοιβαιότητα· ότι, ελλείψει αμοιβαιότητας, το κράτος μέλος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναστέλλει τα δικαιώματα αυτά, έναντι των ανωτέρω παρεχόντων και χρηστών·
- (27) ότι, στις 2 Δεκεμβρίου 1987, στο Λονδίνο, το Βασίλειο της Ισπανίας και το Ηνωμένο Βασίλειο συμφώνησαν, σε μια κοινή δήλωση των υπουργών Εξωτερικών τους, ένα καθεστώς ενίσχυσης της συνεργασίας κατά τη χρήση του αερολιμένα του Γιβραλτάρ· ότι το καθεστώς αυτό δεν άρχισε ακόμη να εφαρμόζεται·
- (28) ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων της συνθήκης, και ιδίως ότι η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να μεριμνά για την τήρηση των κανόνων αυτών, ασκώντας, εφόσον χρειάζεται, όλες τις αρμοδιότητες του άρθρου 90 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει για κάθε αερολιμένα κράτους μέλους, υποκείμενο στις διατάξεις της συνθήκης και ανοικτό στην εμπορική κίνηση, σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

α) οι διατάξεις σχετικά με τις κατηγορίες υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 ισχύουν για κάθε αερολιμένα ανεξαρτήτως του όγκου της κίνησης σε αυτόν από την 1η Ιανουαρίου 1998·

β) οι διατάξεις σχετικά με τις κατηγορίες υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 1998 για τους αερολιμένες με ετήσια κίνηση τουλάχιστον 1 εκατομμύριο επιβατών ή 25 000 τόνους φορτίου·

γ) οι διατάξεις σχετικά με τις κατηγορίες υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 6 ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 1999 για τους αερολιμένες:

— των οποίων η ετήσια κίνηση ανέρχεται τουλάχιστον σε 3 εκατομμύρια επιβατών ή σε 75 000 τόνους φορτίου ή

— των οποίων η κίνηση, κατά τη διάρκεια του εξαμήνου που προηγείται της 1ης Απριλίου ή της 1ης Οκτωβρίου του προηγούμενου έτους, ανήλθε σε 2 εκατομμύρια επιβατών ή σε 50 000 τόνους φορτίου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2001 για κάθε αερολιμένα κράτους μέλους που υπόκειται στις διατάξεις της συνθήκης, είναι ανοικτός στην εμπορική κίνηση και έχει ετήσια κίνηση τουλάχιστον 2 εκατομμύρια επιβατών ή 50 000 τόνους φορτίου.

3. Όταν σε έναν αερολιμένα επιτυγχάνεται ένα από τα κατώτατα όρια κίνησης φορτίου που αναφέρονται στο παρόν άρθρο χωρίς ωστόσο να επιτευχθεί και το αντίστοιχο κατώτατο όριο κίνησης επιβατών, η παρούσα οδηγία δεν ισχύει όσον αφορά τις κατηγορίες υπηρεσιών που προορίζονται αποκλειστικά για τους επιβάτες.

4. Η Επιτροπή δημοσιεύει ενημερωτικά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τον κατάλογο των αερολιμένων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. Ο κατάλογος αυτός θα δημοσιευθεί για πρώτη φορά εντός τριών μηνών μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας και εν συνεχεία ετησίως.

Πριν από την 1η Ιουλίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την κατάρτιση του καταλόγου αυτού.

5. Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στον αερολιμένα του Γιβραλτάρ δεν θίγει τις αντίστοιχες νομικές θέσεις του Βασιλείου της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου όσον αφορά την υφιστάμενη μεταξύ τους διαφορά για την κυριαρχία επί του εδάφους στο οποίο ευρίσκεται αυτός ο αερολιμένας.

6. Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στον αερολιμένα του Γιβραλτάρ αναστέλλεται έως ότου τεθεί σ' εφαρμογή το καθεστώς που προβλέπεται στην κοινή δήλωση στην οποία προέδρισαν, στις 2 Δεκεμβρίου 1987, οι υπουργοί Εξωτερικών του Βασιλείου της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι κυβερνήσεις του Βασιλείου της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου θα ενημερώσουν το Συμβούλιο σχετικά με την ημερομηνία της εν λόγω εφαρμογής.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

α) αερολιμένας: κάθε χώρος διαρρυθμισμένος ειδικά για την προσγείωση, την απογείωση και τους ελιγμούς αεροσκαφών, συμπεριλαμβανομένων των τυχών συναφών εγκαταστάσεων για τις ανάγκες της κίνησης και της εξυπηρέτησης των αεροσκαφών καθώς και των εγκαταστάσεων που υποδοθούν τις εμπορικές αεροπορικές υπηρεσίες·

β) σύστημα αερολιμένων: κάθε σύνολο δύο ή περισσότερων αερολιμένων εξυπηρετούντων από κοινού την ίδια πόλη ή αστικό κέντρο, όπως ορίζεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την πρόσβαση των κοινοτικών αερομεταφορέων σε δρομολόγια ενδοκοινοτικών αεροπορικών γραμμών·

γ) οργανισμός διαχείρισης: ο οργανισμός ο οποίος, σε συνδυασμό ή όχι με άλλες δραστηριότητες, έχει τη διαχείριση των αερολιμενικών υποδομών, το συντονισμό και τον έλεγχο των δραστηριοτήτων των διαφόρων φορέων του αεροδρομίου ή του συγκεκριμένου συστήματος αερολιμένων, βάσει των εθνικών, νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων·

δ) χρήστης αερολιμένα: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που μεταφέρει αεροπορικά επιβάτες, ταχυδρομείο ή/και φορτίο, από ή προς το συγκεκριμένο αερολιμένα·

ε) υπηρεσίες εδάφους: οι περιγραφόμενες στο παράρτημα υπηρεσίες που παρέχονται σε χρήστες εντός του αερολιμένα·

στ) εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων: μορφή παροχής υπηρεσιών εδάφους όπου ο χρήστης παρέχει απευθείας εις εαυτών μία ή περισσότερες κατηγορίες υπηρεσιών εδάφους χωρίς να συνάπτε με τρίτο καμία σύμβαση, υπό οιαδήποτε ονομασία, για την παροχή αυτών. Κατά την έννοια του παρόντος ορισμού οι χρήστες δεν λογίζονται έναντι αλλήλων ως τρίτοι, εφόσον:

— ο ένας κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή στον άλλον ή

— ένας και ο αυτός φορέας κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή σε όλους·

ζ) παρέχων υπηρεσίες εδάφους: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει σε τρίτους μία ή περισσότερες κατηγορίες υπηρεσιών εδάφους.

Άρθρο 3

Οργανισμός διαχείρισης αερολιμένα

1. Όταν η διαχείριση και η εκμετάλλευση ενός αερολιμένα ή συστήματος αερολιμένων δεν ασκούνται από ένα μόνον αλλά από περισσότερους ανεξάρτητους οργανισμούς, καθένας από αυτούς λογίζεται μέρος του οργανισμού διαχείρισης σε ότι αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Ομοίως, εάν έχει ορισθεί ένας μόνον οργανισμός διαχείρισης για πολλούς αερολιμένες ή συστήματα αερολιμένων, καθένας εξ αυτών λαμβάνεται υπόψη μεμονομένα σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

3. Εάν οι οργανισμοί διαχείρισης των αερολιμένων υπάρχουν στην εποπτεία ή τον έλεγχο μιας εθνικής δημόσιας αρχής, η αρχή αυτή οφείλει, στα πλαίσια των κατά νόμον υποχρεώσεών της, να μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Διαχωρισμός δραστηριοτήτων

1. Ο οργανισμός διαχείρισης αερολιμένα, ο χρήστης ή ο παρέχων υπηρεσίες πρέπει, όταν παρέχουν υπηρεσίες εδάφους, να διαχωρίζουν αυστηρά, σύμφωνα με τις ισχύουσες εμπορικές πρακτικές, τη λογιστική καταγραφή των δραστηριοτήτων που συνδέονται με την παροχή αυτών των υπηρεσιών από τις υπόλοιπες δραστηριότητές τους.

2. Η υλοποίηση του λογισμικού διαχωρισμού ελέγχεται από ανεξάρτητο ελεγκτή, οριζόμενο από το κράτος μέλος.

Ο ελεγκτής επαληθεύει επίσης ότι δεν υπάρχουν χρηματοοικονομικές ροές μεταξύ των δραστηριοτήτων του οργανισμού διαχείρισης ως αερολιμενικής αρχής και ως φορέως παροχής υπηρεσιών εδάφους.

Άρθρο 5

Επιτροπή χρηστών

1. Δώδεκα μήνες, το αργότερο, μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να συγκροτηθεί σε κάθε καλυπτόμενο αερολιμένα, επιτροπή απαρτιζόμενη από τους εκπροσώπους των χρηστών ή τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τους. Κάθε χρήστης δικαιούται να συμμετέχει στην επιτροπή ή να εκπροσωπείται από οργάνωση στην οποία αναθέτει την αποστολή αυτή.

2. Κάθε χρήστης δικαιούται να συμμετέχει στην επιτροπή ή να εκπροσωπείται από οργάνωση στην οποία αναθέτει την αποστολή αυτή.

Άρθρο 6

Παροχή υπηρεσιών εδάφους σε τρίτους

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, κατά το άρθρο 1, διασφαλίζοντας στους παρέχοντες υπηρεσίες εδάφους ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά παροχής υπηρεσιών εδάφους σε τρίτους.

Τα κράτη μέλη δύνανται να υποχρεώσουν τους παρέχοντες υπηρεσίες εδάφους να εγκατασταθούν στην Κοινότητα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τον αριθμό των παρεχόντων υπηρεσίες που επιτρέπεται να παρέχουν τις κάτωθι κατηγορίες υπηρεσιών εδάφους:

- αποσκευές,
- εργασίες στο διάδρομο,
- εφοδιασμός σε καύσιμα και λάδια,
- διακίνηση φορτίου και ταχυδρομείου μεταξύ του αεροσταθμού και του αεροσκάφους, τόσο κατά την άφιξη όσο και κατά την αναχώρηση ή τη διέλευση.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να περιορίζουν τον αριθμό αυτό σε λιγότερο από δύο για κάθε κατηγορία υπηρεσιών.

3. Επιπλέον, από 1η Ιανουαρίου 2001, ο ένας τουλάχιστον από αυτούς τους εγκεκριμένους παρέχοντες υπηρεσίες δεν επιτρέπεται να ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα:

- ούτε από τον οργανισμό διαχείρισης του αερολιμένα,
- ούτε από χρήστη που μετέφερε άνω του 25 % των επιβατών ή του φορτίου που διακινήθηκε στον αερολιμένα κατά τη διάρκεια του έτους που προηγήθηκε του έτους της επιλογής των παρεχόντων υπηρεσιών,
- ούτε από οργανισμό που ελέγχει ή ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από τον εν λόγω οργανισμό διαχείρισης ή χρήστη.

Ωστόσο, το αργότερο την 1η Ιουλίου 2000, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει την παράταση της παρέκκλισης που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

Η Επιτροπή επικουρούμενη από την επιτροπή του άρθρου 10 εξετάζει την αίτηση και, ανάλογα με την εξέλιξη του τομέα, και ιδίως, την κατάσταση σε συγκρίσιμους από άποψη όγκου και διάρθρωσης της κίνησης αερολιμένες, μπορεί να την εγκρίνει.

4. Όταν, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2, περιορίζουν τον αριθμό των εγκεκριμένων παρεχόντων υπηρεσιών, τα κράτη μέλη δεν εμποδίζουν ένα χρήστη αερολιμένα, ανεξαρτήτως του τμήματος του αερολιμένα το οποίο του έχει διατεθεί, να έχει για κάθε περιορισθείσα κατηγορία υπηρεσιών εδάφους ουσιαστική επιλογή μεταξύ δύο τουλάχιστον παρεχόντων υπηρεσιών εδάφους, με βάση τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3.

Άρθρο 7

Εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν σύμφωνα με το άρθρο 1 για να διασφαλίσουν την ελεύθερη εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων.

2. Ωστόσο, για τις κάτωθι κατηγορίες υπηρεσιών εδάφους:

- αποσκευές,
- εργασίες στο διάδρομο,
- εφοδιασμός σε καύσιμα και λάδια,
- διακίνηση φορτίου και ταχυδρομείου μεταξύ του αεροσταθμού και του αεροσκάφους, τόσο κατά την άφιξη όσο και κατά την αναχώρηση ή τη διέλευση,

τα κράτη μέλη μπορούν να επιφυλάσσουν την εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων σε δύο τουλάχιστον χρήστες, επιλεγόμενους με βάση κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια.

Άρθρο 8

Κεντρικές υποδομές

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 6 και 7, τα κράτη μέλη μπορούν να επιφυλάσσουν, είτε στον οργανισμό διαχείρισης του αερολιμένα είτε σε άλλο φορέα, τη διαχείριση των κεντρικών υποδομών υπηρεσιών εδάφους οι οποίες, λόγω της πολυπλοκότητας, του κόστους ή των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον, δεν μπορούν να υποδιαιβρεθούν ή να πολλαπλασιασθούν, όπως τα συστήματα διαλογής των αποσκευών, αποπάγωσης, καθαρισμού των υδάτων και διανομής καυσίμων. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν υποχρεωτική χρήση των υποδομών αυτών από τους παρέχοντες υπηρεσίες και από τους χρήστες που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διαχείριση των υποδομών αυτών να είναι διαφανής, αντικειμενική και αμερόληπτη ώστε να μην παρεμποδίζεται η πρόσβαση σε αυτές από τους παρέχοντες υπηρεσίες και τους χρήστες που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων εντός των ορίων που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 9

Παρεκκλίσεις

1. Όταν, σε έναν αερολιμένα, το δικαιολογούν συγκεκριμένοι περιορισμοί χώρου ή δυναμικότητας ιδίως σε συνάρτηση με τη συμφόρησή του και το ποσοστό χρησιμοποίησης του χώρου, οι οποίοι εμποδίζουν το άνοιγμα στην αγορά ή/και την άσκηση της εξυπηρέτησης δι' ιδίων μέσων στο βαθμό που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί:

α) να περιορίσει τον αριθμό των παρεχόντων υπηρεσίες για μία ή περισσότερες κατηγορίες φορέων παροχής υπηρεσιών εδάφους, πλην εκείνων του άρθρου 6 παράγραφος 2, σε όλον τον αερολιμένα ή σε ένα μέρος του· στην περίπτωση αυτή, ισχύουν οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 6·

β) να αναθέσει αποκλειστικώς σε έναν και μόνον παρέχοντα υπηρεσίες μία ή περισσότερες κατηγορίες υπηρεσιών εδάφους που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2·

γ) να επιτρέψει την εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων σε περιορισμένο αριθμό χρηστών για κατηγορίες άλλες εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω χρήστες θα επιλέγονται με κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια·

δ) να απαγορεύσει ή να επιτρέψει σε έναν μόνον χρήστη την εξυπηρέτηση δι' ιδίων μέσων για τις κατηγορίες στο άρθρο 7 παράγραφος 2.

2. Κάθε παρέκκλιση αποφασιζόμενη κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1 πρέπει:

α) να διευκρινίζει την ή τις κατηγορίες υπηρεσιών για τις οποίες χορηγείται παρέκκλιση και τους ειδικούς περιορισμούς χώρου ή δυναμικότητας που τη δικαιολογούν·

β) να συνοδεύεται από σχέδιο κατάλληλων μέτρων με σκοπό να αρθούν αυτοί οι περιορισμοί.

Επί πλέον η παρέκκλιση δεν πρέπει:

i) να παραβιάζει αδικαιολογήτως την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας,

ii) να προκαλεί στρεβλώσεις ανταγωνισμού μεταξύ των παρεχόντων υπηρεσίες ή/και των χρηστών που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων,

iii) να είναι ευρύτερα του αναγκαίου.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της, κάθε παρέκκλιση την οποία χορηγούν βάσει της παραγράφου 1, καθώς και την αιτιολόγησή της.

Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* περίληψη των αποφάσεων που της κοινοποιούνται και καλεί τα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφράσουν την άποψή τους.

4. Η Επιτροπή εξετάζει εις βάθος την απόφαση παρέκκλισης που υποβάλλει το κράτος μέλος. Προς τον σκοπό αυτό, η λεπτομερής ανάλυση της κατάστασης και η μελέτη των μέτρων που προτείνει το κράτος μέλος της επιτρέπουν να διαπιστώνει την πραγματική ύπαρξη των προβαλλόμενων περιορισμών και την αδυναμία ανοίγματος στην αγορά ή/και την άσκηση της εξυπηρέτησης δι' ιδίων μέσων στο βαθμό που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία.

5. Έπειτα από την εξέταση αυτή και τη διαβούλευση με το οικείο κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει την απόφαση του κράτους μέλους ή να την απορρίψει εάν κρίνει ότι οι προβαλλόμενοι περιορισμοί δεν υφίστανται ή δεν είναι τόσο σημαντικοί ώστε να δικαιολογούν παρέκκλιση. Έπειτα από διαβούλευση με το οικείο κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί επίσης να αιτείται από το κράτος μέλος να τροποποιήσει την έκταση της παρέκκλισης ή να την περιορίσει αποκλειστικά και μόνο στα τμήματα ενός αερολιμένα ή ενός συστήματος αερολιμένων όπου οι προβαλλόμενοι περιορισμοί έχουν όντως διαπιστωθεί.

Η απόφαση της Επιτροπής λαμβάνεται το αργότερο εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση από το κράτος μέλος και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

6. Η διάρκεια των παρεκκλίσεων τις οποίες χορηγούν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1 δεν μπορεί να υπερβαίνει την τριετία εκτός από τις παρεκκλίσεις που χορηγούνται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β). Το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου αυτής, για κάθε αίτηση παρέκκλισης πρέπει να λαμβάνεται νέα απόφαση του κράτους μέλους, η οποία υποβάλλεται επίσης στη διαδικασία του παρόντος άρθρου.

Η διάρκεια των παρεκκλίσεων που χορηγούνται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β) δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διετία. Ωστόσο, βάσει της παραγράφου 1, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει μια εφάπαξ διετή παράταση της περιόδου αυτής. Η Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 10, αποφασίζει επί του αιτήματος αυτού.

Άρθρο 10

Συμβουλευτική επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από συμβουλευτική επιτροπή που αποτελείται από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.
2. Η επιτροπή συμβουλεύει την Επιτροπή ως προς την εφαρμογή του άρθρου 9.
3. Επιπλέον, η Επιτροπή μπορεί να ζητά τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για οποιοδήποτε άλλο ζήτημα εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
4. Η συμβουλευτική επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 11

Επιλογή των παρεχόντων υπηρεσίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διοργάνωση διαδικασίας επιλογής των παρεχόντων υπηρεσίες εδάφους σε έναν αερολιμένα, όταν ο αριθμός τους έχει περιορισθεί, στις περιπτώσεις του άρθρου 6 παράγραφος 2 ή του άρθρου 9. Η διαδικασία αυτή πρέπει να τηρεί τις ακόλουθες αρχές:

α) όταν τα κράτη μέλη προβλέπουν την κατάρτιση συγγραφής υποχρεώσεων ή τεχνικών προδιαγραφών που πρέπει να πληρούν αυτοί οι παρέχοντες υπηρεσίες, η συγγραφή υποχρεώσεων ή οι προδιαγραφές καταρτίζονται κατόπιν διαβουλεύσεων με την επιτροπή χρηστών. Τα κριτήρια επιλογής που προβλέπονται στη συγγραφή υποχρεώσεων ή στις τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να είναι κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα.

Αφού ενημερώσει την Επιτροπή, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει, μεταξύ των συνήθων προϋποθέσεων ή των τεχνικών προδιαγραφών τις οποίες πρέπει να τηρούν οι παρέχοντες υπηρεσίες, την υποχρέωση παροχής υπηρεσίας δημόσιου συμφέροντος προκειμένου περί των αερολιμένων που εξυπηρετούν τις περιφερειακές ή τις αναπτυσσόμενες περιοχές της επικράτειάς του, οι οποίες δεν παρυσιάζουν μεν εμπορικό ενδιαφέρον, έχουν όμως πρωταρχική σημασία για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

β) πρέπει να δημοσιεύεται πρόσκληση υποβολής προσφορών, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, στην οποία μπορεί να ανταποκριθεί κάθε ενδιαφερόμενος παρέχων υπηρεσίες.

γ) οι παρέχοντες υπηρεσίες, επιλέγονται:

i) από τον οργανισμό διαχείρισης ύστερα από διαβούλευση με την επιτροπή χρηστών, όταν ο οργανισμός αυτός:

- δεν παρέχει παρεμφερείς υπηρεσίες εδάφους, και
- δεν ελέγχει, άμεσα ή έμμεσα, καμία επιχείρηση παρέχουσα τέτοιες υπηρεσίες,

— δεν συμμετέχει κατά κανένα τρόπο σε μια τέτοια επιχείρηση,

ii) από τις ανεξάρτητες από τους φορείς διαχείρισης αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, κατόπιν διαβουλεύσεων με την επιτροπή χρηστών και τους φορείς διαχείρισης, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις,

δ) οι παρέχοντες υπηρεσίες επιλέγονται για επτά έτη το πολύ.

ε) όταν ο παρέχων υπηρεσίες παύει τη δραστηριότητά του πριν από τη λήξη της περιόδου για την οποία επελέγη, αντικαθίσταται με την ίδια διαδικασία.

2. Όταν ο αριθμός των παρεχόντων υπηρεσίες είναι περιορισμένος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 2 ή του άρθρου 9, ο οργανισμός διαχείρισης μπορεί να παρέχει ο ίδιος υπηρεσίες εδάφους χωρίς να υπόκειται στη διαδικασία επιλογής που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Ομοίως, ο οργανισμός διαχείρισης μπορεί να επιτρέπει σε μια επιχείρηση, χωρίς να την υποβάλει στη διαδικασία αυτή, να παρέχει υπηρεσίες εδάφους στο συγκεκριμένο αερολιμένα:

— εάν ελέγχει την επιχείρηση αυτή άμεσα ή έμμεσα, ή

— εάν η επιχείρηση αυτή τον ελέγχει άμεσα ή έμμεσα.

3. Ο οργανισμός διαχείρισης ενημερώνει την επιτροπή χρηστών για τις αποφάσεις που λαμβάνει βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

Νησιωτικοί αερολιμένες

Στο πλαίσιο της επιλογής των παρεχόντων υπηρεσίες σε ένα αεροδρόμιο σύμφωνα με το άρθρο 11, ένα κράτος μέλος μπορεί να επεκτείνει την υποχρέωση υπηρεσίας δημοσίου συμφέροντος και σε άλλους αερολιμένες της επικρατείας του εφόσον πληρούνται και οι τρεις ακόλουθες προϋποθέσεις:

— οι αερολιμένες αυτοί ευρίσκονται σε νήσους της ίδιας γεωγραφικής περιοχής,

— έκαστος των αερολιμένων αυτών έχει ετήσια κίνηση τουλάχιστον 100 000 επιβατών,

— η επέκταση αυτή εγκρίθηκε από την Επιτροπή συνεπικουρούμενη από την επιτροπή του άρθρου 10.

Άρθρο 13

Διαβουλεύσεις

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να οργανώνεται υποχρεωτική διαδικασία διαβουλεύσεων μεταξύ του οργανισμού διαχείρισης, της επιτροπής χρηστών και των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών. Οι διαβουλεύσεις αφορούν ιδίως τις τιμές των υπηρεσιών που έτυχαν παρέκκλισης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο β), καθώς και την οργάνωση της παροχής αυτών. Οι διαβουλεύσεις οργανώνονται τουλάχιστον άπαξ ετησίως.

*Άρθρο 14***Έγκριση**

1. Σε ένα αερολιμένα, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν τη δραστηριότητα του παρέχοντος υπηρεσίες ή του εξυπηρετούμενου δι' ιδίων μέσων χρήστη από την έγκριση εκ μέρους δημόσιας αρχής, ανεξάρτητης του οργανισμού διαχείρισης του συγκεκριμένου αερολιμένα.

Τα κριτήρια χορήγησης της έγκρισης αναφέρονται στην υγιή χρηματοοικονομική κατάσταση και στην επαρκή ασφαλιστική κάλυψη, την ασφάλεια των εγκαταστάσεων, των αεροσκαφών, του εξοπλισμού ή των προσώπων, στην προστασία του περιβάλλοντος και στην τήρηση της οικείας κοινωνικής νομοθεσίας.

Τα κριτήρια τηρούν τις ακόλουθες αρχές:

- α) εφαρμόζονται στους διαφόρους παρέχοντες υπηρεσίες και χρήστες χωρίς διακρίσεις·
- β) προσαρμόζονται στον επιδιωκόμενο στόχο·
- γ) δεν καταλήγουν σε μείωση της πρόσβασης στην αγορά ή της εξυπηρέτησης δι' ιδίων μέσων σε επίπεδο κατώτερο από το προβλεπόμενο στην παρούσα οδηγία.

Τα κριτήρια δημοσιεύονται, ο δε παρέχων υπηρεσίες ή ο δι' ιδίων μέσων εξυπηρετούμενος χρήστης ενημερώνεται πριν από τη διαδικασία χορήγησης.

2. Η έγκριση μπορεί να μην χορηγείται ή να αφαιρείται μόνον όταν ο παρέχων υπηρεσίες δι' ιδίων μέσων εξυπηρετούμενος χρήστης εξ υπαιτιότητός του δεν πληροί τα κριτήρια της παραγράφου 1.

Οι λόγοι απόρριψης ή αφαίρεσης κοινοποιούνται στον ενδιαφερόμενο παρέχοντα υπηρεσίες ή στον δι' ιδίων μέσων εξυπηρετούμενο χρήστη και στον οργανισμό διαχείρισης.

*Άρθρο 15***Κανόνες δεοντολογίας**

Το κράτος μέλος μπορεί, ενδεχομένως κατόπιν προτάσεως του οργανισμού διαχείρισης:

- να απαγορεύει στον παρέχοντα υπηρεσίες να παρέχει υπηρεσίες ή στο χρήστη να εξυπηρετείται δι' ιδίων μέσων, όταν αυτός δεν τηρεί τους κανόνες που του έχει επιβάλει με σκοπό να εξασφαλίζεται η ορθή λειτουργία του αερολιμένα.

Οι κανόνες αυτοί πρέπει να τηρούν τις ακόλουθες αρχές:

- α) εφαρμόζονται στους διαφόρους παρέχοντες υπηρεσίες και χρήστες χωρίς διακρίσεις·
- β) συνδέονται με τον επιδιωκόμενο στόχο·
- γ) δεν καταλήγουν στη μείωση της πρόσβασης στην αγορά ή της εξυπηρέτησης δι' ιδίων μέσων σε επίπεδο κατώτερο από το προβλεπόμενο στην παρούσα οδηγία.

- να επιβάλει κυρίως στους παρέχοντες υπηρεσίες εδάφους στον αερολιμένα να συμμετέχουν ισότιμα και χωρίς διακρίσεις στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών δημόσιου συμφέροντος που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία ή ρύθμιση, ιδίως όσον αφορά την υποχρέωση της μόνιμης παροχής των υπηρεσιών.

*Άρθρο 16***Πρόσβαση στις εγκαταστάσεις**

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την πρόσβαση στις αερολιμενικές εγκαταστάσεις των παρεχόντων υπηρεσίες και των χρηστών που επιθυμούν να εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων, εφόσον απαιτείται για την άσκηση των δραστηριοτήτων τους. Εάν ο οργανισμός διαχείρισης του αερολιμένου ή, ενδεχομένως, η δημόσια ή άλλη αρχή που τον ελέγχει επιβάλλει όρους για την πρόσβαση αυτή, οι όροι πρέπει να είναι κατάλληλοι, αντικειμενικοί, διαφανείς και αμερόληπτοι.

2. Ο χώρος παροχής υπηρεσιών εδάφους στον αερολιμένα πρέπει να κατανέμεται μεταξύ των διαφόρων παρεχόντων υπηρεσίες και μεταξύ των διαφόρων χρηστών που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων, συμπεριλαμβανομένων των νεοαφικνουμένων, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την άσκηση των δικαιωμάτων τους και για τη διασφάλιση ουσιαστικού και θεμιτού ανταγωνισμού, με βάση κατάλληλους, αντικειμενικούς, διαφανείς και αμερόληπτους κανόνες και κριτήρια.

3. Όταν η πρόσβαση των παρεχόντων υπηρεσίες και των χρηστών που επιθυμούν να εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων στις εγκαταστάσεις του αερολιμένα συνεπάγεται την καταβολή αντιτίμου, το αντίτιμο καθορίζεται με βάση κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια.

*Άρθρο 17***Προστασία και ασφάλεια**

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας ουδόλως θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών σε ό,τι αφορά τη δημόσια τάξη, την προστασία και την ασφάλεια των αερολιμένων.

*Άρθρο 18***Κοινωνική προστασία και προστασία του περιβάλλοντος**

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και έχοντας υπόψη τις λοιπές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων και του περιβάλλοντος.

*Άρθρο 19***Τήρηση των εθνικών διατάξεων**

Ο παρέχων υπηρεσίες εδάφους σε αερολιμένα κράτους μέλους υποχρεούται να τηρεί τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που δεν αντιβαίνουν την κοινοτική νομοθεσία.

*Άρθρο 20***Αμοιβαιότητα**

1. Με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας, όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι, όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους ή εξυπηρέτησης δι' ιδίων μέσων, μια τρίτη χώρα:

- α) δεν επιφυλάσσει de jure ή de facto, στους κοινοτικούς παρέχοντες υπηρεσίες και τους χρήστες που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων, μεταχείριση ανάλογη προς τη μεταχείριση που επιφυλάσσουν τα κράτη μέλη στους παρέχοντες υπηρεσίες ή τους χρήστες της χώρας αυτής που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων, ή
- β) δεν επιφυλάσσει de facto ή de jure εθνική μεταχείριση στους παρέχοντες υπηρεσίες και τους χρήστες ενός κράτους μέλους που εξυπηρετούνται δι' ιδίων ή
- γ) επιφυλάσσει, στους παρέχοντες υπηρεσίες και τους χρήστες άλλων τρίτων χωρών που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων, ευνοϊκότερη μεταχείριση από ό,τι στους παρέχοντες υπηρεσίες και τους χρήστες ενός κράτους μέλους που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων,

ένα κράτος μέλος μπορεί αν αναστέλλει πλήρως ή εν μέρει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία έναντι των παρεχόντων υπηρεσίες και των χρηστών της τρίτης αυτής χώρας, τηρουμένου πάντοτε του κοινοτικού δικαίου.

2. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε αναστολή ή αφαίρεση δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων.

*Άρθρο 21***Δικαίωμα προσφυγής**

Τα κράτη μέλη ή, ενδεχομένως, οι οργανισμοί διαχείρισης μεριμνούν ώστε όλα τα μέρη που έχουν έννομο συμφέρον να διαθέτουν δικαίωμα προσφυγής κατά των ατομικών αποφάσεων ή μέτρων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, και των άρθρων 11 έως 16.

Η προσφυγή πρέπει να μπορεί να ασκηθεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου ή δημόσιας αρχής, διαφορετικής από τον οργανισμό διαχείρισης του συγκεκριμένου αερολιμένα και, ενδε-

χομένως, ανεξάρτητης από τη δημόσια αρχή που τον ελέγχει.

*Άρθρο 22***Έκθεση ενημέρωσης και αναθεώρηση**

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου να συντάξει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Η έκθεση αυτή, συνοδευόμενη από τις πιθανές προτάσεις αναθεώρησης της οδηγίας, θα καταρτισθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2001.

*Άρθρο 23***Εφαρμογή**

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν στην παρούσα οδηγία το αργότερο ένα έτος μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ενημερώνουν δε αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή αποφασίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 24***Εναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

*Άρθρο 25***Αποδεκτές**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 15 Οκτωβρίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. HOWLIN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΔΑΦΟΥΣ

1. Οι διοικητικές υπηρεσίες εδάφους και η εποπτεία περιλαμβάνουν:
 - 1.1. τις υπηρεσίες αντιπροσώπευσης και επαφών με τις τοπικές αρχές ή με κάθε άλλο πρόσωπο, τις πληρωμές που πραγματοποιούνται για λογαριασμό του χρήστη και την παροχή χώρων στους αντιπροσώπους του,
 - 1.2. τον έλεγχο της φόρτωσης, των μηνυμάτων και των τηλεπικοινωνιών,
 - 1.3. την επεξεργασία, την αποθήκευση, το χειρισμό και τη διοίκηση των μονάδων φόρτωσης,
 - 1.4. κάθε άλλη υπηρεσία εποπτείας πριν, κατά ή μετά την πτήση και κάθε άλλη διοικητική υπηρεσία που ζητεί ο χρήστης.
2. Η εξυπηρέτηση επιβατών περιλαμβάνει κάθε μορφή εξυπηρέτησής τους κατά την αναχώρηση, την άφιξη, τη διέλευση ή την ανταπόκριση, ιδίως δε τον έλεγχο εισιτηρίων, τίτλων ταξιδιού, τη παράδοση των αποσκευών και τη μεταφορά τους μέχρι τα συστήματα διαλογής.
3. Οι υπηρεσίες αποσκευών περιλαμβάνουν τη διαχείριση των αποσκευών στην αίθουσα διαλογής, τη διαλογή τους, την προετοιμασία τους ενόψει της αναχώρησης, τη φόρτωση και εκφόρτωσή τους από τα συστήματα που τις μεταφέρουν από το αεροσκάφος στην αίθουσα διαλογής και αντιστρόφως, καθώς και τη μεταφορά αποσκευών από την αίθουσα διαλογής στην αίθουσα διανομής.
4. Οι υπηρεσίες φορτίου και ταχυδρομείου περιλαμβάνουν:
 - 4.1. για το φορτίο, τόσο κατά την εξαγωγή όσο και κατά την εισαγωγή του ή τη διέλευση, την πρακτική διαχείρισή του, τη διεκπεραίωση των σχετικών εγγράφων, τις τελωνειακές διατυπώσεις και κάθε άλλο συντηρητικό μέτρο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των μερών ή απαιτείται από τις περιστάσεις,
 - 4.2. για το ταχυδρομείο, τόσο κατά την άφιξη και κατά την αναχώρηση, την πρακτική διαχείρισή του, τη διεκπεραίωση των σχετικών εγγράφων και κάθε συντηρητικό μέτρο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των μερών ή απαιτείται από τις περιστάσεις.
5. Οι υπηρεσίες στο διάδρομο περιλαμβάνουν:
 - 5.1. την καθοδήγηση του αεροπλάνου κατά την άφιξη και την αναχώρηση (*),
 - 5.2. την εξυπηρέτηση κατά τη στάθμευση του αεροπλάνου και την παροχή κατάλληλων μέσων (*),
 - 5.3. την οργάνωση των επικοινωνιών μεταξύ του αεροσκάφους και του παρέχοντος υπηρεσίες διαδρόμου (*),
 - 5.4. τη φόρτωση και εκφόρτωση του αεροπλάνου, συμπεριλαμβανομένης της προμήθειας και της χρήσης των αναγκαίων μέσων, καθώς και τη μεταφορά του πληρώματος και των επιβατών μεταξύ αεροσκάφους και αεροσταθμού, καθώς και τη μεταφορά των αποσκευών μεταξύ αεροσκάφους και αεροσταθμού,
 - 5.5. την εξυπηρέτηση κατά την εκκίνηση του αεροπλάνου και την παροχή των κατάλληλων μέσων,
 - 5.6. τη μετακίνηση του αεροπλάνου τόσο κατά την αναχώρηση όσο και κατά την άφιξη, την παροχή και την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων,
 - 5.7. τη μεταφορά, τη φόρτωση και εκφόρτωση στο αεροσκάφος τροφίμων και ποτών.
6. Οι υπηρεσίες καθαρισμού και συντήρησης του αεροπλάνου περιλαμβάνουν:
 - 6.1. τον εξωτερικό και εσωτερικό καθαρισμό του αεροπλάνου, τη συντήρηση των χώρων υγιεινής, την παροχή ύδατος,
 - 6.2. τον κλιματισμό και τη θέρμανση του θαλάμου, τον εκχιονισμό και την αποπάγωση του αεροπλάνου,
 - 6.3. την τακτοποίηση του θαλάμου με εξοπλισμούς θαλάμου, την αποθήκευση των εξοπλισμών αυτών.
7. Οι υπηρεσίες καυσίμων και λαδιών περιλαμβάνουν:
 - 7.1. την οργάνωση και τον ανεφοδιασμό σε καύσιμα, συμπεριλαμβανομένης της αποθήκευσης και του ελέγχου της ποιότητας και της ποσότητάς των,
 - 7.2. τη λίπανση και τον εφοδιασμό με άλλα υγρά.
8. Οι υπηρεσίες συντήρησης περιλαμβάνουν:
 - 8.1. τις τακτικές εργασίες πριν από την πτήση,
 - 8.2. τις ιδιαίτερες εργασίες που απαιτεί ο χρήστης,
 - 8.3. την παροχή και διαχείριση ανταλλακτικών και υλικού συντήρησης,
 - 8.4. την αίτηση ή κράτηση σημείου στάθμευσης ή/και υποστέγου για τη συντήρηση.

(*) Όταν οι εν λόγω υπηρεσίες δεν παρέχονται από την υπηρεσία ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας.

9. Οι υπηρεσίες πτήσεως και διοίκησης των πληρωμάτων περιλαμβάνουν:
 - 9.1. την προετοιμασία της πτήσης στον αερολιμένα αναχώρησης ή σε κάθε άλλο σημείο,
 - 9.2. την εξυπηρέτηση κατά την πτήση, στην οποία περιλαμβάνεται, ενδεχομένως, η αλλαγή πορείας εν πτήσει,
 - 9.3. τις υπηρεσίες μετά την πτήση,
 - 9.4. τη διοίκηση των πληρωμάτων.
 10. Οι υπηρεσίες μεταφοράς επί του εδάφους περιλαμβάνουν:
 - 10.1. την οργάνωση και εκτέλεση της μεταφοράς των επιβατών, του πληρώματος, των αποσκευών, του φορτίου και του ταχυδρομείου μεταξύ διαφόρων αεροσταθμών του ίδιου αερολιμένα, εκτός από κάθε μεταφορά μεταξύ του αεροπλάνου και κάθε άλλου σημείου εντός της περιμέτρου του ίδιου αερολιμένα,
 - 10.2. οιαδήποτε ειδική μεταφορά ζητεί ο χρήστης.
 11. Οι υπηρεσίες τροφοδοσίας, «catering», περιλαμβάνουν:
 - 11.1. τις επαφές με τους προμηθευτές και τη διοικητική μέριμνα,
 - 11.2. την αποθήκευση των τροφίμων, των ποτών και των συσκευών παρασκευής τους,
 - 11.3. τον καθαρισμό των συσκευών,
 - 11.4. την παρασκευή και την παράδοση συσκευών και τροφίμων.
-

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Μαΐου 1996

για ορισμένες κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία στην Breda Fucine Meridionali SpA

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/614/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 92 και 93,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως τα άρθρα 61 και 62,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα,

Εκτιμώντας:

I

Με επιστολή της 10ης Μαρτίου 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε την ιταλική κυβέρνηση για την πρόθεση της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις χορηγηθείσες ενισχύσεις στη Breda Fucine Meridionali, (στη συνέχεια «BFM»).

Μετά από τυπική καταγγελία που υποβλήθηκε από ανταγωνιστή της BFM, η Επιτροπή, με επιστολή της 17ης Οκτωβρίου 1994, ζήτησε από τις ιταλικές αρχές πληροφορίες για τα κρατικά μέτρα από τα οποία είχε επωφεληθεί η επιχείρηση BFM.

Βάσει των συγκεντρωθέντων πληροφοριακών στοιχείων, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι:

— η BFM ελεγχόταν από την Finanziaria Ernesto Breda, η οποία ανήκει στον κρατικό όμιλο επιχειρήσεων EFIM. Ο όμιλος αυτός τέθηκε υπό εκκαθάριση τον Ιούλιο του 1992,

- από την πλευρά της, η Finanziaria Ernesto Breda, τέθηκε υπό καθεστώς υποχρεωτικής εκκαθάρισης με διάταγμα του ιταλικού Υπουργείου Οικονομικών της 11ης Μαρτίου 1994. Στο διάταγμα τονιζόταν ότι η εταιρεία παρουσίαζε παθητικό ύψους 803 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το οποίο διατηρούσε την επιχείρηση σε κατάσταση αμετάκλητης αφερεγγυότητας,
- η BFM ειδικευόταν, μεταξύ άλλων, στην προμήθεια σιδηροδρομικού υλικού, και ιδίως χαλύβδινων καρδιών διασταύρωσης, δηλαδή στην ίδια αγορά με εκείνη της επιχείρησης που υπέβαλε την καταγγελία. Πρέπει να σημειωθεί ότι η παραγωγή καρδιών διασταύρωσης αντιπροσώπευε ποσοστό μεγαλύτερο του 40 % της συνολικής παραγωγής της BFM,
- η BFM βρισκόταν σε οικτρή οικονομική κατάσταση. Πράγματι, από τα πληροφοριακά στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, προκύπτει ότι:
 - το 1992 η BFM είχε ζημίες της τάξης των 27,6 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών επί κύκλου εργασιών 18,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
 - το 1993 οι ζημίες αυτές αυξήθηκαν και ανήλθαν σε 36 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, ενώ ο κύκλος εργασιών υποχώρησε σε 13,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες,
 - το 1993 τα χρέη της BFM ανέρχονταν σε 88,7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες έναντι αρχικού εταιρικού κεφαλαίου ύψους 17 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, το οποίο εκμνηστεύτηκε λόγω των ζημιών της επιχείρησης,
- την περίοδο 1985-1994, η Finanziaria Ernesto Breda και η EFIM παρενέβησαν επανειλημμένως με σκοπό τη στήριξη της BFM: οι εν λόγω παρεμβάσεις έγιναν υπό μορφή αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, χορήγησης δανείων, και διαγραφής των χρεών,

— η BFM κατόρθωσε να παραμείνει στην αγορά αποφεύγοντας την διάλυση χάρη, μεταξύ άλλων, σε μια διάταξη *ad hoc* του άρθρου 7 δεύτερο εδάφιο του διατάγματος νόμου αριθ. 487 της 19ης Δεκεμβρίου 1992, το οποίο μετετράπη σε νόμο αριθ. 33 (στη συνέχεια «ο νόμος αριθ. 33/1993») σχετικά με την εκκαθάριση του κρατικού ομίλου EFIM, και ο οποίος εφαρμόζοταν αποκλειστικά στις ελεγχόμενες από την EFIM επιχειρήσεις.

Τα προαναφερθέντα στοιχεία εξηγούν τις σοβαρές δυσχέρειες που αντιμετώπισε η Επιτροπή στην προσπάθειά της να προσδιορίσει εάν οι εν λόγω ενισχύσεις — ιδίως η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της επιχείρησης, η κάλυψη των ζημιών και η χορήγηση δανείων υπέρ της BFM από την EFIM και την *Finanziaria Ernesto Breda*, καθώς και η μη εφαρμογή στην BFM των γενικών κανόνων που προβλέπει ο ιταλικός αστικός κώδικας σε θέματα εκκαθάρισης και διάλυσης επιχειρήσεων — ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή είχε ωστόσο θεωρήσει σκόπιμο και απαραίτητο να κινήσει, σχετικά με τις προαναφερθείσες ενισχύσεις, τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

II

Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η Επιτροπή κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, ενώ τα άλλα κράτη μέλη και οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι ενημερώθηκαν μέσω ανακοίνωσης δημοσιευθείσας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽¹⁾.

Η επιχείρηση *Manoir Industries SA* (*Manoir*), με επιστολή της 21ης Νοεμβρίου 1995, καθώς και η γερμανική κυβέρνηση, με επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 1995, κοινοποίησαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους μετά την απόφαση για έναρξη της διαδικασίας. Η Επιτροπή διαδίδασε τις παρατηρήσεις αυτές στις ιταλικές αρχές με επιστολή της 31ης Ιανουαρίου 1996, και ζήτησε όπως οι τυχόν απαντήσεις αποσταλούν εντός προθεσμίας 15 ημερών. Μέχρι σήμερα δεν έχει αποσταλεί καμία σχετική απάντηση εκ μέρους των ιταλικών αρχών.

Στις παρατηρήσεις της, η *Manoir*, η γαλλική επιχείρηση ανταγωνίστρια της BFM στην αγορά καρδιών διασταύρωσης, υποστηρίζει τα ακόλουθα:

- η BFM κατόρθωσε να παραμείνει ενεργός επιχείρηση στην αγορά αποκλειστικά και μόνο χάρη στις κρατικές ενισχύσεις που έλαβε, ιδίως χάρη σε παρέκκλιση από το ιταλικό κοινό δίκαιο σε θέματα πτώχευσης και εκκαθάρισης, η οποία προβλέπεται στο νόμο αριθ. 33/1993,
- από τον Ιούλιο του 1992 η BFM ανέστειλε όλες τις πληρωμές προς τους προμηθευτές της,
- η BFM απώλεσε πολλές φορές το κεφάλαιό της και τα ίδια κεφάλαιά της είναι αρνητικά,
- επί σειρά ετών η BFM λειτουργεί με αρνητικά περιθώρια κέρδους,
- συνεπώς, ο ανταγωνισμός στην κοινοτική αγορά καρδιών διασταύρωσης υφίσταται σοβαρή στρέβλωση,

με βαρύ αντίκτυπο για την *Manoir* η οποία, δεδομένου ότι είναι ιδιωτική επιχείρηση, υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό της BFM με τα δικά της και δεδαιώς περιορισμένα μέσα.

Η *Manoir* υποστήριξε τέλος ότι για τις εν λόγω ενισχύσεις δεν ήταν εφαρμόσιμες οι παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, και συνεπώς ζήτησε από την Επιτροπή να απαιτήσει χωρίς χρονοτριβή την ανάκτηση των ενισχύσεων εκ μέρους των ιταλικών αρχών.

Στις παρατηρήσεις της, η γερμανική κυβέρνηση, η οποία συμμερίζεται την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία στη συγκεκριμένη περίπτωση, τονίζει ότι οι παρεμβάσεις της ιταλικής κυβέρνησης μέσω της EFIM και της *Finanziaria Ernesto Breda* δεν θα είχαν ποτέ πραγματοποιηθεί από έναν ιδιώτη επενδυτή σε μια οικονομία της αγοράς, λαμβανομένου υπόψη του ύψους του χρέους της BFM — το οποίο με την πάροδο του χρόνου αυξάνεται συνεχώς — καθώς και της χρηματοοικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, στοιχεία που αποτελούν και τους λόγους για τους οποίους οι εν λόγω παρεμβάσεις συνιστούν κρατικές ενισχύσεις.

Στην επιστολή της της 24ης Μαΐου 1995 η ιταλική κυβέρνηση, σε απάντηση της απόφασης της Επιτροπής για έναρξη της διαδικασίας, υπογράμμισε τα ακόλουθα:

- κατά την περίοδο πριν από την έναρξη εκκαθάρισης του ομίλου EFIM (Ιούλιος 1992), η BFM δεν επωφεληθήκε από κανένα καθεστώς ή μέτρο παροχής εγγύησης,
- κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης της EFIM, ο σύνδικος πτώχευσης περιορίστηκε στο να καταβάλει ορισμένες προκαταβολές στην BFM για την πληρωμή των εργατών της: ότι από το 1992 και με εξαίρεση την προαναφερθείσα προκαταβολή, η BFM δεν έλαβε χρηματοδότηση ούτε από την ελέγχουσα εταιρεία (*Finanziaria Ernesto Breda*), ούτε από οποιονδήποτε άλλο και ότι ο ορισθείς από την ιταλική κυβέρνηση σύνδικος πτώχευσης για την εκκαθάριση του ομίλου EFIM τήρησε πάντα την αρχή του ιδιώτη επενδυτή σε μια οικονομία της αγοράς, χωρίς καμία εξαίρεση, με τη μόνη διαφορά ότι η εκκαθάριση της EFIM πραγματοποιήθηκε βάσει της ιταλικής νομοθεσίας για τον κρατικό όμιλο EFIM,
- κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, η αύξηση των χρεών της BFM δεν οφείλεται σε νέες δανειοληνίες αλλά αποκλειστικά στις ληξιπρόθεσμες οφειλές επί παρελθόντων χρεών, δεδομένου ότι όλες οι χρηματοδοτήσεις χορηγήθηκαν με το επιτόκιο της αγοράς,
- όλες οι χορηγηθείσες χρηματοδοτήσεις από τις μητρικές επιχειρήσεις προς την BFM αφορούσαν αποκλειστικά την υλοποίηση παραγωγικών επενδύσεων για τις οποίες, την περίοδο της πραγματοποίησής τους, μπορούσε λογικά να αναμένεται ότι θα εμφανίσουν κέρδη,
- ακόμη και αν χαρακτηρίζονται ως κρατικές ενισχύσεις, οι παρεμβάσεις αυτές θα έπρεπε ωστόσο να τύχουν της απαλλαγής που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, ιδίως λόγω: i) της κατάστασης και των προοπτικών της επιχείρησης, ii) της μεταβίβασης της σε τρίτους, iii) του γεγονότος ότι η επιχείρηση είναι εγκατεστημένη στο Mezzogiorno, μια περιοχή η οποία πληροί τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 293 της 8. 11. 1995, σ. 8.

- η επιχείρηση θα καταστεί εκ νέου κερδοφόρος: ήδη το 1995, και μη λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων χρεών και των σχετικών οφειλών, η BFM εμφάνισε κέρδη, έστω και μικρά. Για το 1996 προβλέπεται ότι η εταιρεία θα πραγματοποιήσει σημαντικά κέρδη,
- συνεπώς, μια αρνητική απόφαση θα θεωρηθεί ως άδικη καθότι θα συνεπαγόταν την εκκαθάριση της επιχείρησης, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις καταβληθείσες προσπάθειες για την αναδιάρθρωση της,
- το άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο του νόμου αριθ. 33/1993, το οποίο προβλέπει τη μη εφαρμογή των άρθρων 2446 και 2447 του αστικού κώδικα στις επιχειρήσεις EFIM, αποσκοπεί αποκλειστικά στο να παράσχει στις επιχειρήσεις του ομίλου EFIM τη δυνατότητα να διεξάγουν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες κατά το χρονικό διάστημα που είναι εντελώς απαραίτητο για την πλήρη εκκαθάριση του ομίλου.

III

Θα πρέπει καταρχάς να προσδιοριστούν οι εφαρμοστέοι στην υπό εξέταση περίπτωση κανόνες του κοινοτικού δικαίου, λαμβάνοντας υπόψη την αγορά που ενδέχεται να θιγεί από τα εν λόγω μέτρα, δηλαδή η αγορά καρδιών διασταυρώσεων για σιδηροδρόμους από μαγγανιούχο χάλυβα.

Ενώ όμως οι σιδηροδρομικές ράβδοι εμπίπτουν στη συνθήκη ΕΚΑΧ, οι καρδιές διασταυρώσεων ή αλλαγής καλύπτονται από τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ, όπως απορρέει από τη διάκριση που θεσπίζεται στο κεφάλαιο 73 της συνδυασμένης ονοματολογίας, σχετικά με τα προϊόντα από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα, με κωδικό 7302 30 00 (κλειδιά, καρδιές διασταυρώσεων, ράβδοι χειρισμού των κλειδιών και άλλα στοιχεία διασταύρωσης ή αλλαγής τροχιών). Όλα τα υπόλοιπα προϊόντα της BFM καλύπτονται επίσης από τη συνθήκη ΕΚ.

Το άρθρο 92 της συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό μέσω της εμπορικής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, εκτός εάν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.

Πρέπει λοιπόν να καθοριστεί: i) εάν οι κρατικές παρεμβάσεις των οποίων επωφελήθηκε η BFM αποτελούν κρατικές ενισχύσεις, ii) εάν επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, iii) και, τέλος, εάν μπορούν να τύχουν των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και, ως εκ τούτου θα θεωρηθούν συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά έστω και αν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις μη κοινοποιηθείσες και συνεπώς παράνομες.

IV

Από το φάκελο προκύπτει ότι η επιχείρηση BFM, η οποία ιδρύθηκε προς τα μέσα της δεκαετίας '60 και δεν απέδωσε ποτέ κέρδη, σημείωσε σημαντικές ζημιές κατά την τελευταία δεκαετία για την οποία η Επιτροπή διαθέτει ισολογι-

σμούς της εταιρείας. Το χρέος, το οποίο στα τέλη του 1994 υπερέβη τα 85 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, αντιστοιχεί πλέον προς το πενταπλάσιο του αρχικού εταιρικού κεφαλαίου ύψους 17 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Μόνο κατά την περίοδο 1990-1994, η BFM σημείωσε τις ακόλουθες ζημιές:

- το 1990: 18 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες επί κύκλου εργασιών 14,6 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
- το 1991: 14 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες επί κύκλου εργασιών 18,4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
- το 1992: 27,6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες επί κύκλου εργασιών 19,9 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
- το 1993: 36,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες επί κύκλου εργασιών 14,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
- το 1994: 13,8 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες επί κύκλου εργασιών 20,6 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών,

Την περίοδο 1985-1994 η επιχείρηση έλαβε τις ακόλουθες ενισχύσεις από τον κρατικό όμιλο EFIM και την ελεγχόμενη από τον όμιλο αυτόν εταιρεία Finanziaria Ernesto Breda:

- α) αυξήσεις κεφαλαίου: 7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1986, 5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1987·
- β) κάλυψη ζημιών: 7,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1985, 11,2 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1987, 3,9 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1988, 11,6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1990, 17 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1991·
- γ) χρηματοδοτήσεις εκ μέρους των μητρικών εταιρειών, για τις οποίες η BFM οφείλει σήμερα 57 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες στη Finanziaria Ernesto Breda και 6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες στην EFIM. Ως προς το θέμα αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η ίδια η EFIM, στην επιστολή της της 20ής Φεβρουαρίου 1996 με την οποία ζητείται από την Επιτροπή να επιτρέψει την μετατροπή των εν λόγω δανείων σε μετοχικό κεφάλαιο, αναγνωρίζει ότι η BFM οφείλει περίπου 63 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες στις μητρικές της εταιρείες.

Από τα προαναφερθέντα μπορεί να θεωρηθεί ότι, πριν ακόμη από τη θέση σε ισχύ, τον Ιούλιο του 1992, των διατάξεων ad hoc που περιγράφονται στο σημείο V, η BFM κατόρθωσε να παραμείνει στην εν λόγω αγορά χάρη στις κρατικές παρεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν υπέρ της εταιρείας αυτής: δηλαδή, αφενός, χάρη στις χρηματοδοτήσεις και αφετέρου, στις εισφορές κεφαλαίου και στην κάλυψη ζημιών εκ μέρους των δύο μητρικών εταιρειών.

Για να προσδιοριστεί το εάν τα υπό εξέταση μέτρα συνιστούν κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή θεωρεί (δύλε ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη της 13ης Νοεμβρίου 1993) ⁽¹⁾ ότι οι κρατικές επιχειρήσεις ενδέχεται να επωφελοούνται από το γεγονός ότι βρίσκονται υπό τον έλεγχο του κράτους: αυτό ισχύει στην περίπτωση που οι δημόσιες αρχές υπερβαίνουν, χορηγώντας κρατικούς πόρους, τον απλό ρόλο του ιδιοκτήτη της επιχείρησης. Εάν οι δημόσιοι πόροι χορηγηθούν στην κρατική επιχείρηση με όρους ευνοϊκότερους από εκείνους με τους οποίους ένας ιδιώτης επενδυτής χρηματοδοτεί ιδιωτική επιχείρηση που βρίσκεται σε ανάλογη

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 307 της 13. 11. 1993, σ. 3.

χρηματοπιστωτική και ανταγωνιστική κατάσταση, ή εάν οι χορηγούμενοι στην κρατική επιχείρηση πόροι δεν θα είχαν χορηγηθεί από ιδιώτη επενδυτή σε ανάλογη επιχείρηση με την ίδια χρηματοοικονομική κατάσταση, η κρατική επιχείρηση επωφελείται από πλεονέκτημα που οι ιδιώτες επενδυτές δεν δύνανται να προσφέρουν στη δική τους επιχείρηση, γεγονός που θα είχε ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Ως προς αυτό, είναι αδιάφορο το εάν οι δημόσιες επιχειρήσεις επωφελούνται άμεσα ενίσχυσης εκ μέρους του κράτους ή έμμεσα, μέσω εταιρειών χαρτοφυλακίου ή άλλων κρατικών ενισχύσεων.

Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υποστηρίζει, σε μια πάγια νομολογία από την έκδοση των αποφάσεων της 21ης Μαρτίου 1991 στις υποθέσεις C-308/88 (Ιταλία κατά Επιτροπής) ⁽¹⁾ και C-305/89 (Ιταλία κατά Επιτροπής) ⁽²⁾ ότι για να προσδιοριστεί το εάν μια κρατική παρέμβαση συνιστά κρατική ενίσχυση πρέπει κατά τη σχετική αξιολόγηση να ληφθεί υπόψη η διαφορά μεταξύ των όρων με τους οποίους το κράτος χρηματοδοτεί την υπό εξέταση κρατική επιχείρηση και των όρων με τους οποίους ένας ιδιώτης επενδυτής θα δεχόταν να χρηματοδοτήσει μια συγκρίσιμη ιδιωτική επιχείρηση με τους συνήθεις όρους που ισχύουν σε μια οικονομία της αγοράς. Εξάλλου, στην απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 1991 στην υπόθεση C-261/89 (Ιταλία κατά Επιτροπής) ⁽³⁾, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τόνισε ότι «το γεγονός ότι μια χρηματοοικονομική παρέμβαση προορίζεται για παραγωγικές επενδύσεις δεν αποκλείει, αυτό καθ'αυτό, να χαρακτηριστεί η παρέμβαση αυτή ως ενίσχυση αν, — λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως της επιχείρησης, παρίσταται μάλλον απίθανο να προέβαινε σε μια τέτοια εισφορά οικονομικών πόρων ένας ιδιώτης επενδυτής».

Κατά συνέπεια, στην υπό εξέταση περίπτωση τα αμφισβητούμενα μέτρα, δηλαδή η επανειλημμένη χορήγηση δανείων, οι εισφορές κεφαλαίου και η κάλυψη των ζημιών υπέρ μιας επιχείρησης όπως η BFM — η οποία δεν πραγματοποίησε ποτέ κέρδη και που, υπό συνήθεις οικονομικές και νομικές συνθήκες θα είχε διαλυθεί λόγω των ζημιών που απορρόφησαν το σύνολο του μετοχικού της κεφαλαίου — δεν μπορούν να θεωρηθούν ως μέτρα που θα λάμβανε, στο πλαίσιο των συνήθων επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, ιδιώτης επενδυτής που δραστηριοποιείται σε μια οικονομία της αγοράς.

Με άλλα λόγια, οι εν λόγω παρεμβάσεις του δημοσίου συνιστούν κρατικές ενισχύσεις καθότι, σε συνθήκες ανάλογες και κατά τα συνήθως συμβαίνοντα, ένας ιδιώτης επενδυτής, ακόμη και του μεγέθους της EFIM ή της Finanziaria Ernesto Breda, θα είχε αρνηθεί να χορηγήσει κεφάλαια και να χρηματοδοτήσει μια τέτοια επιχείρηση χωρίς να έχει εκπονήσει σχέδιο αναδιάρθρωσής της ικανό να την επαναφέρει σε κατάσταση αποδοτικότητας. Από τον φάκελο όμως προκύπτει ότι ποτέ δεν εκπονήθηκε σχέδιο πραγματικής και κατάλληλης αναδιάρθρωσης στην BFM και ότι ποτέ δεν ήταν αυτός ο στόχος των υπό εξέταση κρατικών παρεμβάσεων.

Στην πραγματικότητα είναι πολύ πιθανό ότι υπό συνθήκες συνθήκες, δηλαδή εάν η BFM ήταν κρατική επιχείρηση, ο ιδιοκτήτης θα είχε από μακρόν κηρύξει πτώχευση της επιχείρησης: είναι όντως πολύ δύσκολο να διατηρήσει ένας ιδιώτης επιχειρηματίας στην αγορά, ελλείψει συγκεκριμένου σχεδίου αναδιάρθρωσης, επιχείρηση η οποία εμφανίζει ζημιές ανώτερες του κύκλου εργασιών και δεν του αποφέρει κανένα οικονομικό όφελος.

Εάν η συμπεριφορά του ιδιώτη επενδυτή, με την οποία πρέπει να συγκριθεί η παρέμβαση του δημοσίου επενδυτή, δεν πρέπει υποχρεωτικά να είναι εκείνη του συνήθους επενδυτή που ελπίζει σε κέρδη σε σχετικά βραχυπρόθεσμο διάστημα, πρέπει τουλάχιστον να είναι εκείνη ενός επενδυτή που παρεμβαίνει για να διασφαλίσει την επιβίωση επιχείρησης η οποία αντιμετωπίζει παροδικές δυσχέρειες, αλλά θα ξαναγίνει αποδοτική κατόπιν μιας αναδιάρθρωσης. Αυτό δεν ισχύει στην περίπτωση της BFM, της οποίας το χρέος είναι τόσο υψηλό που αποκλείει οποιαδήποτε επιστροφή στην αποδοτικότητα, έστω και μακροπρόθεσμα. Κανένας ιδιώτης επενδυτής που λειτουργεί στις συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς δεν θα είχε τη δυνατότητα, ακόμη και σε μακροπρόθεσμη βάση και στο πλαίσιο μιας μελλοντικής εκποίησης της επιχείρησης, να συνεχίσει να χρηματοδοτεί μια τόσο ελλειμματική επιχείρηση για τόσο μακρά χρονική περίοδο.

Με βάση τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα ανωτέρω περιγραφέντα μέτρα αποτελούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

V

Το άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο του νόμου αριθ. 33/1993 προβλέπει τη μη εφαρμογή στις επιχειρήσεις του ομίλου EFIM, μεταξύ των οποίων και η BFM, των υποχρεωτικών κανόνων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 2446 και 2447 του ιταλικού αστικού κώδικα. Τα άρθρα αυτά προβλέπουν, μεταξύ των λόγων διάλυσης της εταιρείας, τη μείωση του εταιρικού κεφαλαίου, λόγω ζημιών, σε επίπεδα κατώτερα του νόμιμου ελαχίστου ορίου (200 εκατομμύρια ιταλικές λίρες). Η BFM κατόρθωσε να παραμείνει στην αγορά αποφεύγοντας τη διάλυση — εξέλιξη που θα αποτελούσε τη φυσολογική κατάληξη οποιασδήποτε άλλης ιδιωτικής επιχείρησης — χάρη σε αυτή την *ad hoc* παρέκκλιση από το γενικό καθεστώς, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 7 του νόμου αριθ. 33/1993. Η εφαρμογή των εν λόγω άρθρων του αστικού κώδικα στην BFM θα σήμαινε την πτώχευση και την εξαφάνιση της BFM από την αγορά.

Οι διατάξεις αυτού του είδους — οι οποίες δεν αποτελούν γενικό μέτρο, αλλά μέτρο ειδικού χαρακτήρα που λήφθηκε υπέρ συγκεκριμένης επιχείρησης — συνιστά κρατική ενίσχυση καθότι επέτρεψε στην BFM, ιδιαιτέρως, να μην καταβάλει τα χρέη της προς το δημόσιο και τα χρέη της προς επιχειρήσεις του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συνάφθηκαν με κρατικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Κατά τον ίδιο τρόπο, η εν λόγω διάταξη επέτρεψε στην BFM να συνεχίσει τις δραστηριότητές της χωρίς να επιστρέψει τις κριθείσες ως ασυμβίβαστες κρατικές ενισχύσεις και χωρίς να τεθεί υπό εκκαθάριση. Έτσι, η απόφαση αυτή στερείται οποιουδήποτε πρακτικού αποτελέσματος.

⁽¹⁾ Συλλογή 1991, σ. I-1433.

⁽²⁾ Συλλογή 1991, σ. I-1603.

⁽³⁾ Συλλογή 1991, σ. I-4437, 9η αιτιολογική σκέψη.

Το εν λόγω ειδικό καθεστώς, που θεσπίστηκε τον Ιούλιο του 1992, έπρεπε να λήξει στα τέλη του 1994. Ωστόσο, η Ιταλία, όπως συνέβη και κατά το 1995, παρέτεινε μέσω υπουργικού διατάγματος της 24ης Ιανουαρίου 1996 την ισχύ του εν λόγω μέτρου για όλο το 1996. Συγκεκριμένα, το μέτρο αφορά το ειδικό καθεστώς εκκαθάρισης της EFIM και προβλέπει διατάξεις υπέρ ορισμένων εταιρειών του ομίλου που δεν έχουν ακόμη εκποιηθεί ή τεθεί υπό καθεστώς εκκαθάρισης, όπως είναι η περίπτωση της BFM. Με τον τρόπο αυτό η ιταλική κυβέρνηση από τον Ιούλιο του 1992 προστάτευε και εξακολουθεί ακόμη και σήμερα να προστατεύει την BFM από ενδεχόμενη πτώχευση ή εκκαθάριση, μεταβάλλοντας πλήρως την αρχική εκτίμηση και διαδικασία όσον αφορά την εκκαθάριση της EFIM, δηλαδή μεταβάλλοντας πλήρως το καθεστώς το οποίο θα έπρεπε να ισχύσει για τον εντελώς απαραίτητο χρόνο προκειμένου να εκποιηθεί σε τρίτους ή να εκκαθαριστεί το σύνολο των επιχειρήσεων του ομίλου.

Είναι προφανές ότι, λόγω των σοβαρών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού που επιφέρει στην κοινή αγορά, οποιαδήποτε παράταση αυτού του καθεστώτος υπέρ της BFM μπορεί να αιτιολογηθεί μόνο με αντικειμενικώς ισχυρά επιχειρήματα. Ωστόσο, οι ιταλικές αρχές δεν προέβαλαν ποτέ κανέναν λόγο ο οποίος να αιτιολογεί την ανάγκη του ειδικού καθεστώτος, πλην του επιχειρήματος ότι απαιτείται χρόνος για την ανεύρεση αγοραστή. Είναι προφανές ότι ένα τέτοιο επιχείρημα είναι απαράδεκτο καθώς στην περίπτωση αυτή οι ιταλικές αρχές θα μπορούσαν να παρατείνουν *sine die* και για όσο διάστημα επιθυμούν την ισχύ του εν λόγω καθεστώτος μέχρι να εξευρεθεί αγοραστής.

Η αδυναμία εξεύρεσης αγοραστή για την BFM καθόλο αυτό το χρονικό διάστημα, αποδεικνύει, εξάλλου, την οικτρή οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η BFM. Η κατάσταση αυτή είναι τόσο επισφαλής που καθιστά αδύνατη την πώληση της επιχείρησης εντός εύλογης προθεσμίας.

Συνεπώς, ακόμη και η παράταση, υπέρ της BFM, της ισχύος των διατάξεων που περιλαμβάνονται στον εν λόγω νόμο — δηλαδή το άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο του νόμου αριθ. 33/1993, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε με διάταγμα της 24ης Ιανουαρίου 1996 — πρέπει να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση καθώς, παρέχοντας τεχνικώς τη δυνατότητα στην BFM να παραμείνει ενεργός στην αγορά και συνεπώς ευνοώντας την έναντι άλλων ανταγωνιστριών επιχειρήσεων, είχε ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού στην υπό εξέταση αγορά.

Η Επιτροπή τονίζει εξάλλου ότι η παρέκκλιση που ορίζει ο νόμος αριθ. 33/1993, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε μέσω του διατάγματος του Ιανουαρίου 1996, επέτρεψε στην BFM:

- να λάβει επιδότηση ύψους 2 710 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών με απόφαση του συνδίκου πτώχευσης της EFIM, για την πληρωμή των μισθών του πλεονάζοντος προσωπικού,
- να παγώσει οφειλόμενες στους προμηθευτές πληρωμές, συνολικού ύψους 9 941 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
- να αναστείλει την επιστροφή πιστώσεων εκ μέρους των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ISVEIMER και IMI, συνολικού ύψους 6 609 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών,
- να αναστείλει την καταβολή των οφειλόμενων τόκων στις πιστώτριες τράπεζες από 17ης Ιουλίου 1992, το συνολικό ποσό των οποίων ανέρχεται σε 4 478 εκατομμύρια ιταλικές λίρες.

Είναι προφανές ότι όλα αυτά τα ειδικά μέτρα, που έλαβε η Ιταλία κατά παρέκκλιση του κοινού δικαίου, αποσκοπούσαν στην επίτευξη του μοναδικού στόχου, δηλαδή στην, με τεχνητό τρόπο διατήρηση της BFM στην αγορά από τον Ιούλιο του 1992, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να λειτουργεί χωρίς να έχει την υποχρέωση να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές της υποχρεώσεις έναντι δημοσίων επιχειρήσεων.

VI

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι οι χορηγούμενες από τα κράτη μέλη ενισχύσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

Όσον αφορά τον ορισμό της γεωγραφικής αγοράς καρδιών διασταυρώσεως για σιδηροδρόμους πρέπει να σημειωθεί ότι πρόκειται για αγορά κοινοτικής διάστασης. Πράγματι, όλοι οι μεγάλοι παραγωγοί χαλύβδινων καρδιών διασταυρώσεων για σιδηροδρομική χρήση της Κοινότητας έχουν ισχυρή παρουσία σε ολόκληρη τη κοινοτική αγορά και ανταγωνίζονται μεταξύ τους όσον αφορά την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων εκ μέρους των αναθετουσών αρχών των διαφόρων κρατών μελών, στη συγκεκριμένη περίπτωση των σιδηροδρομικών εταιρειών, εξάγοντας με τον τρόπο αυτό μεγάλο τμήμα της παραγωγής τους προς τα λοιπά κράτη μέλη.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, ο ανταγωνισμός οξύνεται λόγω της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας που επικρατεί στον τομέα αυτό⁽¹⁾.

Οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν τον περιθωριακό χαρακτήρα των εξαγωγών της BFM. Ως προς το ζήτημα αυτό, επενδυμίζεται η θέση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η οποία διατυπώθηκε στο πλαίσιο της απόφασης C-305/89: «όταν μια επιχείρηση δρα σε κάποιον τομέα που χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, όπου υπάρχει πραγματικός ανταγωνισμός από παραγωγούς διαφόρων κρατών μελών, κάθε ενίσχυση που λαμβάνει από το δημόσιο είναι δυνατό να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και να θίξει τον ανταγωνισμό, στο μέτρο που η διατήρησή της στην αγορά εμποδίζει τους ανταγωνιστές των άλλων κρατών μελών να αυξήσουν το μερίδιό τους στην αγορά και μειώσει τις δυνατότητές τους να αυξήσουν τις εξαγωγές τους προς αυτό το κράτος μέλος»⁽²⁾.

VII

Εφόσον διαπιστώθηκε ότι οι παρεμβάσεις του δημοσίου υπέρ της BFM συνιστούν κρατικές ενισχύσεις και ότι θίγουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο, πρέπει να προσδιορισθεί εάν οι εν λόγω ενισχύσεις, οι οποίες είναι παράνομες καθώς δεν κοινοποιήθηκαν ποτέ στην Επιτροπή, μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ Η αγορά των ολόσωμων χαλύβδινων καρδιών για διασταυρώσεις στα ευρωπαϊκά δίκτυα εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από υπερβάλλουσα παραγωγική ικανότητα. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, το 1996 η συνολική παραγωγική ικανότητα της Κοινότητας (Manoir, BFM, Jadot, Jez Amurrio) ήταν 8 400 καρδιές ενώ η ζήτηση για προϊόντα αυτού του είδους υπολογιζόταν ότι ανέρχεται μόνο σε 5 615 μονάδες κατ' ανώτατο όριο.

⁽²⁾ 26η αιτιολογική σκέψη.

Στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 92 προσδιορίζονται ορισμένοι τύποι ενισχύσεων που είναι ή δύναται να είναι συμβιβάσιμοι με την κοινή αγορά. Το άρθρο 92 παράγραφος 2 προβλέπει ότι είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές και οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα.

Η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην εν λόγω ενίσχυση καθότι δεν αποτελεί ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές· από το φάκελο προκύπτει εξάλλου ότι δεν προορίζονται ούτε για την επανόρθωση ζημιών που προκλήθηκαν από θεομηνίες.

Μεταξύ των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3, εκείνες που ενδέχεται να αρμόζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση και που αναφέρθηκαν από τις ιταλικές αρχές αφορούν: α) τις ενισχύσεις για τη διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση και β) τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

Όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) διαπιστώνεται ότι τα εν λόγω μέτρα ενίσχυσης δεν λήφθηκαν κατ' εφαρμογή κρατικού προγράμματος περιφερειακής ανάπτυξης. Από το φάκελο δεν προκύπτει ούτε ότι λήφθηκαν προκειμένου να διευκολύνουν τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε ενισχυόμενη περιοχή. Αντίθετα, από την εξέταση των στοιχείων προκύπτει ότι πρόκειται για συγκεκριμένα μέτρα που αποσκοπούν στο να διασφαλισθεί, με οποιοδήποτε κόστος, η βιομηχανική επιβίωση της BFM.

Όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), οι ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι οι εν λόγω παρεμβάσεις κατέστησαν δυνατή την αναδιάρθρωση της BFM και τη μελλοντική της επάνοδο σε κατάσταση αποδοτικότητας. Ως προς το θέμα αυτό η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι ιταλικές αρχές δεν διαδίδισαν κανένα στοιχείο που να υποστηρίζει την άποψη σύμφωνα με την οποία οι εξεταζόμενες ενισχύσεις χορηγήθηκαν στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης της επιχείρησης. Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι κρατικοί μέτοχοι εξέτασαν το ενδεχόμενο αναδιάρθρωσής της, τα γεγονότα απέδειξαν ότι οποιοδήποτε σχέδιο αναδιάρθρωσης της BFM θα ήταν εσφαλμένο και δεν θα βασιζόταν σε αντικειμενικά αποδεκτά στοιχεία. Πράγματι από το φάκελο προκύπτει ότι δεν εξετάστηκε το ενδεχόμενο αναδιάρθρωσης της BFM και ότι μια υποθετική αναδιάρθρωση δεν αποτέλεσε ποτέ το λόγο για τη χορήγηση των υπό εξέταση κρατικών ενισχύσεων, οι οποίες ήταν παρεμβάσεις με εντελώς συγκεκριμένο στόχο που πραγματοποιήθηκαν για να δοθεί στην επιχείρηση η δυνατότητα να επιβιώσει, χωρίς να στηρίζονται σε οποιαδήποτε οικονομική λογική και σε οποιοδήποτε σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, σε αντίθεση με τις διαβεβαιώσεις των ιταλικών αρχών σύμφωνα με τις οποίες η επιχείρηση έχει σήμερα επανέλθει σε κατάσταση αποδοτικότητας, η BFM σημείωσε το 1995 ζημίες ύψους 15 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών επί κύκλου εργασιών ύψους 28,1 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών· οι ζημίες ανήλθαν σε 27,6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1992, σε 36,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1993 και σε 13,8 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1994. Αντίστοιχα, η κατάσταση αποτελε-

σμάτων χρήσεως, στην οποία δεν συμπεριλαμβάνονται οι ενισχύσεις και οι χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις, εμφάνισε το 1995 ζημίες ύψους 1 994 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών, το 1992 ζημίες ύψους 4 217 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών, το 1993 ζημίες ύψους 5 103 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών, και το 1994 κέρδη ύψους 87 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Με βάση τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή έχει σοβαρούς λόγους να θεωρήσει αβάσιμες τις διαβεβαιώσεις των ιταλικών αρχών περί επανόδου της BFM σε κατάσταση αποδοτικότητας.

Τέλος, είναι δύσκολο να κατανοηθεί πώς η υποτιθέμενη αποδοτικότητα της επιχείρησης μπορεί να προβληθεί ως επιχείρημα για να υποστηριχθεί, όπως το πράττουν οι ιταλικές αρχές, το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που κανονικά θα έπρεπε να επωμισθεί η επιχείρηση.

Εξάλλου, δεν φαίνεται να είναι συμβιβάσιμο με το κοινοτικό δίκαιο ούτε το ότι μια επιχείρηση, η οποία χωρίς τις επιδοτήσεις και τις παρεκκλίσεις από το κοινό δίκαιο θα είχε διαλυθεί, μπορεί να τυγχάνει ευνοϊκής μεταχείρισης με το επιχείρημα της δελτίωσης των αποτελεσμάτων εκμετάλλευσής, τη στιγμή που η επιχείρηση διατηρείται στην αγορά μόνο χάρη στις παράνομες ενισχύσεις. Πρέπει εξάλλου να υπογραμμισθεί ότι αυτός ο συλλογισμός θα προσέφερε ένα αθέμιτο πλεονέκτημα στα κράτη μέλη που καθυστερούν όσο το δυνατόν περισσότερο την κατάργηση των μέτρων παροχής ενίσχυσης.

Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι στην υπό εξέταση περίπτωση δεν μπορεί να χορηγηθεί καμία παρέκκλιση βάσει του άρθρου 92 παράγραφοι 2 ή 3 της συνθήκης.

Τέλος, το γεγονός ότι μια απόφαση της Επιτροπής, με την οποία απαγορεύεται η χορήγηση παράνομων ενισχύσεων και απαιτείται η επιστροφή τους, ενδέχεται να συνεπάγεται την εκκαθάριση της BFM, όπως διαβεβαιώνουν οι ιταλικές αρχές, πρέπει να εξεταστεί στο κατάλληλο πλαίσιο της συγκεκριμένης περίπτωσης. Η περίπτωση της BFM εντάσσεται στο σχέδιο εκκαθάρισης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή για τον όμιλο EFIM. Το σχέδιο όμως αυτό προβλέπει ότι, με τη λήξη της μεταβατικής περιόδου θα τεθούν υπό εκκαθάριση οι επιχειρήσεις για τις οποίες δεν έχει εξευρεθεί αγοραστής. Η Ιταλία παρέτεινε δύο φορές, χωρίς την έγκριση της Επιτροπής, αυτό το ειδικό καθεστώς εκκαθάρισης. Τη δεύτερη φορά το εν λόγω καθεστώς παρατάθηκε μέσω του διατάγματος της 24ης Ιανουαρίου 1996.

Δεδομένου ότι δεν κατέστη δυνατό να εξευρεθεί αγοραστής, η εκκαθάριση της BFM θα έπρεπε ήδη να έχει πραγματοποιηθεί στα τέλη του 1994, δηλαδή εντός της αρχικά προβλεφθείσας ημερομηνίας από το νόμο για την εκκαθάριση του ομίλου EFIM. Συνεπώς, η εκκαθάριση της BFM θα αποτελούσε τη λογική και προβλεπόμενη από τον ιταλό νομοθέτη συνέπεια του σχεδίου εκκαθάρισης του ομίλου EFIM, και όχι μια υπερβολικώς αυστηρή εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων.

VIII

Με βάση τα προαναφερθέντα, εξάγεται το συμπέρασμα ότι τα κρατικά μέτρα παροχής ενίσχυσης από τα οποία επωφελήθηκε η BFM δηλαδή:

α) οι εισφορές κεφαλαίου ύψους 12 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, και πιο συγκεκριμένα 7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1987·

6) οι καλύψεις των ζημιών ύψους 50,8 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, και συγκεκριμένα 7,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1985, 11,2 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1987, 3,9 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1988, 11,6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1990, 17 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1991·

γ) οι χρηματοδοτήσεις που χορήγησαν στην BFM η Finanziaria Ernesto Breda και η EFIM, οι οποίες οδήγησαν στη δημιουργία χρέους της BFM έναντι των δύο αυτών μητρικών εταιρειών, του οποίου το ύψος ανέρχεται σε 63 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες·

δ) το άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο, του νόμου αριθ. 33/1993, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε με το διάταγμα της 24ης Ιανουαρίου 1996, με το οποίο δόθηκε στην BFM η δυνατότητα να αναστείλει την αποπληρωμή των χρεών της έναντι του δημοσίου και έναντι κρατικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των χρεών που συνήψε η BFM με δημόσια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και να παραμείνει λειτουργική χωρίς να επιστρέψει τις ασυμβίβαστες με το κοινοτικό δίκαιο κρατικές ενισχύσεις και χωρίς να διαλυθεί·

ε) οι διατάξεις του νόμου αριθ. 33/1993 στο βαθμό που επέτρεψαν στην BFM να επωφεληθεί από την αναστολή αποπληρωμής των πιστώσεων εκ μέρους των δημοσίων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ISVEIMER και IMI συνολικού ποσού 6 609 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών,

συνιστούν παράνομες κρατικές ενισχύσεις, δεδομένου ότι δεν κοινοποιήθηκαν ποτέ στην Επιτροπή και είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, δεδομένου ότι δεν δύναται να τύχουν της εφαρμογής καμίας διάταξης των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 92 της συνθήκης.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, και ιδιαίτερα σύμφωνα με την απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 1989, στην απόφαση 94/87 (Επιτροπή κατά Γερμανίας) οι εθνικές διαδικασίες και διατάξεις πρέπει να προσαρμοστούν ώστε να μη καθιστούν ουσιαστικά αδύνατη την επιστροφή των ενισχύσεων που απαιτείται βάσει του κοινοτικού δικαίου (1).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα μέτρα κρατικής ενίσχυσης από τα οποία επωφελήθηκε η BFM, και συγκεκριμένα:

α) οι εισφορές κεφαλαίου ύψους 12 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, και πιο συγκεκριμένα 7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1986 και 5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1987·

6) οι καλύψεις των ζημιών ύψους 50,8 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, και συγκεκριμένα 7,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1985, 11,2 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1987, 3,9 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1988, 11,6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1990, 17 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1991·

γ) οι χρηματοδοτήσεις που χορήγησαν στην BFM η Finanziaria Ernesto Breda και η EFIM, οι οποίες οδήγησαν στη δημιουργία χρέους της BFM έναντι των δύο αυτών μητρικών εταιρειών, του οποίου το ύψος ανέρχεται σε 63 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες·

δ) το άρθρο 7 δεύτερο εδάφιο του νόμου αριθ. 33/1993, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε με το διάταγμα της 24ης Ιανουαρίου 1996, με το οποίο δόθηκε στην BFM η δυνατότητα να αναστείλει την αποπληρωμή των χρεών της έναντι του δημοσίου και έναντι κρατικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των χρεών που συνήψε η BFM με δημόσια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και να παραμείνει λειτουργική χωρίς να επιτρέψει τις ασυμβίβαστες με το κοινοτικό δίκαιο κρατικές ενισχύσεις και χωρίς να διαλυθεί·

ε) οι διατάξεις του νόμου αριθ. 33/1993 στο βαθμό που επέτρεψαν στην BFM να επωφεληθεί από την αναστολή αποπληρωμής των πιστώσεων εκ μέρους των δημοσίων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ISVEIMER και IMI συνολικού ποσού 6 609 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών,

είναι παράνομα δεδομένου ότι δεν κοινοποιήθηκαν προηγουμένως στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

Εξάλλου, τα μέτρα αυτά είναι ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η Ιταλία ζητεί την επιστροφή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην επιχείρηση BFM, σύμφωνα με τις διατάξεις της ιταλικής νομοθεσίας σχετικά με την επιστροφή των οφειλομένων στο κράτος χρηματικών ποσών.

Για την εξάλειψη των δευτερογενών επιπτώσεων των εν λόγω ενισχύσεων, το ποσό τους προσαυξάνεται με τους τόκους που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημέρα χορήγησης των ενισχύσεων μέχρι την ημερομηνία επιστροφής. Το εφαρμοζόμενο επιτόκιο είναι το επιτόκιο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή κατά την εν λόγω περίοδο για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδύναμου επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Η Ιταλία αναστέλει αμέσως, έναντι της BFM, την εφαρμογή των διατάξεων περί παράτασης του καθεστώτος παρέκκλισης από το κοινό δίκαιο όσον αφορά τα χρέη έναντι του δημοσίου και τα χρέη έναντι δημοσίων επιχειρήσεων. Εξάλλου, η Ιταλία αναστέλει αμέσως, έναντι της BFM, την εφαρμογή των διατάξεων περί αναστολής της αποπληρωμής των πιστώσεων που χορηγήθηκαν από δημόσια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Άρθρο 4

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 1996.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

(1) Συλλογή 1989, σ. 175.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Μαΐου 1996

σχετικά με την ανανέωση, για το χρονικό διάστημα 1993-1997, του φόρου επί ορισμένων πετρελαϊκών προϊόντων υπέρ του Institut Français du Pétrole

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/615/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 61 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα άρθρα αυτά,

Εκτιμώντας ότι:

I

Με την επιστολή SG (94) D/16532, της 23ης Νοεμβρίου 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλία για την έναρξη της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης χρηματοδοτούμενης μέσω φόρου υπέρ τρίτων που επιβάλλεται σε ορισμένα πετρελαϊκά προϊόντα προς όφελος του Institut Français du Pétrole (IFP-Γαλλικός Οργανισμός Πετρελαίου).

Το IFP είναι ένας μη κερδοσκοπικός επιστημονικός και τεχνικός οργανισμός, που συστάθηκε το 1944 και ελέγχεται από το γαλλικό κράτος· ασχολείται κυρίως με την ορθή διεκπεραίωση των σχεδίων έρευνας και ανάπτυξης στους κλάδους των τεχνολογιών αναζήτησης κοιτασμάτων για πετρέλαιο, της διύλισης και της πετροχημίας. Δευτερευόντως, πραγματοποιεί μελέτες και διασφαλίζει τη διάδοση των τεχνικών πληροφοριών και την κατάρτιση των τεχνικών στους εν λόγω τομείς. Το IFP κατέχει επίσης χρηματοοικονομικές συμμετοχές σε επιχειρήσεις που ανήκουν στους εν λόγω τομείς του κυκλώματος των υδρογονανθράκων.

Το IFP χρηματοδοτείται σε υψηλό ποσοστό (68 % του προϋπολογισμού λειτουργίας του το 1991, 63,7 % το 1993 και 65,2 % το 1994) μέσω του προϊόντος ενός φόρου υπέρ τρίτων που καθιερώθηκε προς όφελός του και επιβάλλεται σε ορισμένα πετρελαϊκά προϊόντα. Η καθιέρωση του εν λόγω φόρου υπέρ τρίτων προς όφελος του IFP ανάγεται στο 1944, αλλά μόνο το 1992 η Γαλλία κοινοποίησε την ανανέωση του φόρου για το χρονικό διάστημα 1993-1997.

Το προϊόν του φόρου αυτού θα πρέπει να αντιστοιχεί σε 1 δισεκατομμύριο γαλλικά φράγκα περίπου (ή 155 εκατομμύρια Ecu) ετησίως για το χρονικό διάστημα 1993-1997 (1,15 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1994).

Το σχέδιο αναχρηματοδότησης για την εν λόγω περίοδο κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή τον Αύγουστο του 1992, αλλά κατόπιν της αναγγελίας του γεγονότος ότι το IFP

επρόκειτο να λάβει προκαταβολές επί του προϊόντος του φόρου, η ενίσχυση ενεγράφη στο μητρώο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων τον Ιανουάριο του 1993.

Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, όσον αφορά το εν λόγω καθεστώς, λόγω των ακόλουθων επιφυλάξεων:

- η είσπραξη του φόρου επί των εισαγόμενων προϊόντων θα παραβίαζε τη γενική αρχή (η οποία έχει επιβεβαιωθεί επανειλημμένα από την Επιτροπή όσον αφορά τους φόρους υπέρ τρίτων) της πλήρους φορολογικής απαλλαγής των εισαγωγών που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη,
- οι επιχειρήσεις που αποκτούν τα αποτελέσματα των μελετών του IFP θα ετύγχαναν έμμεσης ενίσχυσης, δεδομένου ότι οι τιμές δεν φαίνεται να υπολογίζονται επί του πραγματικού κόστους, μολονότι η τιμολόγησή τους γίνεται σε τιμές της αγοράς,
- δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο, τα προγράμματα του IFP να εμπεριέχουν άμεσες ενισχύσεις ως προς ορισμένες επιχειρήσεις που ελέγχονται από τον οργανισμό ή/και έμμεσες ενισχύσεις, όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη περίπτωση,
- το προϊόν του φόρου θα συνιστούσε άμεση ενίσχυση, η οποία ευνοεί τις δραστηριότητες του IFP σε σχέση με τις δραστηριότητες ανάλογων κέντρων στην υπόλοιπη Κοινότητα,
- το γεγονός ότι το IFP δεν λαμβάνει ικανοποιητική αμοιβή για τις χρηματοοικονομικές συμμετοχές που κατέχει θα μπορούσε επίσης να συνιστά ενίσχυση.

Λόγω της δυνατότητας επιστροφής του καταβληθέντος φόρου σε παραγωγούς υποκείμενους στο φόρο οι οποίοι εξάγουν τα πετρελαϊκά προϊόντα τους, η Επιτροπή έκρινε ότι η απαλλαγή αυτή συνιστούσε ενίσχυση κατά την εξαγωγή ως προς τις εξαγωγές. Ωστόσο, επειδή η Γαλλία της κοινοποίησε σχέδιο διατάγματος για την επιβολή του φόρου στις εξαγωγές των υπό συζήτηση προϊόντων, σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές αρχές, η Επιτροπή δεν έθιξε το εν λόγω θέμα κατά την έναρξη της διαδικασίας.

Συγχρόνως, η Γαλλία είχε προτείνει να τροποποιηθούν οι κανόνες φορολόγησης των εισαγωγών, ούτως ώστε να μην επιβάλλεται στους υπόχρεους επιχειρηματίες φόρος σε ένα μέρος των παραδόσεών τους στη Γαλλία που αντιστοιχεί στη μέση εθνική κατανάλωση του εξεταζόμενου προϊόντος που καλύπτεται από τις ενδοκοινοτικές εισαγωγές. Στην

απόφασή της σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας, η Επιτροπή έκρινε ότι το εν λόγω σύστημα «δεν εξουδετερώνει πλήρως τον εισπραττόμενο φόρο για τα προϊόντα που εισάγονται από τα άλλα κράτη μέλη. Πράγματι, ορισμένες ποσότητες που διατέθηκαν στην κατανάλωση στη Γαλλία εκ μέρους επιχειρηματιών που καλύπτουν τις ανάγκες τους εισάγοντας ποσότητες ανώτερες από τη μέση γαλλική εθνική κατανάλωση θα πλήττονταν από κατάλοιπο φόρου που θα συνιστούσε παραβίαση της γενικής αρχής της πλήρους φορολογικής απαλλαγής των εισαγωγών που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη».

Μετά την έναρξη της διαδικασίας, η Γαλλία δεν έθεσε σε εφαρμογή ούτε το διορθωτικό μηχανισμό φορολογίας των εισαγωγών ούτε την επιβολή φόρου στις εξαγωγές.

Οι παρατηρήσεις της Γαλλίας διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 5 Ιανουαρίου 1995. Οι εν λόγω παρατηρήσεις περιείχαν ορισμένα στοιχεία απάντησης στις επιφυλάξεις της Επιτροπής όσον αφορά το συμβιβασμό του εν λόγω καθεστώτος. Στις 10 Νοεμβρίου 1995, στις 6 Δεκεμβρίου 1995 και στις 15 Ιανουαρίου 1996, διαβιβάστηκαν συμπληρωματικές πληροφορίες. Στις 14 Νοεμβρίου 1995, έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες συνεδρίαση μεταξύ των εκπροσώπων της Γαλλίας και της Επιτροπής για την αποσαφήνιση ορισμένων σημείων.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής που καλούσε τα άλλα κράτη μέλη και τρίτους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του θέματος, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 27 Ιουνίου 1995⁽¹⁾.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν έλαβε καμία παρατήρηση ούτε εκ μέρους των άλλων κρατών μελών ούτε εκ μέρους τρίτων.

II

Στις παρατηρήσεις της κατά την έναρξη της διαδικασίας, η Γαλλία εξήγησε ότι:

— ως προκαταρκτική παρατήρηση, η διαδικασία κινήθηκε στο πλαίσιο του μόνιμου ελέγχου των υφιστάμενων καθεστώτων (άρθρο 93 παράγραφος 1 της συνθήκης), δεδομένου ότι το καθεστώς ισχύει, χωρίς σημαντικές τροποποιήσεις, από το 1944. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν μπορούσε να προσάψει στη Γαλλία τυχόν απουσία κοινοποίησης. Επιπλέον, η υιοθέτηση το 1992 αυτού του τρόπου «ενημέρωσης» της Επιτροπής, σχετικά με την ανανέωση του καθεστώτος δεν μπορούσε να υπερισχύσει της μορφής του υφιστάμενου καθεστώτος,

— η δραστηριότητα του IFP δεν προξενεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, καθόσον η πρόσβαση στο αποτέλεσμα των εργασιών του είναι δυνατή σε όλους αδιακρίτως. Η διαφάνεια αυτή θα μπορούσε να πιστοποιηθεί από τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Συμμετοχή μη γαλλικών προσωπικοτήτων στα διευθυντικά όργανα του IFP (4 στους 13 στην επιστημονική επιτροπή και 3 στους 18 στο διοικητικό συμβούλιο). Το γεγονός αυτό υπογραμμίζει ότι οι διεθνείς φορείς ενημερώνονταν πάντοτε, με αυτόν τον

τρόπο, για τις εργασίες του IFP και ότι συμμετείχαν ενεργά στους στρατηγικούς προσανατολισμούς.

2. Συμμετοχή του IFP σε πρωτοβουλίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής για την ενέργεια και για την έρευνα και ανάπτυξη, καθώς και σε διάφορα προγράμματα που θέτει σε εφαρμογή η Επιτροπή.
 3. Το IFP συνέβαλε στη δημιουργία διαφόρων ευρωπαϊκών δικτύων: European Institute on Geo-energies (Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Γεωθερμικής Ενέργειας) και European Network for Research and Geo-energies (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Έρευνας και Γεωθερμικής Ενέργειας). Σήμερα, ένα παρόμοιο δίκτυο για τους κινητήρες δρίσκεται υπό διαμόρφωση.
 4. Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του στον τομέα της κατάρτισης, άνω του 1/3 των σπουδαστών που παρακολουθούν μαθήματα στην Ecole Nationale Supérieure des Pétroles et Moteurs (Ανωτάτη Εθνική Σχολή Πετρελαίου και Κινητήρων) δεν είναι Γάλλοι (37 % το 1993/94.)
 5. Η πρόσβαση στα αποτελέσματα της έρευνας είναι ανοικτή σε κάθε ενδιαφερόμενη επιχείρηση, ανεξαρτήτως της εθνικότητας και του τόπου εγκατάστασής της (εντός και εκτός της Κοινότητας). Πράγματι, η συμμετοχή στα προγράμματα συλλογικής έρευνας είναι ανοικτή σε κάθε ενδιαφερόμενη επιχείρηση (κοινοτική ή άλλη), με την προϋπόθεση, ασφαλώς της συμβολής της στην πραγματοποίησή τους. Αντιστάθμισμα της συμμετοχής είναι η από κοινού κυριότητα των μελλοντικών αποτελεσμάτων.
 6. Όσον αφορά τις επιχειρήσεις, ένας άλλος τρόπος πρόσβασης στα αποτελέσματα της έρευνας είναι η απόκτηση των αδειών εκμετάλλευσης των μεθόδων που αναπτύσσει IFP κατ' ιδίαν ή σε συνεργασία με τρίτους. Η εν λόγω απόκτηση είναι δυνατή για κάθε επιχείρηση εντός και εκτός της Κοινότητας και πραγματοποιείται στην τιμή της αγοράς. Επί του συνόλου των αδειών εκμετάλλευσης που είχαν χορηγηθεί παγκοσμίως την 1η Ιανουαρίου 1995 (1042) μόνο 74 παραχωρήθηκαν στη Γαλλία (7,1 %).
- Στην Ευρώπη δεν υπάρχει κρατικό ή ανεξάρτητο ερευνητικό κέντρο που να μπορεί να συγκριθεί με το IFP. Τα μεγάλα κέντρα, μεγέθους συγκρίσιμου προς το IFP, δεν είναι εξειδικευμένα στους τομείς των υδρογονανθράκων, των κινητήρων και του περιβάλλοντος. Απεναντίας, τα εξειδικευμένα κέντρα στον εν λόγω τομέα είναι μικρού μεγέθους και η πολιτική τους αφορά έναν συγκεκριμένο τμήμα της αγοράς. Εξάλλου, το σύνολο σχεδόν των ερευνητικών κέντρων διαθέτουν σημαντική δημόσια χρηματοδότηση σε ποσοστά ανώτερα ή ίσα με εκείνα του IFP. Τέλος, τα ερευνητικά κέντρα των μεγάλων βιομηχανικών ομίλων στους τομείς των πετρελαίων, των χημικών προϊόντων, του υγραερίου και των αυτοκινήτων δεν παραχωρούν ελεύθερη πρόσβαση στα αποτελέσματα των εργασιών τους. Δεν είναι δυνατόν να ισχυρισθεί κανείς ότι η μερική χρηματοδότηση του IFP από δημόσια κεφάλαια ευνοεί τις δραστηριότητες του οργανισμού σε σχέση με άλλα κέντρα εγκατεστημένα στην Κοινότητα, ενώ το ποσοστό της δημόσιας χρηματοδότησής τους είναι τις περισσότερες φορές συγκρίσιμο ή και υψηλότερο,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 161 της 27. 6. 1995, σ. 5.

- το IFP δεν χορηγεί έμμεσες ενισχύσεις, δεδομένου ότι οι παραχωρήσεις αδειών εκμετάλλευσης προς οιονδήποτε εταίρο πραγματοποιούνται σε τιμές που αποτελούν προϊόν του ανταγωνισμού και όχι για κατώτερες ή τεχνητές τιμές. Δεν είναι δυνατόν να ισχυρισθεί κανείς ότι η τιμή αυτή μπορεί να είναι επί μακρόν κατώτερη του κόστους,
- είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι το IFP δεν εισπράττει καμία αμοιβή από τις χρηματοοικονομικές συμμετοχές που κατέχει στη χόλντινγκ ISIS, η οποία συγκεντρώνει τις συμμετοχές του IFP. Μεταξύ των ετών 1986 και 1994, το IFP εισέπραξε 98,4 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα στο πλαίσιο της κανονικής απόδοσης προς τους μετόχους. Εξάλλου, αν οι ελεγχόμενες εταιρείες απολαμβάνουν των υπηρεσιών του IFP, δεν έχουν, ωστόσο, κανένα πλεονέκτημα ούτε ως προς τους όρους πρόσβασης στα ερευνητικά προγράμματα ούτε ως προς τους όρους πρόσβασης στα αποτελέσματα. Για την εκμετάλλευση των τεχνολογιών του IFP, διαθέτουν είτε μη αποκλειστικές παραχωρήσεις δικαιωμάτων με τους όρους της αγοράς, είτε από κοινού κυριότητα των αποτελεσμάτων, ανάλογα με το ποσοστό συμβολής τους στη χρηματοδότηση,
- ο φόρος που χρηματοδοτεί το IFP είναι πρόσθετος στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και, όπως συμβαίνει με τους φόρους αυτούς κατανάλωσης, τον υφίστανται οι τελικοί καταναλωτές. Αποτελεί φόρο κατανάλωσης και είναι εντελώς ουδέτερος ως προς την προέλευση του προϊόντος. Εξάλλου, δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ των φορολογουμένων και των δικαιούχων των εργασιών του IFP, που να ρυθμίζει την εφαρμογή των αρχών που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ σχετικά με τους φόρους υπέρ τρίτων.

Τα ανωτέρω επιχειρήματα αναπτύχθηκαν στην αλληλογραφία που ακολούθησε, καθώς και κατά τη συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε με την Επιτροπή.

III

Ως προκαταρκτική παρατήρηση, η Επιτροπή απορρίπτει την ερμηνεία που δίνει η Γαλλία στο χαρακτήρα του υφιστάμενου καθεστώτος και της υπενθυμίζει ότι κοινοποίησε την ανανέωση του φόρου υπέρ τρίτων προς όφελος του IFP, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ στις 17 Αυγούστου 1992.

Όσον αφορά τους φόρους υπέρ τρίτων που χρηματοδοτούν τα συστήματα ενίσχυσης, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει, δυνάμει των άρθρων 92 και 93, το συμβιβάσιμο των κανόνων είσπραξης του φόρου και το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων που χρηματοδοτούνται από το προϊόν του φόρου.

Η εκτίμηση του συμβιβάσιμου των τρόπων είσπραξης του φόρου βασίζεται σε δύο γενικές αρχές που έχουν επανειλημμένα επιβεβαιωθεί από την Επιτροπή και επικυρώθηκαν από το Δικαστήριο⁽²⁾ στην απόφαση που έλαβε στις 25 Ιουνίου 1970 για την υπόθεση 47/69, [κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (φόρος υπέρ τρίτων υπέρ του Institut textile de France-γαλλικού οργανισμού υφαντουργίας)], την αρχή της απαλλαγής των εισαγόμενων προϊόντων από την καταβολή

του φόρου και την αρχή της φορολογίας των προϊόντων που εξαγονται προς τα άλλα κράτη μέλη και, κατ' επέκταση, προς τις χώρες του ΕΟΧ.

Η πρώτη αρχή καθιερώθηκε προκειμένου να αποφευχθεί η χρηματοδότηση από τις επιχειρήσεις των θετικών ενεργειών (στην προκειμένη περίπτωση τα προγράμματα Ε και Α), από τις οποίες αποκομίζουν όφελος κυρίως οι επιχειρήσεις του κράτους μέλους που επιβάλλει το φόρο, κατά τρόπο υπερβολικό σε σχέση με τα αναμενόμενα οφέλη.

Η δεύτερη αρχή καταδεικνύει ότι δεν είναι προσφορότερη η εξαγωγή σε σχέση με την παραγωγή για την εθνική αγορά, διότι θα μπορούσε να οδηγήσει σε πολύ μεγαλύτερη ροή εισαγωγών και κατά συνέπεια σε αλλοίωση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών. Εξάλλου, πρέπει να αποτραπεί το ενδεχόμενο να επωφεληθούν οι εθνικές εξαγωγικές επιχειρήσεις από τις θετικές ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το προϊόν του φόρου, χωρίς οι ίδιες να έχουν συνεισφέρει στη χρηματοδότηση των ενεργειών αυτών.

Η ανάλυση των δύο αυτών θεμάτων είναι άλλωστε στενά συνδεδεμένη με την τρίτη αρχή που καθιέρωσε η Επιτροπή όσον αφορά τους φόρους υπέρ τρίτων, δηλαδή την απαγόρευση της χρήσης του προϊόντος του φόρου για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων σε μεμονωμένες επιχειρήσεις.

Η Επιτροπή έχει επανειλημμένα επιβεβαιώσει, μετά την απόφαση που ελήφθη για την υπόθεση 47/69⁽³⁾ ότι «η διάθεση προς όλες αδιακρίτως τις επιχειρήσεις των μέσων και των εργασιών (ενός ανάλογου οργανισμού) δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη αποτελεσματική συμμετοχή, εξίσου επωφελή για όλους, στα εν λόγω πλεονεκτήματα διότι, μολονότι η ισότητα μεταχείρισης εξασφαλίζεται σε κανονιστικό επίπεδο, σε πρακτικό επίπεδο, λόγω της δυναμικής των πραγμάτων, υπάρχει ευνοϊκότερη λύση για τις γαλλικές επιχειρήσεις», ή γενικότερα για τις εθνικές.

Συνάγεται, συνεπώς, ότι σε γενικές γραμμές ένας φόρος υπέρ τρίτων που καθιερώνεται από ένα κράτος μέλος και αποσκοπεί στη χρηματοδότηση ενός ερευνητικού κέντρου παρέχει «κατά κανόνα» σημαντικότερα οφέλη στις επιχειρήσεις του συγκεκριμένου κράτους.

Αν, όπως διαβεβαιώνει η Γαλλία, η πρόσβαση στα αποτελέσματα των εργασιών του IFP είναι δυνατή σε όλους αδιακρίτως, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμήσει αν το γεγονός αυτό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα όχι μόνο σε κανονιστικό επίπεδο, αλλά και σε πρακτικό. Προκειμένου να αποδείξει το βάσιμο των ισχυρισμών της, η Γαλλία επεδίωξε την εγγραφή της ερευνητικής δραστηριότητας του IFP σε ένα ανοικτό ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο.

Η Επιτροπή έκρινε ότι τα επιχειρήματα που αναφέρονται στο μέρος II δεν αρκούν να αποδείξουν ότι οι γαλλικές επιχειρήσεις δεν είναι οι κύριοι δικαιούχοι των αποτελεσμάτων της έρευνας που διενεργείται με όλους τους τρόπους από το IFP. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι ικανοποιητικά σε σημείο που να αντικρούσουν την υπόθεση σύμφωνα με την οποία τα οφέλη που απορρέουν από τη δραστηριότητα του εν λόγω οργανισμού απευθύνονται κατά κύριο λόγο προς τις γαλλικές επιχειρήσεις.

⁽²⁾ Συλλογή 1970, σ. 487.

⁽³⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

Η Επιτροπή ζήτησε, κατά συνέπεια, από τη Γαλλία να της κοινοποιήσει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τη φύση των δραστηριοτήτων του IFP στον τομέα της έρευνας-ανάπτυξης καθώς και σχετικά με τους βιομηχανικούς εταίρους με τους οποίους πραγματοποιήθηκαν οι εν λόγω δραστηριότητες ⁽⁴⁾.

Η Γαλλία προσκόμισε συμπληρωματικά στοιχεία: ανάλυση του προϋπολογισμού του IFP ανά δραστηριότητα, καταμερισμό των δαπανών για γενική, βασική και εφαρμοσμένη έρευνα και ανάπτυξη, καταμερισμό των δαπανών για ίδια και συλλογική έρευνα, καταμερισμό των αποδόσεων της συλλογικής έρευνας ανά χώρα και ανά επιχείρηση.

Από το σύνολο των εν λόγω δεδομένων, προκύπτει ότι ο προϋπολογισμός λειτουργίας του IFP κατά τις τέσσερις τελευταίες διαθέσιμες χρήσεις μπορεί να καταρτισθεί με τον ακόλουθο τρόπο:

(%)

	1992	1993	1994	1995
Λειτουργία από την οποία:	91	92	85	87
Κατάρτιση	10	10	9	9
Πληροφόρηση-τεκμηρίωση	3	4	4	4
Έρευνα-ανάπτυξη	78	79	72	75
Καθαρές επενδύσεις	2	1	3	-1
Αποπληρωμές δανείων	5	5	5	5
ΦΠΑ μη επιστρεφόμενος και φόροι/ μισθοί	—	—	7	7
Διάφορα	2	2	0	2
Γενικό σύνολο δαπανών	100	100	100	100

Για να δοθεί μια τάξη μεγέθους, το ποσό των δαπανών για την έρευνα και την ανάπτυξη κατά το 1994 και το 1995 ήταν ελαφρώς κατώτερο του 1,3 δισεκατομμυρίου γαλλικών φράγκων και το γενικό σύνολο περίπου 1,8 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα περίπου.

Για τις διαχειριστικές του ανάγκες, το IFP διακρίνει τις δαπάνες που αφορούν την κοιτασματολογική έρευνα από εκείνες που αφορούν την εφαρμοσμένη έρευνα. Η κοιτασματολογική έρευνα αποσκοπεί στη βελτίωση της κατανόησης των επιστημονικών φαινομένων και των τεχνολογικών διαδικασιών που εμφανίζονται στις πιο εφαρμοσμένες εργασίες και στη διάνοιξη πρωτότυπων οδών στην τεχνική πρόοδο. Η εφαρμοσμένη έρευνα συνίσταται σε εργασίες διερεύνησης και πειραματισμού με στόχο τη βελτίωση ή την ανάπτυξη νέων μεθόδων, νέων προϊόντων, εξοπλισμού ή διεργασιών. Η εφαρμοσμένη έρευνα δεν καταλήγει συστηματικά στη δημιουργία ενός νέου προτύπου.

⁽⁴⁾ Λόγω του γεγονότος ότι η Γαλλία ζήτησε από την Επιτροπή να τηρηθεί η μεγαλύτερη δυνατή εχεμύθεια όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ του IFP και των επιχειρήσεων, τα ονόματα των τελευταίων δεν θα αναφερθούν στην παρούσα απόφαση. Εξάλλου, τα δεδομένα που αφορούν τις υπό εξέταση επιχειρήσεις θα παρουσιαστούν σε συνολικά μεγέθη.

Κατά τις τελευταίες χρήσεις, ο καταμερισμός των ερευνητικών δαπανών που πραγματοποίησε το IFP είχε ως εξής: 20 % για την κοιτασματολογική έρευνα και 80 % για την εφαρμοσμένη έρευνα ⁽⁵⁾.

Στο πλαίσιο του προϋπολογισμού για την έρευνα, τα ποσοστά της ίδιας και της συλλογικής έρευνας καταμετρήθηκαν ως εξής (%):

(%)

	1992	1993	1994	1995
Ίδια έρευνα	38,74	40,30	40,92	41,11
Άλλες έρευνες	13,74	13,71	14,35	12,91
Έρευνα με εξωτερικούς εταίρους	47,51	46,00	44,73	45,98
Σύνολο	100,00	100,00	100,00	100,00

Το μέρος του ερευνητικού προϋπολογισμού που χρησιμοποιήθηκε για ίδια έρευνα του IFP ανέρχεται σε 40 % περίπου, για έρευνα σχετικά με προγράμματα γενικού ενδιαφέροντος (λ.χ. περιβάλλον, προγράμματα της Επιτροπής, κ.λπ.), σε 14 % και για έρευνα με εξωτερικούς εταίρους σε 46 %. Κατά συνέπεια, το μέρος των ερευνητικών προγραμμάτων που πραγματοποιήθηκαν από το IFP με οικονομική συνδρομή εξωτερικών εταίρων αντιπροσώπευε το 60 % του προϋπολογισμού του στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης.

Η διασταύρωση των δεδομένων που αφορούν τη φύση της έρευνας με εκείνα που αφορούν τους εταίρους με τους οποίους αυτή πραγματοποιήθηκε καταλήγει, όπως είναι αναμενόμενο, σε ένα σχετικά σημαντικό, αλλά μειωτικό, ποσοστό συμμετοχής της κοιτασματολογικής έρευνας στην ίδια έρευνα του οργανισμού (38 %) και σε ένα πολύ σημαντικό ποσοστό συμμετοχής της εφαρμοσμένης έρευνας στη συλλογική έρευνα (93 %).

Προκειμένου να αξιολογηθεί η σημασία των οφελών που αντλούν οι επιχειρήσεις από τα αποτελέσματα της έρευνας, πρέπει να μελετηθούν τα διαφορετικά μέσα τεχνολογίας που χρησιμοποιεί το IFP.

Σε γενικές γραμμές, οι επαφές μεταξύ του IFP και των δυνητικών πελατών καλλιεργούνται επ' ευκαιρία επιστημονικών συνεδρίων. Η φήμη του οργανισμού καθώς και οι ευρεσιτεχνίες που έχει υποβάλει (που είναι δημόσιες) καθιστούν γνωστές στους αγοραστές τις εργασίες του IFP στις οποίες δύνανται να έχουν πρόσβαση. Δεν υπάρχει εμπορική αναζήτηση πελατών για την πώληση των συμβάσεων συνεργασίας ή την παραχώρηση των αδειών εκμετάλλευσής, ωστόσο το IFP διαθέτει γραφεία και αντιπροσώπους που εξασφαλίζουν την προώθηση των ερευνητικών εργασιών.

Οι τρόποι μετάδοσης των αποτελεσμάτων της έρευνας προς τις επιχειρήσεις είναι οι ακόλουθοι τέσσερις: α)

⁽⁵⁾ Σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποίησε η Γαλλία, τα ποσοστά αυτά δεν σημείωσαν σημαντικές εξελίξεις επί σειρά χρόνων.

διάδοση στο δημόσιο τομέα, β) εξατομικευμένες παροχές, γ) αξιολόγηση της συλλογικής έρευνας και δ) παραχώρηση αδειών εκμετάλλευσης:

α) η διάδοση στο δημόσιο τομέα αφορά τη θεωρητική έρευνα ή τη βασική βιομηχανική έρευνα που αποτελούν αντικείμενο δημοσιεύσεων: η πρόσβαση είναι δυνατή σε όλους, πολύ περισσότερο αφού ένα μέρος των δημοσιεύσεων γίνεται στα αγγλικά·

β) οι εξατομικευμένες παροχές: πρόκειται για εργασίες το σύνολο των αποτελεσμάτων των οποίων κοινοποιείται στον αγοραστή. Οι μεταβιβάσεις αυτές γίνονται με πλήρη κυριότητα και κατ' αποκλειστικότητα. Μπορεί μάλιστα να απαγορευθεί στο IFP η χρήση των αποκτώμενων γνώσεων επί ένα συμβατικά καθορισμένο χρονικό διάστημα. Η δραστηριότητα τιμολογείται σε τιμή κόστους όπως προκύπτει από τις αναλυτικές λογιστικές καταστάσεις. Η πρόσβαση είναι δυνατή σε κάθε ενδιαφερόμενη επιχείρηση·

γ) η συλλογική έρευνα αποτελεί στο συνηθέστερο τρόπο μεταβίβασης. Ο τρόπος αυτός προβλέπει τη λογιστική καταχώριση των δαπανών που πραγματοποίησε κάθε εταιρός, βάσει της προσκόμισης των σχετικών τιμολογίων για τις εξωτερικές δαπάνες, και με παράλληλη εκτίμηση του δαπανηθέντος χρόνου μέσω της εφαρμογής συντελεστή που λαμβάνει υπόψη το σύνολο των δαπανών προσωπικού και των γενικών εξόδων. Αυτό γίνεται υπό τον έλεγχο και τη θεώρηση ενός ορκωτού λογιστή, σύμφωνα με τους κανόνες του κοινού δικαίου. Πρέπει να σημειωθεί ότι στον υπολογισμό των δαπανών IFP δεν υπεισέρχονται οι αποσβέσεις.

Η από κοινού κυριότητα των αποτελεσμάτων και κατ' αναλογία των αντίστοιχων τμημάτων της χρηματοδότησης, καθώς και η κατανομή των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης περιλαμβάνουν τη δυνατότητα παραχώρησης αδειών εκμετάλλευσης σε τρίτους έναντι αμοιβής·

δ) η μεταβίβαση αδειών εκμετάλλευσης αφορά τόσο τις ίδιες έρευνες του IFP όσο και τις συλλογικές. Ουδέποτε υφίσταται συνολική μεταβίβαση των αποτελεσμάτων της έρευνας (όχι παραχώρηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, αλλά μόνο αδειών χρήσης). Το δικαίωμα χρήσης επιδέχεται εξάλλου χρονικούς και τοπικούς περιορισμούς. Το IFP και οι εταίροι του έχουν το δικαίωμα να

παραχωρήσουν τις άδειες εκμετάλλευσης σε άλλες επιχειρήσεις.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι αδύνατο να επιβαρυνθεί κάθε αγοραστής της άδειας εκμετάλλευσης με το σύνολο των δαπανών της έρευνας, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτές μπορούν να προσδιοριστούν και να απομονωθούν (δηλαδή είναι πολύ δύσκολο να εκτιμηθούν η προαπαιτούμενη υποδομή ενός ερευνητικού προγράμματος, τα πολλαπλά αποτελέσματα, τα αποτελέσματα που είναι διαφοροποιημένα στο χρόνο ή οι έμμεσες επιπτώσεις). Εξάλλου, η πώληση της πρώτης άδειας εκμετάλλευσης γίνεται χωρίς να είναι δυνατό να υπολογισθεί ορθά ο αριθμός των αγοραστών στους οποίους θα καταμερισθεί το σύνολο του πραγματικού κόστους.

Ενώπιον αυτής της αντικειμενικής δυσκολίας όσον αφορά την τιμολόγηση σε τιμή κόστους, το IFP μπορεί μόνο να προσφύγει στη χρησιμοποίηση της τιμής της αγοράς, όπως αυτή προκύπτει από τη σχέση προσφοράς και ζήτησης, που καθορίζεται, συχνότερα μέσω των διαβουλεύσεων που ξεκινούν οι δυνητικοί πελάτες (επιχειρήσεις) ή σε μικρότερο βαθμό, με την προκήρυξη πρόσκλησης υποβολής προσφορών από τον δυνητικό αγοραστή (κράτη).

Μολονότι δικαιολογημένα κανείς μπορεί να διερωτηθεί τι σημαίνει «τιμή της αγοράς» σε μια κατάσταση όπου οι περισσότεροι προσφέροντες επιχορηγούνται για μεγαλύτερο ή μικρότερο μέρος του προϋπολογισμού λειτουργίας τους, είναι σαφές ότι ο αγοραστής είναι έτοιμος να προσφέρει τιμή ίση ή κατώτερη με την αύξηση του κέρδους από την αντικατάσταση της παλαιάς μεθόδου από τη νέα μέθοδο που έχει αναπτύξει το ερευνητικό κέντρο.

Άλλωστε, οι δυνητικοί πελάτες που ενδιαφέρονται για μια τεχνική απευθύνονται επίσης στους ανταγωνιστές του IFP, χωρίς να ενημερώσουν τον οργανισμό, και ζητούν να τους γίνουν προτάσεις για τιμές και παροχές, διατηρώντας στη συνέχεια τη δυνατότητα επιλογής της πιο συμφέρουσας προσφοράς.

Οι σκοποί του IFP χρηματοδοτούνται από δύο πηγές, από το προϊόν του πρόσθετου φόρου στο TIPP (Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers-εσωτερικός φόρος επί των πετρελαϊκών προϊόντων) και από την εξωτερική χρηματοδότηση εκ μέρους επιχειρήσεων, δημόσιων αρχών ή της Επιτροπής.

Ο καταμερισμός της χρηματοδότησης των σκοπών του IFP από τις διαφορετικές αυτές πηγές έχει ως εξής:

(%)

	1992		1993		1994		1995	
	Φόρος IFP	Βιομηχανία	Φόρος IFP	Βιομηχανία	Φόρος IFP	Βιομηχανία	Φόρος IFP	Βιομηχανία
<i>Σκοποί</i>								
Κατάρτιση	93,90	6,10	93,90	6,10	95,40	4,60	94,50	5,50
Πληροφόρηση-τεκμηρίωση	98,80	1,20	98,80	1,20	99,10	0,90	99,60	0,40
Ιδία έρευνα	100	0	100	0	100	0	100	0
Προγράμματα γενικού ενδιαφέροντος	70,50	0	69,40	0	72,60	0	69,40	0
Προγράμματα με εξωτερικούς εταίρους	27	73	26,40	73,60	27,80	72,20	29,40	70,60

Εκεί όπου το σύνολο δεν συμπληρώνει το 100 %, κυρίως στα προγράμματα γενικού ενδιαφέροντος, το υπολειπόμενο ποσό χρηματοδοτείται από τις δημόσιες αρχές (διάφορα υπουργεία) και την Επιτροπή.

Πρέπει να διαπιστώσει κανείς ότι το προϊόν του φόρου δεν χρηματοδοτεί το σύνολο της ίδιας έρευνας του IFP, αλλά μόνο ένα περιορισμένο μέρος έρευνας με εξωτερικούς εταίρους (Γάλλους και ξένους βιομήχανους). Εξάλλου, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι από τις δαπάνες που καλύπτονται από το φόρο δεν επωφελούνται πλήρως οι βιομήχανοι που συγχρηματοδοτούν τις έρευνες, διότι το IFP διατηρεί την κυριότητα του μεριδίου του όσον αφορά τα αποτελέσματα.

Ένα μέρος του προϋπολογισμού λειτουργίας του IFP (μεταξύ του 32 % και 37 %, αναλόγως του έτους) αποτελείται από την οικονομική συνδρομή των εξωτερικών εταίρων ως αντίτιμο της μεταφοράς τεχνολογίας (έσοδα από συμβάσεις και δικαιώματα από άδειες εκμετάλλευσης), πράγμα που αποτελεί το πιο ευαίσθητο μέρος του οργανισμού. Η εν λόγω συμβολή κατανέμεται στις ακόλουθες κατηγορίες:

(% της εξωτερικής χρηματοδότησης της έρευνας)

	1994	1995
Ενισχύσεις από εθνικούς οργανισμούς	15,20	14,00
Χρηματοδότηση από γάλλους εταίρους	21,90	24,00
Έσοδα από τις άδειες εκμετάλλευσης-Γαλλία	12,30	12,00
Υποσύνολο Γαλλίας	49,40	50,00
Κοινοτικές ενισχύσεις	5,90	4,00
Χρηματοδοτήσεις από ξένους εταίρους	24,70	22,00
Δικαιώματα από τις άδειες εκμετάλλευσης-εξωτερικό	20,00	24,00
Υποσύνολο εξωτερικού	50,60	50,00
Σύνολο	100,00	100,00

Το περιεχόμενο της γραμμής «δικαιώματα από άδειες εκμετάλλευσης», δεν φαίνεται να χρειάζεται λεπτομερέστερη επεξήγηση, δεδομένου ότι αυτή δόθηκε κατά την περιγραφή του μηχανισμού καθορισμού των τιμών αδειών εκμετάλλευσης.

Αντιθέτως, το περιεχόμενο της γραμμής, «χρηματοδότηση από εταίρους», είτε πρόκειται για Γάλλους είτε για αλλοδαπούς, πρέπει να αναλυθεί σε βάθος. Η εν λόγω ονομασία καλύπτει ταυτόχρονα την καταβολή των εξατομικευμένων παροχών (η δραστηριότητα των οποίων τιμολογείται σε τιμή κόστους, όπως αυτή προκύπτει από την αναλυτική λογιστική κατάσταση), καθώς και το ποσό τιμολόγησης της συλλογικής έρευνας.

Όσον αφορά αυτόν τον τελευταίο τρόπο μεταφοράς τεχνολογίας, η συλλογική έρευνα προβλέπει ισομερή χρηματοδότηση μεταξύ των διαφόρων εταίρων. Όταν το μέγεθος των εργασιών που πραγματοποιεί το IFP στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος είναι ανώτερο από το δικό του μερίδιο χρηματοδότησης, προκύπτει μια διαφορά, το ύψος της οποίας χρεώνεται από το IFP στους αντίστοιχους εταίρους.

Στον προηγούμενο πίνακα, το υποσύνολο της Γαλλίας αντιστοιχεί στα έσοδα που προέρχονται από τις γαλλικές επιχειρήσεις ή από τις θυγατρικές τους στο εξωτερικό, ενώ το υποσύνολο του εξωτερικού περιλαμβάνει τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε στο εξωτερικό με ξένες επιχειρήσεις, καθώς και με τις θυγατρικές των ξένων εταιρειών που είναι εγκατεστημένες στη Γαλλία.

Όπως μπορεί να διαπιστωθεί γενικά από την ανάγνωση του παραπάνω πίνακα, οι χρηματοδοτήσεις που προέρχονται από το εξωτερικό είναι περίπου ίσες με τις εθνικές χρηματοδοτήσεις. Η κατάσταση είναι, ωστόσο, πολύ διαφορετική, αν λάβει κανείς μόνο υπόψη τις σχέσεις μεταξύ του IFP και των επιχειρήσεων. Ο κύκλος εργασιών που πραγματοποιήθηκε το 1994 με τις γαλλικές επιχειρήσεις ανήλθε στο 34,2 % του συνόλου, ενώ εκείνος που πραγματοποιήθηκε με τις ξένες επιχειρήσεις ανήλθε στο 44,7 % του συνόλου. Το 1995, τα ποσοστά αυτά ανήλθαν αντίστοιχα στο 36 % και 46 %.

Ακόμη και αν προσθέσει κανείς στον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε με τις γαλλικές επιχειρήσεις τα έσοδα που ελήφθησαν από ξένες επιχειρήσεις ή από τις θυγατρικές τους που είναι εγκατεστημένες στη Γαλλία, η σχέση δεν αλλάζει σημαντικά: Το 1994, 36,8 % πραγματοποιήθηκε στη Γαλλία ή στο εξωτερικό με τις θυγατρικές γαλλικών επιχειρήσεων, ενώ 42,1 % πραγματοποιήθηκε με ξένες επιχειρήσεις.

Μια διεξοδικότερη ανάλυση των διαφορετικών κατηγοριών εσόδων καταδεικνύει ότι οι μεγάλες γαλλικές εταιρείες στους τομείς του πετρελαίου ή των αυτοκινήτων είναι σημαντικοί εταίροι του IFP. Έτσι, το 1994, το 24,7 % του κύκλου εργασιών πραγματοποιήθηκε με τις μεγάλες πετρελαϊκές βιομηχανίες, τους μεγάλους γάλλους κατασκευαστές αυτοκινήτων και τις εταιρείες του ομίλου ISIS (χόλντινγκ που διαχειρίζεται τις συμμετοχές του IFP στους τομείς των πετροχημικών προϊόντων, των αυτοκινήτων και των συναφών βιομηχανιών).

Συνήθως, όταν ένα κράτος επιβάλλει φόρο υπέρ τρίτων για να χρηματοδοτήσει θετικά μέτρα, το κάνει για να στηρίξει την εθνική του βιομηχανία και όχι τους ανταγωνιστές της στο εξωτερικό. Στην περίπτωση του IFP, οι δύο κύριες γαλλικές εταιρείες του πετρελαϊκού τομέα και του τομέα αυτοκινήτων συμπεριλαμβάνονται στους σημαντικότερους πελάτες του IFP, αλλά αυτό δεν αλλοιώνει το γεγονός ότι το IFP αντλεί το μεγαλύτερο μέρος του κύκλου εργασιών του από ξένες επιχειρήσεις.

Το 1994, η κατανομή του εν λόγω κύκλου εργασιών ανά γεωγραφικές ζώνες ήταν ή ακολούθη:

	Έσοδα από ξένους εταίρους 1994	Δικαιώματα από το εξωτερικό 1994	Δικαιώματα από το εξωτερικό 1995 (1)
Ξένες βιομηχανίες			
Θυγατρικές στη Γαλλία	2,60	—	—
Ευρωπαϊκή Ένωση	5,00	3,20	2,15
Άλλες ευρωπαϊκές χώρες	0,60	0,70	0,72
Αμερική	6,20	4,80	12,18
Ασία	10,10	11,30	8,95
Αφρική	0,20	—	—
Αυστραλία (2)	—	—	—
Σύνολο (3)	24,70	20,00	24,00

(1) Δεν υπάρχουν διαθέσιμα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα έσοδα των ξένων εταίρων.

(2) Το IFP έχει επίσης ως εταίρους ορισμένες αυστραλέζικες εταιρείες, αλλά το σύνολο των εσόδων του από αυτές δεν είναι αρκετά σημαντικό ώστε να εμφανίζεται στον πίνακα.

(3) Τιμές που ελήφθησαν από τον προηγούμενο πίνακα.

Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι γαλλικές επιχειρήσεις δεν είναι οι κύριοι δικαιούχοι των αποτελεσμάτων της έρευνας και ανάπτυξης που διεξάγει το IFP και ότι η πρόσβαση στα αποτελέσματα αυτά είναι δυνατή σε όλες τις επιχειρήσεις χωρίς κανενός είδους διάκριση. Αυτή η κατάσταση είναι αντίστοιχη με την κατάσταση που ισχύει στην αγορά όπου η πλειονότητα των επιχειρήσεων δραστηριοποιούνται στους ίδιους τομείς και συνεπώς ενδιαφέρονται για τις ίδιες τεχνολογίες. Δεν πρέπει να μας ξενίζει, επομένως, το γεγονός ότι τα αποτελέσματα των ερευνών του IFP έχουν επίσης διεθνή διάδοση.

Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται αν εξετασθεί ο αριθμός αδειών εκμετάλλευσης που χορηγήθηκαν σε γαλλικές επιχειρήσεις (74 επί 1042 την 1η Ιανουαρίου 1995), καθώς και η εξέλιξη του αριθμού των συμβάσεων αξιοποίησης που υπογράφηκαν κατά τα τελευταία έτη:

	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Γαλλία	24	17	27	ΜΔ	40	28
Ευρώπη-ΚΑΚ	31	34	28	ΜΔ	48	26
Αμερική	28	23	31	ΜΔ	32	42
Ασία-Αυστραλία	43	73	58	ΜΔ	50	51
Αφρική	0	2	13	ΜΔ	7	5
Σύνολο	126	149	157	ΜΔ	177	152

IV

Όσον αφορά τις άλλες επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν κατά την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, τα στοιχεία που δρίσκονται στη διάθεση της Επιτροπής επέτρεψαν την εξαγωγή των ακόλουθων συμπερασμάτων:

1. Όσον αφορά τις άμεσες ή έμμεσες ενισχύσεις που περιλαμβάνουν τα προγράμματα του IFP υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων, συμμετοχές των οποίων κατέχει ο οργανισμός, φαίνεται ότι οι εταιρείες του ομίλου ISIS (Holding Internationale de Services Industriels et Scientifiques-Διεθνές χόλντινγκ βιομηχανικών και επιστημονικών υπηρεσιών), που ελέγχεται από το IFP κατά 57,3 % κατά 39,1 % από την Sogepar (όμιλος ELF) και κατά 3,6 % από την (Banque Nationale de Paris), αντιμετωπίζονται ακριβώς όπως και οι άλλες εταιρείες με τις οποίες διατηρεί επαφές το IFP.

Αληθεύει ότι οι εταιρείες του ομίλου ISIS (13 εταιρείες το 1994) είναι σημαντικοί πελάτες του IFP· τα έσοδα από συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης ανήλθαν σε 10,3 % του συνόλου των εξωτερικών εσόδων του οργανισμού (2 % για τα έσοδα από συμβάσεις και 8,3 % για τα δικαιώματα από άδειες εκμετάλλευσης).

Ωστόσο, η παρουσία άλλων μετόχων, το γεγονός ότι οι συμμετοχές του ISIS σε εταιρείες που δραστηριοποιούνται στους τομείς του πετρελαίου, των χημικών προϊόντων και των αυτοκινήτων είναι, με τρεις εξαιρέσεις, όλες μειοψηφικές, και το γεγονός ότι το IFP πραγματοποιεί

συλλογική έρευνα με τις εταιρείες του ομίλου, προβαίνει σε εξατομικευμένες παροχές προς αυτές ή τους παραχωρεί άδειες εκμετάλλευσης με όρους ίδιους όπως και στις άλλες επιχειρήσεις, επιτρέπουν να συμπεράνουμε ότι οι εταιρείες του ομίλου ISIS δεν λαμβάνουν περισσότερες ενισχύσεις εκ μέρους του IFP σε σύγκριση με τις άλλες επιχειρήσεις (αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι σε ορισμένους τύπους μεταφοράς τεχνολογίας — συλλογική έρευνα και παραχώρηση αδειών εκμετάλλευσης — το IFP δεν χρεώνει το σύνολο των δαπανών του). Εξάλλου, οι τρεις εξαιρέσεις, όπου η ISIS κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή, είναι μια εταιρεία συμβούλων επιχειρήσεων (που ελέγχεται κατά 100 %), μια εταιρεία ακινήτων (70,39 %) και μια εταιρεία κατασκευής και εμπορίας οργάνων μέτρησης (81 %).

2. Όσον αφορά τις αμοιβές που λαμβάνει το IFP από τις συμμετοχές του, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αμοιβές αυτές είναι αποδεκτές σε συνθήκες συνθήκες αγοράς.

Πράγματι, βάσει των τιμών της μετοχής της ISIS, την 1η Ιανουαρίου 1986 και στις 31 Δεκεμβρίου 1994, καθώς και βάσει του ύψους των μερισμάτων που καταβάλλονται κάθε χρόνο στο IFP εκ μέρους της ISIS μεταξύ των ετών 1986 και 1994 (συμπεριλαμβανομένου), το ποσοστό της μέσης ετήσιας απόδοσης της επένδυσης, υπολογιζόμενο βάσει του TRI (Taux de Rentabilité Interne-συντελεστής εσωτερικής απόδοσης, δάσει του οποίου υπολογίζεται η τρέχουσα αξία μιας σειράς ταμειακών ροών που ισούται με το επιτόκιο που θα εισπράττετο για την αρχική επένδυση σε περίπτωση που τα έσοδα ήταν τακτικά) ορίζεται σε 15 %. Αυτό σημαίνει ότι κατά μέσο όρο στη διάρκεια της εξεταζόμενης χρονικής περιόδου, το IFP λάμβανε κάθε χρόνο από την επένδυσή του απόδοση 15 %, αν ληφθούν υπόψη τα καταβληθέντα μερίσματα, καθώς και η αύξηση της αξίας της μετοχής. Ακόμη και αν το μέσο ποσοστό πληθωρισμού για την υπό εξέταση περίοδο υπολογιστεί στο 3 %, η αμοιβή της συμμετοχής παραμένει αποδεκτή.

3. Όσον αφορά την εκτίμηση σύμφωνα με την οποία το προϊόν του φόρου αποτελούσε άμεση ενίσχυση που ευνοεί τις δραστηριότητες του IFP σε σύγκριση με εκείνες άλλων κέντρων στην υπόλοιπη Κοινότητα, πρέπει να σημειωθεί ότι το IFP δεν είναι το μοναδικό ερευνητικό κέντρο εντός της Κοινότητας που χρηματοδοτείται εν μέρει ή πλήρως από δημόσιους πόρους.

Όπως ορίζει το νέο κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη⁽⁹⁾ στο σημείο 2.4: «Η ενίσχυση δραστηριοτήτων έρευνας και ανάπτυξης διεξάγονται από ανάτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή από δημόσια ερευνητικά ιδρύματα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δεν καλύπτεται από το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ». Ωστόσο, αρμόζει να υπομνησθεί ότι το IFP είναι ερευνητικός οργανισμός μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα (το καταστατικό αναφέρει «μη εμπορικού χαρακτήρα»).

⁽⁹⁾ Που εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 20 Δεκεμβρίου 1995 και κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη με επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 45 της 17. 2. 1996, σ. 5).

Είναι δύσκολο να υποστηριχθεί ότι το IFP είναι δυνατόν να πραγματοποιήσει δραστηριότητες που αντίκεινται στις καταστατικές αρχές του. Θα ήταν, ωστόσο δυνατό, να αντιτάξει κανείς ότι το IFP, παραχωρώντας τα αποτελέσματα της έρευνάς του σε τιμές της αγοράς, θα δρούσε κατά τρόπο αντίθετο προς τις καταστατικές αρχές του.

Θα μπορούσε επίσης να υποστηριχθεί ότι, όντας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, το κέντρο θα μπορούσε να παραχωρεί τα αποτελέσματα σε μηδενική τιμή, εφόσον δεν επιδιώκει την απόκτηση κέρδους. Αν δεν πράττει κατ' αυτόν τον τρόπο και παραχωρεί τα αποτελέσματα σε τιμή της αγοράς (μολονότι αυτή η άποψη δεν ευσταθεί στον εν λόγω τομέα, δεδομένου ότι οι περισσότεροι οργανισμοί ανάλογου χαρακτήρα επιχορηγούνται και επομένως δεν έχουν καμία ανάγκη να καλύπτουν τις δαπάνες τους) αυτό συμβαίνει διότι το προϊόν του φόρου δεν επαρκεί για τη χρηματοδότηση του συνόλου των δραστηριοτήτων του IFP και επομένως χρειάζεται ένα πρόσθετο ποσό, το οποίο αντλεί από την παραχώρηση των αποτελεσμάτων της έρευνας.

Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το νέο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη, η δημόσια χρηματοδότηση των ερευνητικών κέντρων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, τα στοιχεία της ενίσχυσης μπορούν ενδεχομένως να εντοπισθούν στο επίπεδο της μεταφοράς των αποτελεσμάτων της έρευνας προς τις επιχειρήσεις. Σχετική αναφορά έγινε στο μέρος III.

V

Βάσει των προηγούμενων εκτιμήσεων, διαπιστώνεται ότι το IFP, μολονότι δεν χρεώνει πάντοτε το πραγματικό κόστος της έρευνας, δεν προβαίνει σε καμία διάκριση έναντι των επιχειρήσεων προς τις οποίες παραχωρεί τα αποτελέσματα της έρευνας που διεξάγει είτε κατ' ιδίαν είτε συλλογικά. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι οι γαλλικές επιχειρήσεις είναι οι κύριοι δικαιούχοι των εργασιών του IFP.

Είναι επίσης προφανές ότι το IFP δεν παρέχει άμεσες ή έμμεσες ενισχύσεις στις επιχειρήσεις και ότι οι επιχειρήσεις που ελέγχονται από τη χόλντινγκ ISIS δεν τυγχάνουν ευνοϊκής μεταχείρισης σε σύγκριση με τις άλλες. Εξάλλου, το IFP λαμβάνει αποδεκτή αμοιβή από τις συμμετοχές που κατέχει στην εν λόγω εταιρεία.

Επομένως, στις περιπτώσεις συλλογικής έρευνας όπου η τιμολόγηση δεν γίνεται βάσει της τιμής κόστους, υπάρχει στοιχείο ενίσχυσης διότι υπάρχει μεταφορά πόρων από το κράτος προς τις επιχειρήσεις που εμφανίζουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον να προσφύγουν στις εργασίες του IFP παρά να πραγματοποιήσουν οι ίδιες την έρευνα. Στις άλλες περιπτώσεις μεταφοράς τεχνολογίας, δηλαδή στις εξατομικευμένες παροχές και στις παραχωρήσεις αδειών εκμετάλλευσης, η μεταφορά γίνεται βάσει της τιμής κόστους ή μάλλον βάσει της τιμής της αγοράς που έχει προκύψει από τον ανταγωνισμό στον οποίο έχουν περιέλθει τα διάφορα ερευνητικά κέντρα μέσω του δυνητικού πελάτη, κατά συνέπεια δεν εμπεριέχεται στοιχείο ενίσχυσης.

Το νέο Κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη (7) ορίζει στο σημείο 2.4 ότι: «όταν τα αποτελέσματα αυτών των εργασιών Ε και Α που χρηματοδοτούνται από το κράτος τίθενται στη διάθεση των κοινοτικών επιχειρήσεων σε μη διακριτική βάση, η Επιτροπή ξεκινά από την αρχή ότι δεν υπάρχει κανονικά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ».

Κατά συνέπεια, ακόμη και στην περίπτωση που υπάρχει στοιχείο ενίσχυσης (συλλογική έρευνα), η παραχώρηση των αποτελεσμάτων της έρευνας είναι ανοικτή, σε μη διακριτική βάση, σε όλες τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ανεξαρτήτως της εθνικότητάς τους και, επομένως, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Ωστόσο, η εκτίμηση της Επιτροπής θα επιδεχόταν αλλαγή αν έμελλε να αποδειχθεί ότι, μολονότι οι δραστηριότητες του IFP είναι «de facto» θεωρητικά ανοικτές σε όλες τις επιχειρήσεις, οι γαλλικές επιχειρήσεις θα ήταν εκείνες που θα επωφελούνταν κατά κύριο λόγο απ' αυτές.

Δεδομένου ότι, για λόγους που μόλις εξηγήθηκαν, οι δραστηριότητες του IFP δεν συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, είναι εύλογο να διερωτηθεί κανείς κατά πόσο είναι συμβιβάσιμος ο τρόπος χρηματοδότησης του οργανισμού μέσω ενός φόρου υπέρ τρίτων που επιβάλλεται σε ορισμένα πετρελαϊκά προϊόντα.

Όπως ανέφερε το Δικαστήριο στην απόφασή του σχετικά με την υπόθεση 47/69 (8): «Μια κατά κυριολεξία ενίσχυση μπορεί να αναγνωρίζεται ως επιτρεπτή, να επιδεινώνει όμως τη διαταραχή που συνεπάγεται από ένα τρόπο χρηματοδότησης που καθιστά τη συνολική ρύθμιση ασυμβίβαστη με μια ενιαία αγορά και το κοινό συμφέρον».

Συνεπώς, στην παρούσα περίπτωση, στο βαθμό που δεν υφίσταται ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, ο τρόπος της χρηματοδότησης είναι αδιάβλητος, τουλάχιστον όσον αφορά τη φορολογία των εισαγόμενων προϊόντων. Επιπλέον, δεδομένου ότι όλες οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τις θετικές ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το προϊόν του φόρου, δεν είναι ασυμβίβαστη με τις διατάξεις της συνθήκης η συμμετοχή μη γαλλικών επιχειρήσεων στη χρηματοδότηση των εν λόγω ενεργειών.

Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των εξαγόμενων προϊόντων, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το θέμα δεν εθίγη κατά την έναρξη της διαδικασίας, διότι η Γαλλία δεσμεύτηκε να μην επιτρέψει το φόρο επί των προϊόντων που θα εξαγονταν προς τα άλλα κράτη μέλη ή προς τις χώρες του ΕΟΧ.

Ωστόσο, ανάλογη απαλλαγή αποτελεί κίνητρο, τουλάχιστον θεωρητικό, για έναν κατασκευαστή να πωλήσει την παραγωγή του στο εξωτερικό παρά στην εγχώρια αγορά, πράγμα που θα μπορούσε να δημιουργήσει αλλοίωση των συναλλαγών στο εσωτερικό της Κοινότητας.

(7) Βλέπε υποσημείωση 6.

(8) Βλέπε υποσημείωση 2.

Εφόσον η Γαλλία ανανέωσε, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, τη συμφωνία της (*) όσον αφορά την αρχή της επιβολής στα προϊόντα που εξάγονται προς τα κράτη μέλη και τις χώρες του ΕΟΧ, φόρου υπέρ του IFP, μέσω της κατάργησης της επιστροφής του φόρου στην περίπτωση που τα προϊόντα προορίζονται για τα άλλα κράτη μέλη και τις εν λόγω χώρες, η Επιτροπή δεν προτίθεται να προβεί σε έρευνες επί του θέματος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ανανέωση του φόρου υπέρ τρίτων επί ορισμένων πετρελαϊκών προϊόντων προς όφελος του IFP για το χρονικό διάστημα 1993-1997 δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 στο θαθμό που:

1. Η χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων έρευνας και ανάπτυξης του Γαλλικού Οργανισμού Πετρελαίου (IFP) μέσω φόρου υπέρ τρίτων που επιβάλλεται σε ορισμένα πετρελαϊκά προϊόντα δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
2. Η μεταφορά προς τις επιχειρήσεις των αποτελεσμάτων της έρευνας και ανάπτυξης που διενεργεί το IFP κατ' ιδίαν είτε σε συνεργασία με τρίτους δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1, δεδομένου ότι η εν λόγω μεταφορά πραγματοποιείται χωρίς καμία διάκριση έναντι των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων της Κοινότητας.

Άρθρο 2

Σύμφωνα με τη δέσμευση υπαγωγής των προς εξαγωγή πετρελαϊκών προϊόντων στο φόρο που χρηματοδοτεί το IFP, η οποία περιλαμβανόταν στην επιστολή της 5ης Ιανουαρίου 1996 της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει ως προς την εκπόνηση του σχεδίου διατάγματος που τροποποιεί το διάταγμα 93-28 της 8ης Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 3

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, μέσω της αποστολής ετήσιας έκθεσης, σχετικά με το ποσό του φόρου που ορίζεται ετησίως και τη χρήση του προϊόντος του φόρου εκ μέρους του IFP, προσδιορίζοντας τις διάφορες κατηγορίες ενεργειών που αναλαμβάνονται και παρέχοντας λεπτομερή περιγραφή των εν λόγω ενεργειών και των εταίρων οι οποίοι συνεργάζονται για την πραγμάτωσή τους.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται προς τη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 1996.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

(*) Επιστολή TL/dm αριθ. 0016 της 5ης Ιανουαρίου 1996, της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Γαλλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.